

โครงการจ้างที่ปรึกษาจัดทำร่างกฎหมายลำดับรอง
(เฉพาะมาตราเร่งด่วน)

ร่างกฎหมายลำดับรองและแบบของประกาศ (งวดงานที่ 2)

จัดทำโดย

สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มิถุนายน 2562

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
1.ร่างกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561	1
เอกสารหมายเลข 1 ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้แทน คณะกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (มาตรา 10)	3
เอกสารหมายเลข 2 ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา 28)	11
เอกสารหมายเลข 3 ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ที่มีความประพฤติ เสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (มาตรา 32)	26
เอกสารหมายเลข 4 ร่างกฎกระทรวง กำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงาน ขององค์กรผู้ใช้น้ำรวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กร ผู้ใช้น้ำ (มาตรา 38 วรรคสอง)	33
เอกสารหมายเลข 5 ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้บุคคลซึ่ง กักเก็บน้ำไว้ ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภค ของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 60 วรรคหนึ่ง)	51
เอกสารหมายเลข 6 ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนแก่บุคคล ซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการ อุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 60 วรรคสอง)	56
เอกสารหมายเลข 7 ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อ การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม (มาตรา 67 วรรคสาม)	63
เอกสารหมายเลข 8 ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่า ทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์สิน หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชย ความเสียหาย (มาตรา 69 วรรคสาม)	72
เอกสารหมายเลข 9 ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ และ แนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำและลำดับความสำคัญของ การใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไป พิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ (มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (9))	78

สารบัญ

		หน้า
เอกสารหมายเลข 10	ร่างระเบียบคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ (มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (16))	84
เอกสารหมายเลข 11	ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาท (มาตรา 17 วรรคสาม)	89
เอกสารหมายเลข 12	ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ (มาตรา 18 วรรคหนึ่ง)	96
เอกสารหมายเลข 13	ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องร้องทุกข์หรือข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำไกล่เกลี่ยและชี้ขาด (มาตรา 35 วรรคสาม)	103
เอกสารหมายเลข 14	ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยภาวะน้ำท่วม (มาตรา 64 วรรคสี่)	113
เอกสารหมายเลข 15	ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม (มาตรา 66 วรรคสาม)	120
เอกสารหมายเลข 16	ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. (มาตรา 99 วรรคสอง)	129
2. แบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561		140
เอกสารหมายเลข 17	ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจการและปริมาณน้ำที่กิจการนั้นสามารถใช้ได้ (มาตรา 57 วรรคหนึ่ง)	141
เอกสารหมายเลข 18	ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง (มาตรา 58 วรรคหนึ่ง)	148
เอกสารหมายเลข 19	ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง (มาตรา 58 วรรคสอง)	155

สารบัญ

		หน้า
เอกสารหมายเลข 20	ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะที่มีใช้ทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานและน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล (มาตรา 6 วรรคสอง)	162
เอกสารหมายเลข 21	ร่างระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) เรื่อง หลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะซึ่งมีใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสรรน้ำและการใช้น้ำตามที่กำหนดไว้ในหมวด 4 การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ (มาตรา 6 วรรคสาม)	166
เอกสารหมายเลข 22	ร่างประกาศกำหนดฝังน้ำ (มาตรา 17(5))	172
เอกสารหมายเลข 23	ร่างประกาศแบบของบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 81 วรรคสอง)	176

ร่างกฎหมายลำดับรองและแบบของประกาศ

คณะที่ปรึกษาได้จัดทำร่างกฎหมายลำดับรองและแบบของประกาศ ซึ่งได้รับฟังความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และได้ปรับร่างกฎหมายลำดับรองและร่างแบบของประกาศ พร้อมทั้งบันทึกวิเคราะห์สรุปขอบเขตเนื้อหาสาระของร่างกฎหมายลำดับรองและร่างแบบของประกาศ เพื่อประกอบการนำเสนอ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ร่างกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 จำนวน 13 มาตรา ประกอบด้วย

(1) ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (มาตรา 10)

(2) ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา 28)

(3) ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (มาตรา 32)

(4) ร่างกฎกระทรวง กำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำรวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (มาตรา 38 วรรคสอง)

(5) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการส่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องเจียน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 60 วรรคหนึ่ง)

(6) ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนแก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องสูญเสียหน้าที่กักเก็บไว้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 60 วรรคสอง)

(7) ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง จากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม (มาตรา 67 วรรคสาม)

(8) ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาล หรือสำนักงานทรัพย์สิน หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการในการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย (มาตรา 69 วรรคสาม)

(9) ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำและลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ (มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (9))

(10) 2. ร่างระเบียบคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ (มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (16))

(11) ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาท (มาตรา 17 วรรคสาม)

(12) ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ (มาตรา 18 วรรคหนึ่ง)

(13) ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องร้องทุกข์หรือข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำใกล้เคียงและชี้ขาด (มาตรา 35 วรรคสาม)

(14) ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยภาวะน้ำท่วม (มาตรา 64 วรรคสี่)

(15) ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม (มาตรา 66 วรรคสาม)

(16) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. (มาตรา 99 วรรคสอง)

ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ
ในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (มาตรา 10)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙(๔)

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การคัดเลือกกรรมการผู้แทน
คณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙(๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ให้กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙(๔) มีสัดส่วนในการคัดเลือกจากกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน จากกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ จำนวนสี่คน แบ่งตามพื้นที่ลุ่มน้ำหลักสี่กลุ่มๆ ละหนึ่งคน และจากกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งคน

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละพื้นที่ลุ่มน้ำเสนอรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการลุ่มน้ำของตนที่สมควรได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จำนวนหกคน ประกอบด้วย

(๑) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน

(๒) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ จำนวนสี่คน โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละหนึ่งรายชื่อ

(๓) กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งคน

เมื่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติได้รับรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำที่สมควรได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำจากคณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งครบทุกพื้นที่ลุ่มน้ำแล้ว ให้รวบรวมรายชื่อดังกล่าวโดยจำแนกรายชื่อออกเป็นกลุ่มตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อเสนอให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา โดยในส่วนของรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตาม (๒) ให้ดำเนินการแบ่งออกเป็นสี่กลุ่มย่อยให้ครอบคลุมพื้นที่ลุ่มน้ำหลักของประเทศ ทั้งนี้ อาจพิจารณาจากพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแต่ละแห่งมาประกอบการพิจารณาแบ่งกลุ่มย่อยด้วยก็ได้

ข้อ ๓ ให้ประธานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นประธาน และมีกรรมการคัดเลือกจำนวนหกคนซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้ข้าราชการของสำนักทรัพยากรน้ำแห่งชาติซึ่งเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติมอบหมาย เป็นเลขานุการ

กรรมการคัดเลือกต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียที่ขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ได้รับการแต่งตั้งและในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

การคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ในสัดส่วนของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน จากรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด และคัดเลือกรายชื่อสำรองอีกจำนวนห้าคน

(๒) ในสัดส่วนของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาจากรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำสี่กลุ่มย่อยตามที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอ โดยคัดเลือกให้เหลือกลุ่มย่อยละจำนวนหนึ่งคน และคัดเลือกรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มย่อยอีกจำนวนกลุ่มย่อยละห้าคน ทั้งนี้ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้รับเลือกอย่างน้อยต้องมาจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละหนึ่งคน

(๓) ในสัดส่วนของกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน จากรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด และคัดเลือกรายชื่อสำรองอีกจำนวนห้าคน

เมื่อสิ้นสุดการพิจารณาคัดเลือกตามวรรคสาม ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้แต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละกลุ่มต่อประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อดำเนินการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำต่อไป

รายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเป็นรายชื่อสำรองในแต่ละกลุ่มตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ รวบรวมเป็นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคสี่

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการคัดเลือกให้แต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) รายใด สละสิทธิหรือไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำได้ ให้ผู้รับได้รับคัดเลือกเป็นรายชื่อสำรองในลำดับถัดไปตามข้อ ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทน

ข้อ ๕ การประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการคัดเลือกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คณะกรรมการคัดเลือกทั้งคณะพ้นจากหน้าที่ เมื่อการดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำเสร็จสิ้น

ข้อ ๖ เมื่อมีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๓ วรรคสี่แล้ว ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติปิดประกาศรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติและสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือเผยแพร่รายชื่อดังกล่าวโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำคนใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำจากบัญชีรายชื่อสำรองในลำดับถัดไปตามข้อ ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการ

ลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่ง ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

**บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ.**

1. เหตุผลและความจำเป็นของร่างกฎกระทรวง

โดยที่มาตรา 9(4) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติต้องมีกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ จำนวนหกคน ร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ซึ่งเงื่อนไขสำคัญของกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้น จะต้องได้รับการคัดเลือกมาจากกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้น เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละลุ่มน้ำครบถ้วนแล้ว กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละแห่งจะต้องมาดำเนินการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาตินั้น มาตรา 10 กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

ร่างกฎกระทรวงนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 8 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 สัดส่วนของกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ (ร่างข้อ 1)

ในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ให้กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ จำนวน 6 คน มีสัดส่วนในการคัดเลือก ดังนี้

2.1.1 คัดเลือกจากกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 คน

2.1.2 คัดเลือกจากกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ จำนวน 4 คน แบ่งตามพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก 4 กลุ่มๆ ละ 1 คน และ

2.1.3 คัดเลือกจากกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 1 คน

2.2 การเสนอรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำ และการแบ่งกลุ่มเพื่อคัดเลือก (ร่างข้อ 2)

คณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละพื้นที่ลุ่มน้ำ จะเสนอรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำในคณะกรรมการลุ่มน้ำของตน ที่สมควรได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จำนวน 6 คน ประกอบด้วย

2.2.1 กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 คน

2.2.2 กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ จำนวน 4 คน โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชยกรรม ภาคละ 1 รายชื่อ

2.2.3 กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 1 คน

เมื่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติได้รับรายชื่อดังกล่าวจากคณะกรรมการลุ่มน้ำครบทุกพื้นที่ลุ่มน้ำแล้ว ให้ดำเนินการรวบรวมรายชื่อดังกล่าวโดยจำแนกรายชื่อออกเป็นกลุ่มเพื่อเสนอให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่สอง กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ โดยในกลุ่มนี้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ดำเนินการแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อยให้ครอบคลุมพื้นที่ลุ่มน้ำหลักของประเทศ โดยอาจพิจารณาจากพื้นที่ รับผิดชอบของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแต่ละแห่งมาประกอบการพิจารณาแบ่งกลุ่มด้วยก็ได้

กลุ่มที่สาม กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ

2.3 กรรมการคัดเลือก (ร่างข้อ 3 วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

ให้ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

2.3.1 เลขธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นประธาน

2.3.2 กรรมการคัดเลือกจำนวน 6 คน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวง พลังงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ

2.3.3 ข้าราชการของสำนักทรัพยากรน้ำแห่งชาติซึ่งเลขธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ มอบหมาย เป็นเลขานุการ

เงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการคัดเลือก คือ กรรมการคัดเลือกต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง และไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียที่ขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ได้รับการแต่งตั้งและ ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

2.4 เกณฑ์การคัดเลือก (ร่างข้อ 3 วรรคสาม)

ในการพิจารณาคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละกลุ่ม ให้พิจารณาคัดเลือกตาม หลักเกณฑ์ ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา คัดเลือกจำนวน 1 คน จากรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด และคัดเลือก รายชื่อสำรองอีกจำนวน 5 คน

กลุ่มที่สอง กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ โดยในกลุ่มนี้ ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา คัดเลือกจากรายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำสี่กลุ่มย่อยตามที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอ คัดเลือกให้เหลือกลุ่มย่อยละจำนวน 1 คน และคัดเลือกรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มย่อยอีกจำนวนกลุ่มย่อยละ 5 คน ทั้งนี้ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้รับเลือกอย่างน้อยต้องมาจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละ 1 คน

กลุ่มที่สาม กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกจำนวน 1 คน จาก รายชื่อกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด และคัดเลือกรายชื่อสำรองอีกจำนวน 5 คน

2.5 การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ (ร่างข้อ 3 วรรคสี่และวรรคห้า)

เมื่อสิ้นสุดการพิจารณาคัดเลือก ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ แต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละกลุ่มต่อประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อ ดำเนินการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำต่อไป

รายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเป็นรายชื่อสำรองในแต่ละกลุ่ม ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติรวบรวมเป็น บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้มีอายุ สามปีนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ

2.6 การสละสิทธิหรือกรณีไม่สามารถแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำได้ (ร่างข้อ 4)

ในกรณีที่ผู้ได้รับการคัดเลือกให้แต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำรายใด ในกลุ่มใด สละสิทธิหรือไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำได้ ให้ผู้รับได้รับคัดเลือกเป็นรายชื่อสำรองในลำดับถัดของกลุ่มนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทน

2.7 การประชุมของกรรมการคัดเลือกและการสิ้นสุดการทำหน้าที่ (ร่างข้อ 5)

การประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการคัดเลือกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการคัดเลือกทั้งคณะพ้นจากหน้าที่เมื่อการดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำเสร็จสิ้นแล้ว

2.8 การปิดประกาศรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ (ร่างข้อ 6)

เมื่อมีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแล้ว ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติปิดประกาศรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติและสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือเผยแพร่รายชื่อดังกล่าวโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

2.9 การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนกรรมการลุ่มน้ำที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ (ร่างข้อ 7)

ในกรณีที่กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำคนใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำจากบัญชีรายชื่อสำรองในลำดับถัดไปเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

2.10 การจัดให้มีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ก่อนที่จะครบวาระ (ร่างข้อ 8)

ในกรณีที่กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรรมการผู้แทนองค์กรใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา 28)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการลุ่มน้ำ
ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำ
ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๗(๒) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามมาตรา ๒๗(๓) และ
กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗(๔) เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ที่อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งและรับผิดชอบในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำตามท้องที่ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดลุ่มน้ำนั้น

ข้อ ๒ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มาจากการคัดเลือกกันเองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้นจังหวัดละหนึ่งคน

การคัดเลือกกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการจัดประชุมผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจำแนกตามรายจังหวัด เพื่อคัดเลือกกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับและให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน

ผลการลงคะแนนตามวรรคสอง ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของแต่ละจังหวัดเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนของจังหวัดนั้น โดยหากผลการลงคะแนนปรากฏว่าผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของจังหวัดใดได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ให้จัดให้มีการลงคะแนนใหม่ เฉพาะผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันหรือให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันนั้นจับสลาก ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุม

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามวรรคสามต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป โดยหากผู้นั้น สละสิทธิหรือมีเหตุให้ไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดนั้นแทน

ข้อ ๓ รายชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับที่เหลือของแต่ละจังหวัด ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาควบรวมไว้สำหรับกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนของจังหวัดใด พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากลาออก เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือพ้นจากการเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้น โดยให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้ซึ่ง

ได้รับคะแนนสูงสุดในการลำดับถัดไปของจังหวัดนั้นเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่าง

หากรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดใดมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่สามารถนำมาใช้แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่างได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจัดประชุมผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดนั้น เพื่อคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากตำแหน่ง และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

ให้นำวิธีการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๒ มาใช้บังคับกับการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๔ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ ให้มาจากการคัดเลือกกันเองของผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งถูกเสนอชื่อโดยองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๘ และมีการดำเนินการอยู่ในเขตลุ่มน้ำนั้น

ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี เป็นผู้มีสัญชาติไทยและเป็นสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ ทั้งนี้ โดยต้องไม่เคยเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียตามมาตรา ๓๒(๓)

ข้อ ๕ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการประกาศรับการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๔ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่เพื่อรับการเสนอชื่อ และกำหนดระยะเวลาในการรับการเสนอชื่อ โดยให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือเผยแพร่รายละเอียดโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้องค์กรผู้ใช้น้ำได้รับรู้ ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรผู้ใช้น้ำสามารถเสนอชื่อผู้แทนได้ไม่เกินหนึ่งชื่อ และให้ระบุว่าเป็นผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคพาณิชยกรรม และหากในกรณีที่ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในภาคใดมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการกำหนดให้มีการคัดเลือก สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคสามารถขยายระยะเวลาการรับเสนอชื่อสำหรับภาคนั้นได้ตามความเหมาะสม

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือครบกำหนดตามที่ได้มีการขยายระยะเวลาตามวรรคสอง ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมรายชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยจำแนกออกเป็นภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชยกรรม และจัดให้มีการประชุมผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยแยกตามภาคดังกล่าว เพื่อให้ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละภาคคัดเลือกกันเองโดยใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับและให้ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแต่ละคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน

การประชุมเพื่อคัดเลือกและการออกเสียงลงคะแนนตามวรรคสาม ที่ประชุมอาจพิจารณาผลงานหรือประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำของผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำประกอบการออกเสียงลงคะแนนด้วยก็ได้ โดยเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้หรือวิสัยทัศน์ในด้านการบริหารทรัพยากรน้ำต่อที่ประชุมด้วย

เมื่อเสร็จสิ้นการออกเสียงลงคะแนนตามวรรคสาม ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค สรุปผลการลงคะแนนโดยจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของแต่ละภาคเรียงไปตามลำดับคะแนน ในกรณีที่

ผลการคัดเลือกปรากฏว่าในลำดับใดมีผู้ได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ให้จัดให้มีการลงคะแนนใหม่เฉพาะผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันหรือให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันนั้นจับสลาก ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุม

ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในสามลำดับแรกของบัญชีรายชื่อแต่ละภาค เป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอรายชื่อดังกล่าวต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำต่อไป โดยหากผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำรายใดสละสิทธิหรือมีเหตุให้ไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำได้ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทน

รายชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับที่เหลือของแต่ละภาค ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมเป็นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละภาค โดยให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคหก

ข้อ ๖ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในภาคใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำของภาคนั้น ต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรแทนตำแหน่งที่ว่าง และให้ผู้เข้ามาเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งตนแทน

หากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำของภาคใดมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่สามารถนำมาใช้แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการประกาศรับการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำนั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

ให้นำวิธีการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๕ มาใช้บังคับกับการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๗ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สรรหาจากบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ โดยมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี
- (๓) มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ
- (๔) มีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ
- (๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือที่ปรึกษาทางการเมือง

(๖) ไม่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานองค์กรของรัฐซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ยกเว้นเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

(๗) ไม่เคยเป็นกรรมการลุ่มน้ำซึ่งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย ตามมาตรา ๓๒(๓) เว้นแต่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่มิคำสั่ง

ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดประเด็นคำถามกลางที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ผู้สมัครได้แสดงความรู้ความสามารถและวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำตามที่กำหนดใน (๔)

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคประกาศรับสมัครบุคคลตามวรรคหนึ่ง โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการรับสมัคร เวลาการปิดรับสมัคร ประเด็นคำถามกลางที่ผู้สมัครจะต้องแสดงวิสัยทัศน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ และรายละเอียดอื่นใดเกี่ยวกับการสมัคร ทั้งนี้ เมื่อได้ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามและประวัติหรือผลงานของผู้สมัครเสร็จแล้ว ให้จัดทำรายชื่อผู้สมัครพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้มีการคัดค้านผู้สมัครแต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศรายชื่อผู้สมัคร และให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือเผยแพร่รายชื่อของผู้สมัครโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

การคัดค้านผู้สมัครตามวรรคสาม จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้คัดค้านยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค และแสดงเหตุผลพร้อมทั้งข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงในคำคัดค้านนั้นด้วย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคอาจเชิญผู้คัดค้านหรือผู้สมัครมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้านตามวรรคสาม ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอรายชื่อผู้สมัครพร้อมด้วยผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ประวัติหรือผลงานของผู้สมัคร การแสดงวิสัยทัศน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ หรือข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงในคำคัดค้านในกรณีผู้สมัครรายใดถูกคัดค้านตามวรรคสาม ต่อคณะกรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีกรรมการลุ่มน้ำซึ่งประธานกรรมการลุ่มน้ำมอบหมายเป็นประธาน และมีกรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน ประกอบด้วยผู้ซึ่งประธานกรรมการลุ่มน้ำแต่งตั้งจากเกษตรและสหกรณ์จังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด พาณิชยจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ และผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งประธานกรรมการ ลุ่มน้ำแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเป็นเลขานุการ มีหน้าที่ดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อผู้สมัครที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอ โดยพิจารณาผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำเป็นที่ประจักษ์ การแสดงความรู้หรือวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ โดยอาจเชิญผู้สมัครมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง แสดงความรู้ วิสัยทัศน์ หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

การให้คะแนนเพื่อคัดเลือกผู้สมัครซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิให้ใช้วิธีลงคะแนนลับ โดยเกณฑ์การให้คะแนนรวมทั้งหมดหนึ่งร้อยคะแนนของกรรมการสรรหาแต่ละคนแบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้

(๑) คะแนนด้านผลงานหรือผลการปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำของผู้สมัครตามข้อ ๘(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ การปฏิบัติงาน การฝึกอบรมหรือดูงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ ห้าสิบคะแนน

(๒) คะแนนด้านวิสัยทัศน์ในด้านการบริหารทรัพยากรน้ำ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ห้าสิบคะแนน

ให้เลขาธิการนำคะแนนตาม (๑) และ (๒) จากกรรมการสรรหาทุกคนมารวมกัน โดยให้เรียงลำดับจากผู้สมัครซึ่งมีคะแนนรวมสูงสุดไปจนครบจำนวนที่ประกาศรับสมัคร ทั้งนี้ ผู้สมัครซึ่งจะได้รับการคัดเลือกให้เป็น กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และหากมีผู้สมัครซึ่งมีคะแนนรวมเท่ากัน อันจะทำให้มีบุคคลซึ่งผ่านการคัดเลือกเกินจำนวนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาว่าผู้สมัครรายใดมีคะแนนด้านผลงานหรือผลการปฏิบัติงานตาม (๑) สูงกว่า แต่หากผู้สมัครมีคะแนนด้านผลงานหรือผลการปฏิบัติงานเท่ากันให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกอีกครั้งหนึ่งโดยวิธีการออกเสียงลงคะแนนลับและให้กรรมการสรรหาแต่ละคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็น กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิเรียงตามลำดับผลการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหา และให้เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับแรกต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป โดยหากผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิรายใดสละสิทธิหรือมีเหตุที่ไม่สามารถแต่งตั้งเป็น กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิได้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทน

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ในลำดับที่เหลือ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมเป็นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสี่

ข้อ ๙ การประชุมของคณะกรรมการสรรหาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของ กรรมการคัดเลือกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คณะกรรมการสรรหาทั้งคณะพ้นจากหน้าที่เมื่อการดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิเสร็จสิ้น

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับถัดไปจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๘ วรรคห้า ต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทน ตำแหน่งที่ว่าง แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

หากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิไม่เพียงพอหรือไม่สามารถนำมาใช้แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการประกาศรับสมัครผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสรรหาเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒินั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และใน

ระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วย กรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

ให้นำวิธีการสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๘ มาใช้บังคับกับการสรรหา และการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการเพื่อคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการลุ่มน้ำ ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๕ และดำเนินการให้มีการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ข้อ ๑๒ เมื่อมีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๒ วรรคสี่ กรรมการ ลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๕ วรรคหก และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๘ วรรคสี่ หรือมีการ แต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคปิดประกาศรายชื่อผู้ได้รับการ แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ หรือรายชื่อของผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง แล้วแต่ กรณี ไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือเผยแพร่รายชื่อของผู้สมัครโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชน ได้รับรู้ด้วยก็ได้ และให้ส่งรายชื่อดังกล่าวไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อแจ้งต่อคณะกรรมการ ทรัพยากรแห่งชาติทราบด้วย

ข้อ ๑๓ ในวาระเริ่มแรก การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๕ หากในภาค เกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคพาณิชย์กรรม แล้วแต่กรณี ไม่มีองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้น ตามมาตรา ๓๘ เสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำ ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามกฎกระทรวงนี้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการให้มีการคัดเลือก ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม จากรายชื่อที่ได้มาจาก

(๑) กรณีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำภาคเกษตรกรรม ให้ประสานกับสำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงาน เกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด โครงการชลประทาน สำนักงาน สหกรณ์จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ร่วมกันพิจารณาเสนอรายชื่อ

(๒) กรณีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม ให้ประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ร่วมกันพิจารณาเสนอรายชื่อ

(๓) กรณีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำภาคพาณิชย์กรรม ให้ประสานกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ร่วมกันพิจารณาเสนอรายชื่อ

เมื่อได้รายชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละภาคตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ดำเนินการคัดเลือกกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

**บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการได้มา
ซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ
และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ.**

1. เหตุผลและความจำเป็นของร่างกฎกระทรวง

โดยที่มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ต้องมีกรรมการที่เป็นผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้น จังหวัดละหนึ่งคน ตามมาตรา 27(2) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ ที่มาจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละสามคน ตามมาตรา 27(3) และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ จำนวนสี่คน ตามมาตรา 27(4) ดังนั้น การได้มาซึ่งกรรมการดังกล่าวข้างต้น มาตรา 28 กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

ร่างกฎกระทรวงนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 13 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 บทนิยาม (ร่างข้อ 1)

ได้กำหนดนิยามคำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และคำว่า “ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” เพื่อกำหนดขอบเขตการบังคับใช้ร่างกฎกระทรวงนี้กับการได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะคัดเลือกจากบุคคลใดบ้าง

2.1.1 นิยามคำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา เนื่องจาก มาตรา 27 (2) กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า ในกรณีที่ลุ่มน้ำใดอยู่ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นเป็นกรรมการลุ่มน้ำด้วย อันเป็นการกำหนดให้เป็นกรรมการลุ่มน้ำโดยผลของกฎหมาย ไม่จำเป็นต้องอาศัยกลไกตามร่างกฎกระทรวงนี้ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดให้กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยายู่ในความหมายของคำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” อีก

2.1.2 นิยามคำว่า “ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ให้ความหมายเฉพาะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ที่อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งและรับผิดชอบในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำตามท้องที่ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดลุ่มน้ำเท่านั้น หมายความว่า เมื่อมีการบังคับใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดลุ่มน้ำในพื้นที่ใดแล้ว การได้มาซึ่งกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามร่างกฎกระทรวงนี้ จะบังคับใช้และมีผลเป็นการคัดเลือกจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้นเท่านั้น

2.2 การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างข้อ 2)

2.2.1 วิธีการคัดเลือก

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการจัดประชุมผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจำแนกตามรายจังหวัด เพื่อให้ที่ประชุมผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นพิจารณาคัดเลือกกันเอง จังหวัดละ 1 คน โดยโดยใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับและให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน

2.2.2 ผลการลงคะแนน

ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของแต่ละจังหวัดเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนของจังหวัดนั้น โดยหากผลการลงคะแนนปรากฏว่าผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของจังหวัดใดได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ให้จัดให้มีการลงคะแนนใหม่เฉพาะผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันหรือให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันนั้นจับสลาก ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุม

2.2.3 การแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของแต่ละจังหวัดต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป โดยหากผู้นั้นสละสิทธิหรือมีเหตุให้ไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดนั้นแทน

2.2.4 บัญชีรายชื่อสำรอง (ร่างข้อ 3)

(1) การใช้รายชื่อสำรองเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่าง (ร่างข้อ 3 วรรคหนึ่ง)

รายชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับที่เหลือของแต่ละจังหวัด สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจะดำเนินการรวบรวมไว้เป็นบัญชีรายชื่อสำรอง สำหรับนำมาใช้แต่งตั้งแทนในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนของจังหวัดใดพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากลาออก เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือพ้นจากการเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้น ซึ่งสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจะเสนอชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปของจังหวัดนั้นเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น

(2) การคัดเลือกใหม่ (ร่างข้อ 3 วรรคสองและวรรคสาม)

หากรายชื่อสำรองของจังหวัดใดมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่สามารถนำมาใช้แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่างได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจัดประชุมผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดนั้น เพื่อคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้นำวิธีการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาใช้บังคับกับการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่างด้วยโดยอนุโลม และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากตำแหน่ง และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

2.3 การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 4 และร่างข้อ 5)

2.3.1 การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ

กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ ให้มาจากการคัดเลือกกันเองของผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งถูกเสนอชื่อโดยองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นตามมาตรา 38 และมีการดำเนินการอยู่ในเขตลุ่มน้ำนั้น โดยผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี เป็นผู้มีสัญชาติไทยและเป็นสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ ทั้งนี้ โดยต้องไม่เคยเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียตามมาตรา 32(3) (ร่างข้อ 4) และในการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำนั้น ให้องค์กรผู้ใช้น้ำสามารถเสนอชื่อผู้แทนได้ไม่เกินหนึ่งชื่อและให้ระบุว่าเป็นผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคพาณิชย์กรรม (ร่างข้อ 5 วรรคสอง)

2.3.2 การประกาศรับการเสนอชื่อ (ร่างข้อ 5 วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจะดำเนินการประกาศรับการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่เพื่อรับการเสนอชื่อ และกำหนดระยะเวลาในการรับการเสนอชื่อ โดยให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือเผยแพร่รายละเอียดโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้องค์กรผู้ใช้น้ำได้รับรู้ ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ หากในกรณีที่ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในภาคหนึ่งภาคใดจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคพาณิชย์กรรม มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการกำหนดให้มีการคัดเลือก สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคสามารถขยายระยะเวลาการรับเสนอชื่อสำหรับภาคนั้นได้ตามความเหมาะสม

2.3.3 วิธีการคัดเลือก (ร่างข้อ 5 วรรคสี่ และวรรคห้า)

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมรายชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยจำแนกออกเป็นภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม และจัดให้มีการประชุมผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยแยกตามภาคดังกล่าว เพื่อให้ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละภาคคัดเลือกกันเองโดยใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับและให้ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแต่ละคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน โดยในการประชุมเพื่อคัดเลือกและการออกเสียงลงคะแนนนั้นที่ประชุมอาจพิจารณาผลงานหรือประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำของผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำประกอบการออกเสียงลงคะแนนด้วยก็ได้ โดยเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้หรือวิสัยทัศน์ในด้านการบริหารทรัพยากรน้ำต่อที่ประชุมด้วย

เมื่อเสร็จสิ้นการออกเสียงลงคะแนน ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค สรุปผลการลงคะแนนโดยจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดของแต่ละภาคเรียงไปตามลำดับคะแนน ในกรณีที่ผลการคัดเลือกปรากฏว่าในลำดับใดมีผู้ได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ให้จัดให้มีการลงคะแนนใหม่เฉพาะผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันหรือให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนเท่ากันนั้นจับสลาก ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุม

2.3.4 การแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 5 วรรคหก)

ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในสามลำดับแรกของบัญชีรายชื่อแต่ละภาค เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค เสนอรายชื่อดังกล่าวต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำต่อไป โดยหากผู้ที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำรายใดสละสิทธิหรือมีเหตุให้ไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำได้ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทน

2.3.5 บัญชีรายชื่อสำรอง

รายชื่อผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับที่เหลือของแต่ละภาค ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมเป็นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละภาคโดยให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำนั้น (ร่างข้อ 5 วรรคเจ็ด)

(1) การใช้รายชื่อสำรองเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง (ร่างข้อ 6)

ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในภาคใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในลำดับถัดไปจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำของภาคนั้นต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรแทนตำแหน่งที่ว่าง และให้ผู้เข้ามาเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กร

ผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่ลืออยู่ของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ ซึ่งตนแทน (ร่างข้อ 6 วรรคหนึ่ง)

(2) การคัดเลือกใหม่ (ร่างข้อ 6 วรรคสองและวรรคสาม)

หากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำของภาคใด มีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่สามารถนำมาใช้แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการประกาศรับการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อคัดเลือกเป็น กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำ ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำนั้นพ้นจากตำแหน่ง โดยให้นำวิธีการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กร ผู้ใช้น้ำมาใช้บังคับกับการคัดเลือกและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างด้วย โดยอนุโลม แต่ถ้าวาระที่ลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทน องค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทน ตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่ลืออยู่

2.4 การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างข้อ 7 และร่างข้อ 8)

2.4.1 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม (ร่างข้อ 7 วรรคหนึ่ง)

- (1) บุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ
- (2) มีสัญชาติไทย
- (3) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี
- (4) มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับ ทรัพยากรน้ำ
- (5) มีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ
- (6) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือที่ปรึกษาทางการเมือง
- (7) ไม่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานองค์กรของรัฐซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ยกเว้นเป็น อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
- (8) ไม่เคยเป็นกรรมการลุ่มน้ำซึ่งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมี ความประพฤติเสื่อมเสีย ตามมาตรา ๓๒(๓) เว้นแต่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่มิคำสั่ง

2.4.2 ประเด็นคำถามกลางเพื่อใช้ในการแสดงวิสัยทัศน์ (ร่างข้อ 7 วรรคสอง)

ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดประเด็นคำถามกลางที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ผู้สมัครได้แสดง ความรู้ความสามารถและวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำประกอบการยื่นสมัครเพื่อรับ การสรรหาเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4.3 การประกาศรับสมัคร (ร่างข้อ 7 วรรคสาม)

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค๗ประกาศรับสมัคร โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการ รับสมัคร เวลาการปิดรับสมัคร ประเด็นคำถามกลางที่ผู้สมัครจะต้องแสดงวิสัยทัศน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำ และรายละเอียดอื่นใดเกี่ยวกับการสมัคร ทั้งนี้ เมื่อได้ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และประวัติหรือผลงานของผู้สมัครเสร็จแล้ว ให้จัดทำรายชื่อผู้สมัครพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้มีการคัดค้าน ผู้สมัครแต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศรายชื่อผู้สมัคร และให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำ แห่งชาติภาคหรือเผยแพร่รายชื่อของผู้สมัครโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

2.4.4 การคัดค้านผู้สมัคร (ร่างข้อ 7 วรรคสี่)

การคัดค้านจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้คัดค้านยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค และแสดงเหตุผลพร้อมทั้งข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงในคำคัดค้านนั้นด้วย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคอาจเชิญผู้คัดค้านหรือผู้สมัครมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

2.4.5 การเสนอรายชื่อผู้สมัคร (ร่างข้อ 7 วรรคห้า)

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้าน ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอรายชื่อผู้สมัคร พร้อมด้วยผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ประวัติหรือผลงานของผู้สมัคร การแสดงวิสัยทัศน์ ในการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ หรือข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงในคำคัดค้าน ในกรณีผู้สมัครรายใดถูกคัดค้าน ต่อคณะกรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาต่อไป

2.4.6 คณะกรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างข้อ 8 วรรคหนึ่ง)

คณะกรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

(1) กรรมการลุ่มน้ำซึ่งประธานกรรมการลุ่มน้ำมอบหมาย เป็นประธาน

(2) กรรมการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน ประกอบด้วยผู้ซึ่งประธาน กรรมการลุ่มน้ำแต่งตั้งจากเกษตรและสหกรณ์จังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด พาณิชยจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ และผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่ง ประธานกรรมการลุ่มน้ำแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(3) ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำ แห่งชาติภาคแต่งตั้ง เป็นเลขานุการ

มีหน้าที่ดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อผู้สมัครที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค เสนอ โดยพิจารณาผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำเป็นที่ประจักษ์ การแสดงความรู้หรือวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำ โดยอาจเชิญผู้สมัครมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง แสดงความรู้ วิสัยทัศน์ หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

2.4.7 เกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการสรรหา (ร่างข้อ 8 วรรคสองและวรรคสาม)

การให้คะแนนเพื่อคัดเลือกผู้สมัครซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิให้ ใช้วิธีลงคะแนนลับ โดยเกณฑ์การให้คะแนนรวมทั้งหมดหนึ่งร้อยคะแนนของกรรมการสรรหาแต่ละคนแบ่ง ออกเป็นสองส่วน ดังนี้

(1) คะแนนด้านผลงานหรือผลการปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้และมี ประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำของผู้สมัคร ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ การปฏิบัติงาน การฝึกอบรมหรือดูงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ ห้าสิบคะแนน

(2) คะแนนด้านวิสัยทัศน์ในด้านการบริหารทรัพยากรน้ำ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ห้าสิบคะแนน

ให้เลขานุการนำคะแนนตาม (1) และ (2) จากกรรมการสรรหาทุกคนมารวมกัน โดยให้เรียงลำดับ จากผู้สมัครซึ่งมีคะแนนรวมสูงสุดไปจนครบจำนวนที่ประกาศรับสมัคร ทั้งนี้ ผู้สมัครซึ่งจะได้รับการคัดเลือกให้ เป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และหากมีผู้สมัครซึ่งมีคะแนนรวม เท่ากันอันจะทำให้มีบุคคลซึ่งผ่านการคัดเลือกเกินจำนวนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาว่าผู้สมัครรายใดมีคะแนนด้านผลงานหรือผลการปฏิบัติงานตาม (1) สูงกว่า

แต่หากผู้สมัครมีคะแนนด้านผลงานหรือผลการปฏิบัติงานเท่ากันให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกอีกครั้งหนึ่ง โดยวิธีการออกเสียงลงคะแนนลับและให้กรรมการสรรหาแต่ละคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน

2.4.8 การแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างข้อ 8 วรรคสี่)

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจะจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิเรียงตามลำดับผลการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหา และเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับแรกต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป โดยหากผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิรายใดสละสิทธิหรือมีเหตุให้ไม่สามารถแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิได้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทน

2.4.9 การทำหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา (ร่างข้อ 9)

การประชุมของคณะกรรมการสรรหาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการคัดเลือกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คณะกรรมการสรรหาทั้งคณะพ้นจากหน้าที่เมื่อการดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิเสร็จสิ้น

2.4.10 บัญชีรายชื่อสำรอง

รายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิที่ในลำดับที่เหลือ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจะรวบรวมเป็นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างข้อ 8 วรรคห้า)

(1) การใช้รายชื่อสำรองเพื่อแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง (ร่างข้อ 10)

ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในลำดับถัดไปจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

(2) การคัดเลือกใหม่ (ร่างข้อ 10 วรรคสองและวรรคสาม)

หากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิไม่เพียงพอหรือไม่สามารถนำมาใช้แต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำแทนตำแหน่งที่ว่างได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการประกาศรับสมัครผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสรรหาเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒินั้นพ้นจากตำแหน่ง โดยให้นำวิธีการสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิมาใช้บังคับกับการสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างด้วยโดยอนุโลม แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

2.5 การดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนครบวาระ (ร่างข้อ 11)

ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการเพื่อคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กร

ผู้ใช้น้ำ และดำเนินการให้มีการสรรหากรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

2.6 การประกาศรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำ (ร่างข้อ 12)

เมื่อมีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ หรือมีการแต่งตั้งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคปิดประกาศรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ หรือรายชื่อของผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง แล้วแต่กรณี ไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือเผยแพร่รายชื่อของผู้สมัครโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ทั่วถึงได้ และให้ส่งรายชื่อดังกล่าวไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อแจ้งต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติทราบด้วย

2.7 บทเฉพาะกาล

ในวาระเริ่มแรก การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยวิธีการคัดเลือกกันเองระหว่างผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรผู้ใช้น้ำจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคพาณิชย์กรรม แล้วแต่กรณี อาจเกิดปัญหาเนื่องจากไม่มีองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นตามมาตรา 38 เสนอชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามร่างกฎกระทรวงนี้

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการให้มีการคัดเลือกผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม จากรายชื่อที่ได้มาจาก

2.7.1 กรณีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำภาคเกษตรกรรม ให้ประสานกับสำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด โครงการชลประทาน สำนักงานสหกรณ์จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ร่วมกันพิจารณาเสนอรายชื่อ

2.7.2 กรณีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม ให้ประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ร่วมกันพิจารณาเสนอรายชื่อ

2.7.3 กรณีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำภาคพาณิชย์กรรม ให้ประสานกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ร่วมกันพิจารณาเสนอรายชื่อ

เมื่อได้รายชื่อผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละภาคตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคดำเนินการคัดเลือกกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในร่างกฎกระทรวงนี้ต่อไป

ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและ
กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ (มาตรา 32)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่ง
ของกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ
อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำตามมาตรา ๒๗(๓) และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗(๔) ด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่ง
ของกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ
อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หลักเกณฑ์การพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งของกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือ
กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน
ความสามารถ ตามมาตรา ๓๒(๓) ให้คำนึงถึงพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสียสละ ทุ่มเทศปัญญา ความรู้
ความสามารถ ให้บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๒) การรักษาความลับที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการลุ่มน้ำ และไม่ใช้ข้อมูลอันเป็นความลับหรือ
ข้อมูลที่ได้ล่วงรู้จากการปฏิบัติหน้าที่และยังไม่เป็นที่เปิดเผยทั่วไปหรือต่อสาธารณะไปแสวงหาหรือใช้ประโยชน์
ต่อตนเองหรือผู้อื่น

(๓) การยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยไม่ใช้สถานะหรือ
ตำแหน่งไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ชี้นำหรือมีอิทธิพลอันอาจเอื้อประโยชน์ให้ผู้อื่น
หรือธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้น้ำ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องทางการเงิน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์อื่นใด อันอาจจะ
เกิดการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้น
ไม่บรรลุผลหรือมีประสิทธิภาพต่อลุ่มน้ำในภาพรวม

(๔) การเอาใจใส่และความรับผิดชอบในการทำหน้าที่กรรมการลุ่มน้ำ ไม่ขาดประชุมติดต่อกันเกินกว่า
สามครั้งโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๒ กรณีมีการร้องเรียนต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือปรากฏเหตุว่ากรรมการลุ่มน้ำ
ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิคนใดคนหนึ่ง มีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เป็นการ
ประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑ ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำแต่งตั้งรองประธานกรรมการลุ่มน้ำ
คนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ และให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจำนวน
ไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคนเป็นผู้ช่วย ดังนี้

(๑) ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการมีหน้าที่แสวงหา หรือตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐาน
ตามข้อร้องเรียนหรือเหตุที่เกิดขึ้น หรืออาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

(๒) หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑ ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการทำ
ความเห็นเพื่อเสนอต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อส่งยุติเรื่อง

(๓) หากพิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑ ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณา
ดำเนินการจัดทำสรุปผลการพิจารณาประกอบข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ

เพื่อพิจารณาต่อไป และหากคณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด ให้ประธานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาหรือมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไปยังกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒินั้น แล้วแต่กรณี

การสั่งยุติเรื่องตาม (๒) ให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพิ่มเติมขึ้นใหม่ในภายหลังที่อาจทำให้ผลการสั่งนั้นเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการและประธานกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไปได้ ทั้งนี้ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้น

ในระหว่างการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำมีหนังสือแจ้งไปยังกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ทราบและหยุดการปฏิบัติหน้าที่กรรมการลุ่มน้ำเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเสร็จสิ้นการพิจารณาหรือประธานกรรมการลุ่มน้ำได้มีคำสั่งเป็นประการใด

การดำเนินการของผู้รับผิดชอบพิจารณาและการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องเรียนหรือทราบถึงเหตุที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นว่ามีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เป็นการประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑ และอาจขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการสั่งยุติเรื่องตามข้อ ๒(๒) หรือในกรณีที่ประธานกรรมการลุ่มน้ำมีคำสั่งให้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒(๓) ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ร้องเรียนที่จะอุทธรณ์การสั่งให้ยุติเรื่องนั้นต่อผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ หรือสิทธิที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนั้นต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสั่งยุติเรื่องหรือได้รับแจ้งคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนั้น

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

**บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพ้นจากตำแหน่ง
ของกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ อันเนื่องมาจากเหตุบกพร่อง
หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ พ.ศ.**

1. เหตุผลและความจำเป็นของร่างกฎกระทรวง

ในการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำและกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ ได้กำหนดเหตุพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระไว้ประการหนึ่งในมาตรา 32(3) กล่าวคือการกระทำใดๆ ที่ถือเป็นเรื่องบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ซึ่งการจะพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุดังกล่าว มาตรา 32 วรรคสอง กำหนดให้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

ร่างกฎกระทรวงนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 3 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 หลักเกณฑ์การพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างข้อ 1)

ในการพิจารณาให้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ตามมาตรา 32(3) กำหนดหลักเกณฑ์สำคัญให้ต้องคำนึงถึงพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงในเรื่องดังต่อไปนี้

2.1.1 เกณฑ์เรื่องการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสียสละ พุ่มเทสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ให้บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

2.1.2 เกณฑ์เรื่องการรักษาความลับที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการลุ่มน้ำ และไม่ใช้ข้อมูลอันเป็นความลับหรือข้อมูลที่ได้ล่วงรู้จากการปฏิบัติหน้าที่และยังไม่เป็นที่เปิดเผยทั่วไปหรือต่อสาธารณะไปแสวงหาหรือใช้ประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่น

2.1.3 เกณฑ์เรื่องการยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ชี้นำหรือมีอิทธิพลอันอาจเอื้อประโยชน์ให้ผู้อื่นหรือธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้น้ำ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องทางการเงิน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์อื่นใด อันอาจเกิดการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นไม่บรรลุผลหรือมีประสิทธิภาพต่อลุ่มน้ำในภาพรวม

2.1.4 เกณฑ์เรื่องการเอาใจใส่และมีความรับผิดชอบในการทำหน้าที่กรรมการลุ่มน้ำ ไม่ขาดประชุม ติดต่อกันเกินกว่าสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันควร

ซึ่งหากมีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงในเรื่องเหล่านี้ จึงจะนำไปสู่ขั้นตอนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง

2.2 ขั้นตอนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง (ร่างข้อ 2)

เมื่อปรากฏว่ามีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงที่สามารถพิจารณาได้ว่ากรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วแต่กรณี มีการประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนหลักเกณฑ์อันเป็นการบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงอาจเกิดขึ้นได้สองกรณีคือ

กรณีทีหนึ่ง กรณีมีการร้องเรียนต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

กรณีที่สอง กรณีปรากฏเหตุว่ากรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ คนใดคนหนึ่งมีพฤติกรรมหรือข้อเท็จจริงเช่นว่านั้น

2.2.1 วิธีการแสวงหาหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง (ร่างข้อ 2 วรรคหนึ่ง)

ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำแต่งตั้งรองประธานกรรมการลุ่มน้ำคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณา ดำเนินการ และให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกิน ห้าคนเป็นผู้ช่วย โดยให้ดำเนินการดังนี้

(1) ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการมีหน้าที่แสวงหา หรือตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐาน ตามข้อร้องเรียนหรือเหตุที่เกิดขึ้น หรืออาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

(2) หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ ทำความเห็นเพื่อเสนอต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำเพื่อสั่งยุติเรื่อง

การสั่งยุติเรื่องให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมเพิ่มเติมขึ้นใหม่ ในภายหลังที่อาจทำให้ผลการสั่งนั้นเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการและประธานกรรมการ ลุ่มน้ำสามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไปได้ ทั้งนี้ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมเพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้น (ร่างข้อ 2 วรรคสอง)

(3) หากพิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้ดำเนินการจัดทำสรุปผล การพิจารณาประกอบข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาต่อไป

2.2.2 การแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

ในการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำหากคณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการ ใด ให้ประธานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาหรือมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไปยังกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กร ผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒินั้น แล้วแต่กรณี (ร่างข้อ 2 (3))

ในระหว่างการพิจารณาให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำมีหนังสือแจ้งไปยังกรรมการลุ่มน้ำผู้แทน องค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ทราบและหยุดการปฏิบัติหน้าที่กรรมการ ลุ่มน้ำเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเสร็จสิ้นการพิจารณาหรือประธานกรรมการลุ่มน้ำได้มีคำสั่งเป็นประการใด (ร่างข้อ 2 วรรคสาม)

2.2.3 ระยะเวลาในการพิจารณา (ร่างข้อ 2 วรรคสี่)

การดำเนินการของผู้รับผิดชอบพิจารณาและการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ให้ดำเนินการให้ แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องเรียนหรือทราบถึงเหตุที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒินั้นว่ามีพฤติกรรมหรือข้อเท็จจริงที่เป็นการประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ดังกล่าว และอาจขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

2.3 การอุทธรณ์ (ร่างข้อ 3)

ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการสั่งยุติเรื่อง หรือในกรณีที่ประธานกรรมการลุ่มน้ำมีคำสั่งให้ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ร้องเรียน ที่จะอุทธรณ์การสั่งให้ยุติเรื่องนั้นต่อผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ หรือสิทธิที่กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กร ผู้ใช้น้ำหรือกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้ พ้นจากตำแหน่งนั้นต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสั่งยุติเรื่องหรือได้รับแจ้งคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนั้น โดยให้นำ

บทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ
แก่การพิจารณาอุทธรณ์ด้วยโดยอนุโลม

ร่างกฎกระทรวง กำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ
รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (มาตรา 38 วรรคสอง)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ
และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ หลักเกณฑ์ ขั้นตอน
และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้วัตถุประสงค์
หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กร
ผู้ใช้น้ำให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ
รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำให้มีวัตถุประสงค์เพื่อการรวมตัวผู้ใช้น้ำซึ่งมีเจตนาร่วมกันเกี่ยวกับการใช้
การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในกลุ่มสมาชิกขององค์กร
ผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

วัตถุประสงค์ในการรวมตัวตามวรรคหนึ่ง อาจเป็นกิจกรรมตามจารีตประเพณี การอุปโภคบริโภค การ
ใช้สอยภายในครัวเรือน การศึกษาวิจัย การสร้างนวัตกรรม การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม การประมง การ
เลี้ยงสัตว์ การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การท่องเที่ยว การคมนาคม การสันนาคาการ การอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ การรักษาระบบนิเวศ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือการดำเนินกิจกรรมอื่นใด
ตามที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศกำหนดก็ได้

ข้อ ๒ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๑ ให้องค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้น
ตามกฎกระทรวงนี้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษาการ
ฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในกลุ่มสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

(๒) เสนอแนะหรือให้ความเห็นต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและ
ทรัพยากรธรรมชาติในลุ่มน้ำตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อเตรียมการร่างแผนปฏิบัติการในลุ่มน้ำ

(๔) เสนอชื่อสมาชิกเป็นผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ

(๕) เข้าร่วมในกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

(๖) ประสานงานและดำเนินกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการ
การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายอื่น ๆ กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรผู้ใช้น้ำ หรือ
ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือคณะกรรมการลุ่มน้ำ

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือผู้ที่ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
แต่งตั้งเป็นนายทะเบียน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งให้บุคคลใดทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามกฎกระทรวงนี้ได้ตามที่
เห็นสมควร

(๒) กำหนดสถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามกฎกระทรวงนี้

- (๓) ออกประกาศ คำสั่งต่างๆ รวมทั้งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎกระทรวงนี้
- (๔) รายงานผลการดำเนินการจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติและคณะกรรมการลุ่มน้ำต่อไป
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมอบหมาย
- ในกรณีที่ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งผู้ใดเป็นนายทะเบียน ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศรายชื่อนายทะเบียนและสถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียนตาม (๒) ไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค และสถานที่ยื่นคำขอนั้น หรือประกาศโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ใช้น้ำผู้ใดประสงค์จะยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ใช้น้ำที่เป็นนิติบุคคล
- (ก) มีการดำเนินกิจกรรมด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ
- (ข) มีที่ทำการตั้งอยู่ในเขตลุ่มน้ำ

(๒) ผู้ใช้น้ำที่เป็นบุคคลธรรมดา

- (ก) มีการรวมตัวของผู้ใช้น้ำไม่น้อยกว่าสามสิบคน
- (ข) มีการใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกัน

ผู้ใช้น้ำจะเป็นสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำในคราวเดียวกันหนึ่งองค์กรไม่ได้ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน พบว่ามีผู้ใช้น้ำรายใดเป็นสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำมากกว่าหนึ่งองค์กร ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียนแจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค เพื่อมีหนังสือแจ้งพร้อมกำหนดระยะเวลาให้ผู้ใช้น้ำนั้นมาแสดงความประสงค์ว่าตนจะเป็นสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำองค์กรใดองค์กรหนึ่ง และหากผู้ใช้น้ำนั้นไม่มาแสดงความประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเพิกถอนชื่อผู้ใช้น้ำนั้นออกจากสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำทั้งหมดและแจ้งให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติแก้ไขรายละเอียดในทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๘ ให้ถูกต้องต่อไป

ข้อ ๕ ให้ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล ผู้จัดการนิติบุคคล หรือผู้รับมอบอำนาจจากกลุ่มผู้ใช้น้ำยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามแบบคำขอตายกฎกระทรวงนี้ต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่อื่นใดตามข้อ ๓(๒) พร้อมเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เหตุผลในการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
- (๒) ชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำ และแผนผังหรือการอธิบายพื้นที่โดยสังเขป เพื่อแสดงเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำ
- (๓) วัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำ
- (๔) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ถ้ามี)
- (๕) รายชื่อสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ รายชื่อของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน หรือรายชื่อกรรมการบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี

(๖) ชื่อของผู้มีอำนาจทำการแทนสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ หรือชื่อของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล หรือผู้จัดการนิติบุคคล สำหรับกรณีองค์กรผู้ใช้น้ำที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล แล้วแต่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่าจะองค์กรผู้ใช้น้ำอยู่ในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หรือพาณิชย์ กรรม อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศกำหนด

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค จะดำเนินการให้มีการยื่นคำขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียน การยื่นคำขอผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นใดตามที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดด้วยก็ได้

ข้อ ๖ เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำแล้ว ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน ตรวจสอบคำขอและเอกสารหรือหลักฐานว่ามีความถูกต้องและครบถ้วน หรือไม่ภายในสิบห้าวัน ในกรณีที่คำขอและเอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำต่อไป และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่คำขอและเอกสารและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนอคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่ได้รับไว้เพื่อให้นายทะเบียนพิจารณาอนุมัติการจดทะเบียน โดยนายทะเบียนต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน หากในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ยื่นคำขอทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนอนุมัติการจดทะเบียนแล้ว ให้ออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียนขององค์กรผู้ใช้น้ำตามแบบทำยกฎกระทรวงนี้ และแจ้งผู้ยื่นคำขอทราบเป็นหนังสือหรือแจ้งผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ แล้วแต่กรณี และประกาศรายชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำและเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน หรือประกาศรายชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน แล้วแต่กรณี รวบรวมคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานประกอบคำขอขององค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้ขึ้นทะเบียนตามกฎกระทรวงนี้ ส่งให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติจัดทำเป็นทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยจำแนกตามเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำนั้น และให้เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติชุดหนึ่ง และให้สำเนาทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคอีกชุดหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อรวบรวมไว้เป็นฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำของนายทะเบียนและการดำเนินการเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรผู้ใช้น้ำนั้นต่อไป

ข้อ ๙ ให้องค์กรผู้ใช้น้ำดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินงาน ขององค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้แจ้งไว้พร้อมกับคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ และรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวไปยัง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

รายงานผลการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นองค์กรผู้ใช้น้ำที่ยื่นจดทะเบียนก่อตั้งตามข้อ ๔ (๒) ต้องได้รับการรับรองจากสมาชิกในองค์กรผู้ใช้น้ำจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มีอยู่

ข้อ ๑๐ รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้แจ้งไว้ในการยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดอย่างหนึ่งอย่างใด ให้องค์กรผู้ใช้น้ำแจ้งเป็นหนังสือพร้อมเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียนโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ องค์กรผู้ใช้น้ำอาจเลิกการดำเนินงานได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ขององค์กรผู้ใช้น้ำกำหนดเวลาสิ้นสุดหรือเงื่อนไขของการเลิกไว้

(๒) มีจำนวนสมาชิกไม่เพียงพอที่จะสามารถดำเนินงานต่อไปได้

(๓) มีข้อตกลงกับองค์กรผู้ใช้น้ำอื่นให้มีการรวมองค์กรผู้ใช้น้ำเข้าด้วยกัน

(๔) ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการดำเนินงานหรือภาวะทางการเงินขององค์กรผู้ใช้น้ำนั้นเกิดปัญหาและสมควรให้มีการเลิกการดำเนินงาน หรือมีเหตุอื่นๆ ซึ่งสมาชิกจำนวนสองในสามขององค์กรผู้ใช้น้ำมีมติให้เลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

(๕) ไม่มีการดำเนินงานใดในองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือไม่มีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๙ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๑๒ เมื่อมีเหตุให้เลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้องค์กรผู้ใช้น้ำแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำท้ายกฎกระทรวงนี้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

เมื่อได้รับแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำและแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังองค์กรผู้ใช้น้ำ

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำด้วยเหตุตามข้อ ๑๑(๕) ให้แจ้งองค์กรผู้ใช้น้ำทราบเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คำสั่งให้เลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

การอุทธรณ์ตามวรรคสามให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนที่ทำคำสั่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำนั้น โดยให้ระบุข้อโต้แย้งที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอ้างอิงประกอบด้วย

ให้นายทะเบียนพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของนายทะเบียนด้วยโดยอนุโลม

เมื่อมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคสอง หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคสี่ ให้ปิดประกาศการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำดังกล่าวไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่องค์กรผู้ใช้น้ำนั้นตั้งอยู่ หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน แล้วแต่กรณี หรือดำเนินการโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๓ การรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๙ การแจ้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๑๐ หรือการแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๑๒ องค์กรผู้ใช้น้ำอาจดำเนินการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียนก็ได้

ในกรณีการรายงานผลการดำเนินการหรือการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ได้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน หรือทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียนจัดส่งรายงานผลการดำเนินการ หนังสือแจ้งการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำ หนังสือแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำของนายทะเบียน แล้วแต่กรณี ไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อเก็บรักษาและรวบรวมไว้เป็นฐานข้อมูลหรือดำเนินการแก้ไขรายละเอียดในทะเบียนขององค์กรผู้ใช้น้ำ ตามข้อ ๘ ให้ถูกต้องต่อไป

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนบุคคลที่จะขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๔ (๒) (ก) หรือกำหนดระยะเวลาและวิธีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๙ การแจ้งเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดอย่างหนึ่งอย่างใดขององค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๑๐ หรือการแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามข้อ ๑๒ นายทะเบียนอาจพิจารณาขเว้นหรือกำหนดให้มีดำเนินการให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพอุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ วัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตของประชาชนในการใช้น้ำประเภทต่างๆ และความจำเป็นในการบริหารจัดการขององค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำนั้นประกอบด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

คำขอจดทะเบียนจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

เขียนที่
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า เป็น
 ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล/ ผู้แทนนิติบุคคล/ ผู้จัดการนิติบุคคล
ชื่อ(ชื่อนิติบุคคล).....

ผู้รับมอบอำนาจจากกลุ่มผู้ใช้น้ำ
ขอจดทะเบียนจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมี

รายละเอียดดังนี้

๑. ชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำ
เป็นองค์กรผู้ใช้น้ำ ภาค

๒. มีที่ทำการตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่ ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด รหัสไปรษณีย์

หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ

- เหตุผลในการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
- แผนผังหรือการอธิบายพื้นที่โดยสังเขป เพื่อแสดงเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำ
- วัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำ
- รายชื่อสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ/ รายชื่อของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน/ รายชื่อกรรมการบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด และชื่อของผู้มีอำนาจทำการแทนสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ หรือชื่อของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล หรือผู้จัดการนิติบุคคล แล้วแต่กรณี
- เอกสารอื่นๆ

ลงชื่อ ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ : - ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง ที่ต้องการ
- ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

(ด้านหลัง)

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

คำขอเลขที่

เลขรับที่

ชื่อ ผู้รับคำขอ

บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงลายมือชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

...../...../.....

คำขอเลขที่
ทะเบียนเลขที่

หนังสือสำคัญการจดทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำ

หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....(ชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำ).....
ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ถนน
ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
จังหวัด รหัสไปรษณีย์ ได้รับการ
จดทะเบียนเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำ ภาค(เกษตรกรรม/ อุตสาหกรรม/ พาณิชยกรรม)..... ตาม
พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ).....
(.....)

(ตำแหน่ง)
นายทะเบียน
ประทับตรา

หนังสือแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

เขียนที่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า เป็น

ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล หรือผู้จัดการนิติบุคคล

มีผู้อำนวยการแทนสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

ขององค์กรผู้ใช้น้ำ(ชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำ)..... ซึ่งได้รับการจดทะเบียนจัดตั้ง
องค์กรผู้ใช้น้ำ ทะเบียนเลขที่ เมื่อวันที่

ขอแจ้งต่อนายทะเบียนว่า องค์กรผู้ใช้น้ำประสงค์จะเลิกดำเนินการ เนื่องจาก

.....
.....
.....
.....
.....

และขอรับรองว่าข้อความที่แจ้งเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้แจ้ง
(.....)

หมายเหตุ : ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง ที่ต้องการ

(ด้านหลัง)

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

เลขรับที่

ชื่อ ผู้รับแจ้ง

บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงลายมือชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

**บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างกฎกระทรวงกำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงาน
ขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ พ.ศ.**

1. เหตุผลและความจำเป็นของร่างกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ได้รองรับสิทธิในการรวมกลุ่มของบุคคลซึ่งเป็นผู้ใช้น้ำ เพื่อก่อตั้งเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำไว้ในส่วนที่ 4 องค์กรผู้ใช้น้ำ โดยมาตรา 38 บัญญัติให้บุคคลซึ่งใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันมีสิทธิรวมตัวกันจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ โดยวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

ร่างกฎกระทรวงนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 14 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 1)

ในการจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ กฎกระทรวงฉบับนี้กำหนดให้ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการรวมตัวผู้ใช้น้ำซึ่งมีเจตนาร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในกลุ่มสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ ซึ่งการรวมตัวดังกล่าวอาจเป็นกิจกรรมตามจารีตประเพณี การอุปโภคบริโภค การใช้สอยภายในครัวเรือน การศึกษาวิจัย การสร้างนวัตกรรม การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์ การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การท่องเที่ยว การคมนาคม การสนทนา การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การรักษาระบบนิเวศ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือการดำเนินกิจกรรมอื่นใดตามที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศกำหนดก็ได้

2.2 หน้าที่และอำนาจขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 2)

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรผู้ใช้น้ำตามร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ ให้องค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

2.2.1 รักษาประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในกลุ่มสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

2.2.2 เสนอแนะหรือให้ความเห็นต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติในลุ่มน้ำตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

2.2.3 เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อเตรียมการวางแผนปฏิบัติการในลุ่มน้ำ

2.2.4 เสนอชื่อสมาชิกเป็นผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อคัดเลือกเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ

2.2.5 เข้าร่วมในกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

2.2.6 ประสานงานและดำเนินกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ

2.2.7 ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายอื่นๆ กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรผู้ใช้น้ำ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือคณะกรรมการลุ่มน้ำ

2.3 นายทะเบียน (ร่างข้อ 3)

2.3.1 นายทะเบียนที่จะทำหน้าที่รับจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามร่างกฎกระทรวงนี้ ได้แก่ เลขานุการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ หรือผู้ที่ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ แต่งตั้งเป็นนายทะเบียน

2.3.2 หน้าที่และอำนาจของนายทะเบียน

(1) แต่งตั้งให้บุคคลใดทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามกฎกระทรวงนี้ได้ตามที่เห็นสมควร

(2) กำหนดสถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามกฎกระทรวงนี้

(3) ออกประกาศ คำสั่งต่างๆ รวมทั้งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎกระทรวงนี้

(4) รายงานผลการดำเนินการจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติและคณะกรรมการลุ่มน้ำต่อไป

(5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมอบหมาย

2.3.3 การประกาศรายชื่อนายทะเบียนและสถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียน

ในกรณีที่ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งผู้ใดเป็นนายทะเบียน ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศรายชื่อนายทะเบียนและสถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติและสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ยื่นคำขอนั้น หรือประกาศโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

2.4 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 4)

ผู้ใช้น้ำผู้ใดประสงค์จะยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

2.4.1 ผู้ใช้น้ำที่เป็นนิติบุคคล

(1) มีการดำเนินกิจกรรมด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

(2) มีที่ทำการตั้งอยู่ในเขตลุ่มน้ำ

2.4.2 ผู้ใช้น้ำที่เป็นบุคคลธรรมดา

(1) มีการรวมตัวของผู้ใช้น้ำไม่น้อยกว่าสามสิบคน

(2) มีการใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกัน

2.4.3 เงื่อนไขที่เป็นข้อห้าม

ผู้ใช้น้ำจะเป็นสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำในคราวเดียวกันหนึ่งองค์กรไม่ได้

ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน พบว่ามีผู้ใช้น้ำรายใดเป็นสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำมากกว่าหนึ่งองค์กร ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียนแจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค เพื่อมีหนังสือแจ้งพร้อมกำหนดระยะเวลาให้ผู้ใช้น้ำนั้นมาแสดงความประสงค์ว่าตนจะเป็นสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำองค์กรใดองค์กรหนึ่ง และหากผู้ใช้น้ำนั้นไม่มาแสดงความประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเพิกถอนชื่อผู้ใช้น้ำนั้นออกจากสมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำทั้งหมดและแจ้งให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติแก้ไขรายละเอียดในทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำให้ถูกต้องต่อไป (ร่างข้อ 4 วรรคสอง)

2.5 การยื่นคำขอก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 5)

2.5.1 ผู้ยื่นคำขอ

ได้แก่ ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล ผู้จัดการนิติบุคคล หรือผู้รับมอบอำนาจจากกลุ่มผู้ใช้น้ำ

2.5.2 สถานที่ยื่นคำขอ

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่อื่นใดตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

2.5.3 เอกสารและหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขอ

- (1) เหตุผลในการก่อก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ
- (2) ชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำ และแผนผังหรือการอธิบายพื้นที่โดยสังเขป เพื่อแสดงเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำ
- (3) วัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำ
- (4) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ถ้ามี)
- (5) รายชื่อสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ รายชื่อของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน หรือรายชื่อกรรมการบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี

(6) ชื่อของผู้มีอำนาจทำการแทนสมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ หรือชื่อของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล หรือผู้จัดการนิติบุคคล สำหรับกรณีองค์กรผู้ใช้น้ำที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล แล้วแต่กรณี

ให้ระบุว่าองค์กรผู้ใช้น้ำอยู่ในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หรือพาณิชยกรรม อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศกำหนด

2.5.4 วิธีการยื่นคำขอในรูปแบบอื่น

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค จะดำเนินการให้มีการยื่นคำขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียน การยื่นคำขอผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นใดตามที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดด้วยก็ได้

2.6 การพิจารณาคำขอก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 6)

2.6.1 การตรวจสอบคำขอ เอกสารหรือหลักฐาน

เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนก่อก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำแล้ว ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน ตรวจสอบคำขอและเอกสารหรือหลักฐานว่ามีความถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ภายในสิบห้าวัน

2.6.2 การแจ้งให้แก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่คำขอและเอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.6.3 ผลของการเพิกเฉยไม่ดำเนินการต่อ

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะจดทะเบียนก่อก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำต่อไป และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

2.6.4 ระยะเวลาในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนและการขยายระยะเวลา

ในกรณีที่คำขอและเอกสารและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนอคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่ได้รับไว้เพื่อให้นายทะเบียนพิจารณาอนุมัติการขอจดทะเบียน โดยนายทะเบียนต้องพิจารณา

ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน หากในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ยื่นคำขอทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

2.7 การอนุมัติการขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 7)

เมื่อนายทะเบียนอนุมัติการขอจดทะเบียนแล้ว ให้ออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ และแจ้งผู้ยื่นคำขอทราบเป็นหนังสือหรือแจ้งผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ แล้วแต่กรณี และประกาศรายชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำและเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือประกาศรายชื่อองค์กรผู้ใช้น้ำโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

2.8 ทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 8 และร่างข้อ 13)

เมื่อมีการจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามร่างกฎกระทรวงฉบับนี้แล้ว ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน แล้วแต่กรณี รวบรวมคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานประกอบคำขอขององค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้ขึ้นทะเบียนตามกฎกระทรวงนี้ ส่งให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติจัดทำเป็นทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำโดยจำแนกตามเขตพื้นที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำนั้น และให้เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติชุดหนึ่ง และให้สำเนาทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคอีกชุดหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อรวบรวมไว้เป็นฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำของนายทะเบียนและการดำเนินการเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรผู้ใช้น้ำนั้นต่อไป (ร่างข้อ 8)

ในระหว่างการทำเนิงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ หากมีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ การแจ้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือการแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ โดยการรายงานผลหรือการแจ้งดังกล่าว องค์กรผู้ใช้น้ำได้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคหรือสถานที่ที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายทะเบียนจัดส่งรายงานผลการดำเนินการ หนังสือแจ้งการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำ หนังสือแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำของนายทะเบียนแล้วแต่กรณี ไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อเก็บรักษาและรวบรวมไว้เป็นฐานข้อมูลหรือดำเนินการแก้ไขรายละเอียดในทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำให้ถูกต้องต่อไป (ร่างข้อ 13)

2.9 การดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 9 และร่างข้อ 10)

2.9.1 การรายงานผลการดำเนินงาน (ร่างข้อ 9)

ให้องค์กรผู้ใช้น้ำดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินงาน ขององค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้แจ้งไว้พร้อมกับคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ และรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่เป็นองค์กรผู้ใช้น้ำที่ยื่นจดทะเบียนก่อตั้งโดยการรวมกลุ่มบุคคลธรรมดา รายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำจะต้องได้รับการรับรองจากสมาชิกในองค์กรผู้ใช้น้ำจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มีอยู่

2.9.2 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 10)

รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำที่ได้แจ้งไว้ในการยื่นคำขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดอย่างหนึ่งอย่างใด ให้องค์กรผู้ใช้น้ำแจ้งเป็นหนังสือพร้อม

เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียนโดยเร็ว

2.10 การเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 11 และร่างข้อ 12)

2.10.1 เหตุในการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 11)

- (1) วัตถุประสงค์ขององค์กรผู้ใช้น้ำกำหนดเวลาสิ้นสุดหรือเงื่อนไขของการเลิกไว้
- (2) มีจำนวนสมาชิกไม่เพียงพอที่จะสามารถดำเนินงานต่อไปได้
- (3) มีข้อตกลงกับองค์กรผู้ใช้น้ำอื่นให้มีการรวมองค์กรผู้ใช้น้ำเข้าด้วยกัน
- (4) ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการดำเนินงานหรือภาวะทางการเงินขององค์กรผู้ใช้น้ำนั้นเกิดปัญหาและสมควรให้มีการเลิกการดำเนินงาน หรือมีเหตุอื่นๆ ซึ่งสมาชิกจำนวนสองในสามขององค์กรผู้ใช้น้ำมีมติให้เลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ
- (5) ไม่มีการดำเนินงานใดในองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือไม่มีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

2.10.2 การเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำโดยเจตนาขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 12 วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(1) เมื่อมีเหตุให้เลิกองค์กรผู้ใช้น้ำโดยเจตนาขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ตามร่างข้อ 11 (1) (2) (3) หรือ (4)) ให้องค์กรผู้ใช้น้ำแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำทำยกกฎกระทรวงนี้ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

(2) เมื่อได้รับแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังองค์กรผู้ใช้น้ำ

2.10.3 การมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

(1) ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำด้วยเหตุที่ไม่มีการดำเนินงานใดในองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือไม่มีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปี (ตามร่างข้อ 11 (5)) ให้แจ้งองค์กรผู้ใช้น้ำทราบเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งให้เลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 12 วรรคสาม)

(2) การอุทธรณ์คำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ 12 วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก)

การอุทธรณ์คำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนที่ทำคำสั่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำนั้น โดยให้ระบุข้อโต้แย้งที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอ้างอิงประกอบด้วย

การพิจารณาอุทธรณ์ ให้นายทะเบียนพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของนายทะเบียนด้วยโดยอนุโลม

(3) การปิดประกาศการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ (ร่างข้อ ๑๒ วรรคเจ็ด)

เมื่อมีคำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำตามวรรคสอง หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ ให้ปิดประกาศการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำดังกล่าวไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่องค์กรผู้ใช้น้ำนั้นตั้งอยู่ หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียน แล้วแต่กรณี หรือดำเนินการโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ด้วยก็ได้

2.11 วิธีการแจ้งในรูปแบบอื่น (ร่างข้อ 13 วรรคหนึ่ง)

การรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ การแจ้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือการแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ องค์กรผู้ใช้น้ำอาจดำเนินการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือสถานที่ที่ผู้นั้นยื่นคำขอจดทะเบียนก็ได้

2.12 ข้อผ่อนปรนในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของร่างกฎกระทรวงนี้ (ร่างข้อ 14)

โดยที่หลักการของมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้หลักเกณฑ์การจัดตั้ง ภารกิจ และหน้าที่และอำนาจขององค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพ อุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ วัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตของประชาชนในการใช้น้ำประเภทต่างๆ และความจำเป็นในการบริหารจัดการด้วย ร่างข้อ 14 จึงกำหนดให้นายทะเบียนอาจพิจารณาเว้นหรือกำหนดให้มีดำเนินการให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนบุคคลที่จะขอจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ (ตามร่างข้อ 4 (2) (ก))

(2) การกำหนดระยะเวลาและวิธีการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ตามร่างข้อ 9)

(3) การแจ้งเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายละเอียดอย่างหนึ่งอย่างใดขององค์กรผู้ใช้น้ำ (ตามร่าง

ข้อ 10)

(4) การแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ (ตามร่างข้อ 12)

2.13 แบบทำยร่างกฎกระทรวงนี้ ประกอบด้วย

(1) แบบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ

(2) หนังสือสำคัญการจดทะเบียนองค์กรผู้ใช้น้ำ

(3) หนังสือแจ้งการเลิกองค์กรผู้ใช้น้ำ

ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องเฉลี่ยน้ำ
เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 60 วรรคหนึ่ง)

ร่าง
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องเปลี่ยนน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน
ในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องเปลี่ยนน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง และเพื่อป้องกันปัญหาการแย่งชิงน้ำในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“แหล่งกักเก็บน้ำ” หมายความว่า แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อกักเก็บน้ำ ซึ่งอยู่ภายในเขตพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงหรือภายในเขตลุ่มน้ำเดียวกัน ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้

“บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ในน้ำหรือผู้ครอบครองน้ำในแหล่งกักเก็บน้ำ โดยให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการน้ำประปาที่มีแหล่งกักเก็บน้ำด้วย

“ผู้เดือดร้อน” หมายความว่า ผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการเกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี ให้ปฏิบัติการตามประกาศ

ข้อ ๒ ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามความในมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจสำรวจตรวจสอบแหล่งกักเก็บน้ำ ปริมาณน้ำในแหล่งกักเก็บน้ำ และจำนวนผู้เดือดร้อน โดยอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือเข้าไปในที่ดินของบุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้เพื่อสำรวจตรวจสอบแหล่งกักเก็บน้ำ และปริมาณน้ำในแหล่งกักเก็บน้ำโดยต้องดำเนินการเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อทราบจำนวนแหล่งกักเก็บน้ำและปริมาณน้ำโดยประมาณที่จะนำมาพิจารณาสั่งเปลี่ยนน้ำให้แก่ผู้เดือดร้อน

ข้อ ๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบข้อมูลตามข้อ ๒ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีเพื่อการเปลี่ยนน้ำขึ้น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนและรายชื่อของบุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ แหล่งกักเก็บน้ำและปริมาณน้ำโดยประมาณในแต่ละแหล่งของบุคคลนั้น เพื่อประโยชน์ในการสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ที่มีน้ำเพียงพอที่จะนำมาเปลี่ยนให้แก่ผู้เดือดร้อนต้องเปลี่ยนน้ำให้แก่ผู้เดือดร้อนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาการเปลี่ยนน้ำให้สอดคล้องกับแผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้งตามมาตรา ๔๗(๕) ก่อน แล้วจึงพิจารณาการเปลี่ยนน้ำจากแหล่งกักเก็บน้ำอื่นต่อไป โดยต้องพิจารณาเปลี่ยนน้ำให้ได้ในอัตราส่วนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีพของผู้เดือดร้อนในช่วงที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงด้วย

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเฉลี่ยน้ำให้แก่ผู้เดือดร้อนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องคำนึงถึงวิธีการสูบน้ำหรือลำเลียงน้ำจากแหล่งกักเก็บน้ำ การบรรจุน้ำ หรือการขนส่งและระยะทางในการขนส่ง เพื่อการนำน้ำไปใช้อุปโภคบริโภคด้วยวิธีการที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ด้วย และต้องดำเนินการให้เกิดการสูญเสียน้ำและผลกระทบต่อคุณภาพน้ำน้อยที่สุด ทั้งนี้ เมื่อบุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ได้ทำการเฉลี่ยน้ำแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกการเฉลี่ยน้ำโดยระบุวัน เวลา และสถานที่ที่ทำการเฉลี่ยน้ำและปริมาณน้ำที่มีการเฉลี่ยในแต่ละครั้งอย่างชัดเจน รวมถึงแหล่งที่มาของน้ำและที่ตั้งของแหล่งน้ำด้วย เพื่อประโยชน์ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทน และให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้รับรองบันทึกดังกล่าวพร้อมทั้งขอรับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำมาพร้อมกันด้วย

การออกคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือระบุรายละเอียดและเหตุผลในการออกคำสั่งอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องและทราบถึงสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้ด้วย

ข้อ ๕ การสั่งให้เฉลี่ยน้ำตามประกาศนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเฉลี่ยน้ำให้แก่หน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์ในการนำน้ำในแหล่งกักเก็บน้ำมาผลิตเป็นน้ำประปาก็ได้

(๑) การประปานครหลวงหรือการประปาส่วนภูมิภาค (แล้วแต่กรณี) เพื่อนำน้ำนั้นมาผลิตเป็นน้ำประปาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ให้บริการน้ำประปา

(๒) หน่วยงานของรัฐอื่นที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำน้ำนั้นมาผลิตเป็นน้ำประปาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง นอกเขตพื้นที่ให้บริการน้ำประปา

ในการนี้ ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าทดแทนให้แก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้ และให้มีสิทธิได้รับประโยชน์จากการให้บริการน้ำประปาตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามอัตราที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๖ การเฉลี่ยน้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้มีระยะเวลาดำเนินการจนกว่าจะมีการประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่นั้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงประกาศดังกล่าว

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน
ในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่
พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา 60 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้มีการกำหนดหลักการและวิธีการเพื่อสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชน ในกรณีที่มีการประกาศเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง จึงจำเป็นต้องออกประกาศฉบับนี้

2. สาระสำคัญ

2.2 กำหนดบทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “แหล่งกักเก็บน้ำ” “บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้” “ผู้เดือดร้อน” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ขึ้นใช้บังคับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าจะนำน้ำมาจากแหล่งใดบ้าง ผู้ใดถือเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อน และผู้ใดถือเป็นผู้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้เฉลี่ยน้ำตามประกาศฉบับนี้

2.2 อำนาจในการสำรวจแหล่งกักเก็บน้ำและปริมาณน้ำ (ร่างข้อ 2)

เมื่อมีการประกาศกำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามมาตรา 58 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจสั่งให้เฉลี่ยน้ำตามประกาศนี้ มีหน้าที่และอำนาจสำรวจตรวจสอบแหล่งกักเก็บน้ำ ปริมาณน้ำในแหล่งกักเก็บน้ำ และจำนวนผู้ได้รับความเดือดร้อน รวมถึงมีหน้าที่และอำนาจเข้าไปในที่ดินของบุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาสั่งเฉลี่ยน้ำให้แก่ผู้เดือดร้อน

2.3 การทำบัญชีเพื่อการเฉลี่ยน้ำ (ร่างข้อ 3)

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ข้อมูลเพื่อการเฉลี่ยน้ำแล้ว ให้จัดทำบัญชีเพื่อการเฉลี่ยน้ำขึ้นมา โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ คือ จำนวนและรายชื่อผู้ซึ่งกักเก็บน้ำไว้ แหล่งกักเก็บน้ำและปริมาณน้ำ และการเฉลี่ยน้ำต้องสอดคล้องกับแผนการจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้งก่อน แล้วจึงพิจารณาเฉลี่ยน้ำจากแหล่งอื่นต่อไป

2.4 ข้อพิจารณาในการเฉลี่ยน้ำและการเก็บข้อมูลเพื่อกำหนดค่าทดแทน (ร่างข้อ 4)

2.4.1 ในการพิจารณาเฉลี่ยน้ำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พึงคำนึงถึงวิธีการสูบน้ำหรือลำเลียงน้ำจากแหล่งกักเก็บน้ำ การบรรจุน้ำ หรือการขนส่งและระยะทางในการขนส่ง เพื่อการนำน้ำไปใช้อุปโภคบริโภคด้วยวิธีการที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ด้วย และต้องดำเนินการให้เกิดการสูญเสียน้ำและผลกระทบต่อคุณภาพน้ำน้อยที่สุด

2.4.1 พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องบันทึกการเฉลี่ยน้ำโดยระบุวัน เวลา และสถานที่ที่ทำการเฉลี่ยน้ำ และปริมาณน้ำที่มีการเฉลี่ยในแต่ละครั้ง และแหล่งที่มาของน้ำและที่ตั้งของแหล่งน้ำ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทน และให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้รับรองบันทึกดังกล่าวและขอรับค่าทดแทนจากการที่

ต้องสูญเสียน้ำมาพร้อมกันด้วย เพื่อเกิดความชัดเจนในการขอรับค่าทดแทนและหลีกเลี่ยงข้อโต้แย้งที่อาจเกิดขึ้น

2.4.3 การออกคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ทำเป็นหนังสือระบุรายละเอียดและเหตุผลในการออกคำสั่งอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องและทราบถึงสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้

2.5 หน่วยงานของรัฐที่อาจได้รับการเปลี่ยนน้ำ (ร่างข้อ 5)

รัฐวิสาหกิจที่มีขอบวัตถุประสงค์ในการให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชน ได้แก่ การประปานครหลวง หรือการประปาส่วนภูมิภาค หรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีภารกิจในการให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชน อาจได้รับการเปลี่ยนน้ำเพื่อนำน้ำนั้นมาผลิตเป็นน้ำประปาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้ โดยให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีหน้าที่จ่ายค่าทดแทนให้แก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งกำหนดขอบวัตถุประสงค์หรือภารกิจของหน่วยงานของรัฐนั้นได้กำหนดไว้ หรือตามอัตราที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

2.6 ระยะเวลาการเปลี่ยนน้ำ (ร่างข้อ 6)

การสั่งให้เปลี่ยนน้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้มีระยะเวลาดำเนินการจนกว่าจะมีการออกประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่นั้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงประกาศดังกล่าวซึ่งมีผลทำให้ไม่ต้องการเปลี่ยนน้ำอีกต่อไป

2.7 วันใช้บังคับ (ร่างข้อ 7)

ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป จนกว่าจะมีการออกประกาศยกเลิกประกาศฉบับนี้ หรือเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการใช้บังคับตามประกาศฉบับนี้

ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนแก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องสูญเสียน้ำ
ที่กักเก็บไว้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 60 วรรคสอง)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทน
แก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน
ในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนแก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้เพื่อ
บรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
สั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่
เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ในกรณีเช่นว่านี้ให้
ผู้กักเก็บน้ำดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้ โดยหลักเกณฑ์และวิธีการ
กำหนดค่าทดแทน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อเป็นการชดใช้และเยียวยาให้แก่ผู้ที่ต้องสูญเสีย
น้ำที่กักเก็บไว้ และเพื่อป้องกันปัญหาการแย่งชิงน้ำในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง ทั้งนี้ การจ่ายค่า
ทดแทนดังกล่าวให้คำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริงและความเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
กำหนดค่าทดแทนแก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้
เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“แหล่งกักเก็บน้ำ” หมายความว่า แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้นมา เพื่อกักเก็บน้ำ ซึ่งอยู่ภายในเขตพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงหรือภายในเขตลุ่มน้ำเดียวกัน ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้

“บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ในน้ำหรือผู้ครอบครองน้ำในแหล่งกักเก็บน้ำ โดยให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการน้ำประปาที่มีแหล่งกักเก็บน้ำด้วย

“ผู้สูญเสียน้ำ” หมายความว่า บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้ตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งให้ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินค่าทดแทนความสูญเสียหรือความเสียหายที่จ่ายให้แก่ผู้สูญเสียน้ำ

“หน่วยงานผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า หน่วยงานต้นสังกัดของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าทดแทนให้แก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามความในมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนแก่ผู้สูญเสียน้ำ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี ให้ปฏิบัติการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามความในมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

ข้อ ๒ เมื่อได้มีประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ที่ได้มีการเฉลี่ยน้ำแล้ว ให้มีการตรวจสอบปริมาณน้ำที่ผู้สูญเสียน้ำต้องสูญเสียไปเพื่อการกำหนดค่าทดแทนตามกฎกระทรวงนี้โดยไม่ชักช้า โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้สูญเสียน้ำร่วมกันตรวจสอบจากบันทึกการเฉลี่ยน้ำที่มีการรับรองและขอรับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำ ตามที่ได้ดำเนินการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามความในมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๓ เมื่อทราบปริมาณน้ำและการขอรับค่าทดแทนตามที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ดำเนินการตามข้อ ๒ แล้วเสร็จ เพื่อให้เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือผู้ที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติมอบหมายแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้แก่ผู้สูญเสียน้ำ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยให้แต่งตั้งจากข้าราชการหรือเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้มีการเปลี่ยนน้ำ ผู้แทนจากภาคเอกชนที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ที่ได้มีการเปลี่ยนน้ำ โดยจำนวนนี้ให้มีสัดส่วนจากภาครัฐและภาคเอกชนเท่ากัน และให้เลือก กันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ข้าราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือข้าราชการ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งต้องไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้แก่ผู้สูญเสียน้ำ โดยต้อง ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้สูญเสียน้ำทราบด้วย โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และให้แจ้ง ด้วยว่า ให้มารับเงินค่าทดแทนต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องแจ้งให้ทราบ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน หากไม่ติดต่อรับเงินค่าทดแทนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะดำเนินการ วางเงินค่าทดแทนต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

ในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจเชิญพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้สูญเสียน้ำ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลอื่นใดมาแสดงความคิดเห็น ชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๕ ในการประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกรวมกรรมการคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุม รวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการ

ข้อ ๖ ผู้สูญเสียน้ำมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์การกำหนดค่าทดแทน ประกอบด้วยสองส่วน คือ

(๑) ค่าทดแทนขั้นต้น ให้พิจารณาจากต้นทุนการได้มาซึ่งน้ำ ดังนี้

(ก) แหล่งที่มาของน้ำ เช่น น้ำดิบที่เก็บจากแม่น้ำลำคลอง น้ำฝนที่กักเก็บไว้ในช่วงฤดูฝน น้ำชลประทาน น้ำบาดาล หรือน้ำประปาที่กักเก็บไว้

(ข) ที่ตั้งของแหล่งน้ำ เช่น ตั้งอยู่ในหรือนอกเขตชลประทาน ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตวิกฤตการณ์ น้ำบาดาล ตั้งอยู่ในพื้นที่มีน้ำประปา

(๒) ค่าขาดประโยชน์ของการไม่ได้ใช้น้ำ เพื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ หรือวิถีชีวิตประจำวัน

หลักเกณฑ์การกำหนดค่าทดแทนตาม (๑) และ (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ในการกำหนดคุณลักษณะของ ผู้สูญเสียน้ำและการรับรู้ต้นทุนการได้มาซึ่งน้ำของผู้สูญเสียน้ำ

ข้อ ๗ การกำหนดค่าทดแทน ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนจากเงินที่คำนวณได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดค่าทดแทนขั้นต่ำ ให้กำหนดในอัตราการจ่ายค่าน้ำตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง กฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล กฎหมายว่าด้วยการประปานครหลวง หรือกฎหมายว่าด้วยการประปาส่วนภูมิภาค ตามแหล่งที่มาของน้ำและที่ตั้งของแหล่งน้ำ ณ เวลาที่ได้มีการเปลี่ยนน้ำ หรือตามอัตราที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

(๒) การกำหนดค่าขาดประโยชน์ของการไม่ได้ใช้น้ำ (ถ้ามี) ให้กำหนดในอัตราที่คำนวณได้ตามความเป็นจริงและเป็นธรรม

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้สูญเสียเห็นว่าตนได้รับความสูญเสียหรือความเสียหายเกินกว่าที่คำนวณได้ตามข้อ ๗ ให้ยื่นคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมพร้อมทั้งแสดงเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอต่อคณะกรรมการภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

เมื่อได้พิจารณาคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมและเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยเป็นหนังสือกำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติมให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือปฏิเสธการกำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติมทั้งหมดก็ได้ โดยในคำวินิจฉัยนั้นจะต้องจัดให้มีเหตุผล ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ โดยถ้าเป็นกรณีมีคำวินิจฉัยให้กำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติมให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในคำวินิจฉัยจะต้องระบุถึงจำนวนเงินที่ชัดเจนและวิธีการคำนวณจำนวนเงินดังกล่าวด้วย

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติม และให้นำความในข้อ ๔ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๙ การพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติมตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากการบรรเทาความสูญเสียหรือความเสียหายที่ผู้สูญเสียได้ดำเนินการหรือพยายามดำเนินการไปแล้วโดยมีค่าใช้จ่าย หรือเหตุปัจจัยอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร เช่น ขนาดและลักษณะของความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้สูญเสีย ค่าใช้จ่ายในการบำบัดน้ำเพื่อให้ให้น้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ได้ อีก ค่าใช้จ่ายอื่นนอกเหนือจากค่าขาดประโยชน์ของการไม่ได้ใช้น้ำ

ข้อ ๑๐ การจ่ายค่าทดแทนตามกฎหมายนี้ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้สูญเสีย โดยให้ใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในการขอรับจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณโดยตรง

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนแก่บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้
ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่

พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา 60 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้มีการกำหนดค่า
ทดแทนให้แก่ผู้กักเก็บน้ำไว้ซึ่งต้องสูญเสียน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของ
ประชาชนในกรณีที่มีการประกาศเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง ตามความเป็นจริงและความเป็นธรรม จึง
จำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญ

2.1 กำหนดบทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “แหล่งกักเก็บน้ำ” “บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้” “ผู้สูญเสียน้ำ” “ค่าทดแทน”
“หน่วยงานผู้รับผิดชอบ” “คณะกรรมการ” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ขึ้นใช้บังคับ เพื่อยึดโยงกับ
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการส่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทา
ความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชน และเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าผู้ใดเป็นผู้สูญเสียน้ำซึ่งมีสิทธิ
ได้รับค่าทดแทน และหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าทดแทน

2.2 การตรวจสอบปริมาณน้ำที่ได้เฉลี่ย เพื่อกำหนดค่าทดแทน (ร่างข้อ 2)

เมื่อมีการประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้สูญเสียน้ำต้องร่วมกัน
ตรวจสอบปริมาณน้ำที่ผู้สูญเสียน้ำต้องสูญเสียไปเพื่อกำหนดค่าทดแทนโดยไม่ชักช้า โดยพิจารณาจาก
บันทึกการเฉลี่ยน้ำ

2.3 การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทน (ร่างข้อ 3)

พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลปริมาณน้ำและการขอรับค่าทดแทนแก่เลขาธิการสำนักงาน
ทรัพยากรน้ำแห่งชาติภายในเจ็ดวันนับแต่ได้ดำเนินการตรวจสอบปริมาณน้ำที่ได้มีการเฉลี่ยแล้วเสร็จ และ
ให้เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนการสูญเสียน้ำ
โดยไม่ชักช้า โดยให้องค์ประกอบของคณะกรรมการมาจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องและ
ภาคเอกชนในสัดส่วนที่เท่ากัน และให้ข้าราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือข้าราชการสำนักงาน
ทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ

2.4 หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 4)

2.4.1 คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทน ต้องพิจารณาดำเนินการกำหนดค่าทดแทน
ให้แก่ผู้สูญเสียน้ำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแต่งตั้ง และต้องแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้สูญเสียน้ำ
ทราบด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงกำหนดเวลาในการมาติดต่อรับเงินค่าทดแทนต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน หากไม่ติดต่อรับเงินค่าทดแทนภายในกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าวจะดำเนินการวางเงินค่าทดแทนต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

2.4.2 ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้แก่ผู้สูญเสียน้ำ คณะกรรมการอาจเชิญพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้สูญเสียน้ำ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลอื่นใดมาแสดงความคิดเห็น ชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

2.5 องค์ประชุมและมติที่ประชุม (ร่างข้อ 5)

องค์ประชุมให้ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ส่วนกรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

2.6 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าทดแทน (ร่างข้อ 6 และร่างข้อ 7)

2.6.1 การกำหนดค่าทดแทนต้องพิจารณาจากต้นทุนการได้มาซึ่งน้ำโดยพิจารณาจากแหล่งที่มาของน้ำและที่ตั้งของแหล่งน้ำ (ค่าทดแทนขั้นต้น) และค่าขาดประโยชน์ของการไม่ได้ใช้น้ำเพื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ หรือวิถีชีวิตประจำวัน

2.6.2 คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนต้องพิจารณากำหนดค่าทดแทนขั้นต้นโดยพิจารณาจากอัตราการจ่ายค่าน้ำที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะ หรือตามอัตราที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด และให้พิจารณากำหนดค่าขาดประโยชน์ของการไม่ได้ใช้น้ำตามความเป็นจริงและเป็นธรรม

2.7 การขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมและการพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติม (ร่างข้อ 8 และร่างข้อ 9)

2.7. หากผู้สูญเสียน้ำเห็นว่าตนได้รับความสูญเสียหรือความเสียหายเกินกว่าที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนคำนวณได้ บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมพร้อมทั้งแสดงเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นคำขอต่อคณะกรรมการภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนต้องพิจารณาคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอรับค่าทดแทนเพิ่มเติม โดยอาจพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติมให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือปฏิเสธการกำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติมทั้งหมดก็ได้

2.7.2 การพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการพิจารณาจากการบรรเทาความสูญเสียหรือความเสียหายที่ผู้สูญเสียน้ำได้ดำเนินการหรือพยายามดำเนินการไปแล้วโดยมีค่าใช้จ่าย หรือเหตุปัจจัยอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร เช่น ขนาดและลักษณะของความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้สูญเสียน้ำ ค่าใช้จ่ายในการบำบัดน้ำเพื่อให้น้ำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ได้

2.8 ที่มาของเงินค่าทดแทน (ร่างข้อ 10)

ค่าทดแทนตามกฎหมายนี้ให้ใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณโดยตรง

ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชย
ความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือ
สิ่งก่อสร้างเพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม (มาตรา 67 วรรคสาม)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
กำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง
เพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง เพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดๆ เพื่อก่อสร้าง วางสิ่งของ สูบน้ำ หรือระบายน้ำผ่านหรือเข้าไปในที่ดิน หรือติดตั้งอุปกรณ์ใดๆ ได้ โดยในการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อดำเนินการดังกล่าว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามความจำเป็นแก่กรณี และในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างนั้น ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี ดังนั้น เพื่อเป็นการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างซึ่งขาดประโยชน์จากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างหรือได้รับความเสียหายแก่ทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง จากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย อันเนื่องมาจากการเข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันหรือแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม และมีใช้เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการนั้น

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินทดแทนการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายเพื่อก่อสร้าง วางสิ่งของ สูบน้ำ หรือระบายน้ำผ่านหรือเข้าไปในที่ดิน หรือติดตั้งอุปกรณ์ใดๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

“ค่าชดเชยความเสียหาย” หมายความว่า เงินชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหาย อันเนื่องมาจากการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายเพื่อก่อสร้าง วางสิ่งของ สูบน้ำ หรือระบายน้ำผ่านหรือเข้าไปในที่ดิน หรือติดตั้งอุปกรณ์ใดๆ เพื่อป้องกันหรือแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

“หน่วยงานผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๖๗

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ ทั้งนี้ ภายในกรอบของแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งตามมาตรา ๖๑ หรือแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๖๔ หรือทั้งสองแผนควบคู่กัน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหาย เพื่อป้องกันหรือแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๖๗ แล้วจำเป็นต้องกำหนดค่าทดแทนหรือมีเหตุให้ต้องชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ให้ผู้เป็นหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบแห่งพื้นที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายและจำนวนค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย

การดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด

ข้อ ๓ คณะกรรมการตามข้อ ๒ ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยให้แต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ ผู้แทนจากภาคเอกชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ โดยจำนวนนี้ให้มีสัดส่วนจากภาครัฐและภาคเอกชนเท่ากัน และให้

เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ข้าราชการของหน่วยงานผู้รับผิดชอบซึ่งดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งต้องไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) สืบค้นและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียหายและทรัพย์สินที่ต้องจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไว้เป็นหลักฐาน โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล และคำชี้แจงของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้เสียหาย หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

(๒) พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจหรือไม่ ได้กระทำตามความจำเป็นหรือได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือไม่ และความเสียหายได้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

(๓) กำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

ข้อ ๕ ในการประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือนับแต่วันที่ได้รับเรื่องที่ส่งมาตามข้อ ๑๑ วรรคสอง หากไม่อาจดำเนินการได้ทันภายในกำหนดจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการทราบ เพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๗ ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทน ให้คณะกรรมการคำนึงถึงอัตราค่าเช่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามสภาพของทรัพย์สินนั้น อัตราค่าเช่าตามปกติในท้องตลาดหรือเทียบอัตราค่าใช้จ่ายในการเช่าที่อ้างอิงจากราคากลางที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาของสิ่งก่อสร้างจากการใช้ตามความเหมาะสม การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขการเสียโอกาสของการไม่ได้ใช้ทรัพย์สินนั้นไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๘ ในการพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหาย ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริง สภาพของทรัพย์สินนั้น ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดหรือเทียบราคาอ้างอิงจากราคากลางที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาจากการใช้ตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่กระทรวงการคลังกำหนดในการเรียกให้ผู้ทำละเมิดชดเชยความเสียหายให้แก่ทางราชการ การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขความเสียหายไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรม

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณากำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแล้วเสร็จ ให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ถ้าผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ขอให้ทบทุนหรือสบสวนเพิ่มเติมให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวัน

ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ่มชัด และต้องมีเหตุผลที่สนับสนุนประกอบด้วย

ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ได้มีความเห็นให้จ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายแล้ว ให้คณะกรรมการประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ณ ที่ทำการของหน่วยงานผู้รับผิดชอบแห่งพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ และในเขตพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ โดยให้ปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีความเห็นของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ผู้เสียหายผู้ใดที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อตามข้อ ๑๐ ผู้เสียหายนั้นอาจยื่นคำร้องขอรับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบแห่งพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหายตามข้อ ๑๐

ให้ผู้เป็นหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบแห่งพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ ออกใบรับคำขอแก่ผู้เสียหายตามวรรคหนึ่งไว้เป็นหลักฐาน แล้วส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการตามข้อ ๒ โดยไม่ชักช้า และให้นำความในข้อ ๖ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งและใบรับคำขอตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้ผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ให้แจ้งด้วยว่าให้มารับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน หากไม่ติดต่อรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะดำเนินการวางเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานทรัพย์สิน หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายมารับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าไม่สามารถแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวทราบได้ ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการแจ้งโดยวิธีประกาศแจ้งความไว้ ณ ที่ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายมีภูมิลำเนาอยู่หรือสถานที่ซึ่งความเสียหายเกิดขึ้น โดยระบุกำหนดเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะดำเนินการวางเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศแจ้งความ

ข้อ ๑๓ การจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย โดยให้ใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในการขอรับจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณโดยตรง

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง จากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญ

2.1 กำหนดบทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “ผู้เสียหาย” “ค่าทดแทน” “ค่าชดเชยความเสียหาย” “หน่วยงานผู้รับผิดชอบ” “คณะกรรมการ” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ขึ้นใช้บังคับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย และหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย

2.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 2)

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้เข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหาย ต้องรายงานให้ผู้เป็นหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบซึ่งตนสังกัดอยู่ในพื้นที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ เพื่อดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายและจำนวนค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย

2.3 องค์ประกอบของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 3)

คณะกรรมการให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยให้แต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่ไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว และผู้แทนจากภาคเอกชน ในสัดส่วนที่เท่ากัน และให้ข้าราชการของหน่วยงานผู้รับผิดชอบซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ

2.4 หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 4)

2.4.1 สืบรวจและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียหายและทรัพย์สินที่ต้องจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไว้เป็นหลักฐาน โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล และคำชี้แจงของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้เสียหาย หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

2.4.2 พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจหรือไม่ ได้กระทำตามความจำเป็นหรือได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือไม่ และความเสียหายได้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

2.4.3 กำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

2.5 องค์ประชุมและมติที่ประชุม (ร่างข้อ 5)

องค์ประชุมให้ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ส่วนกรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

2.6 กรอบระยะเวลาการดำเนินการของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 6)

ให้คณะกรรมการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง หรือนับแต่วันที่ได้รับเรื่องที่ส่งมากรณีผู้เสียหายไม่มีชื่ออยู่ในบัญชี ซึ่งหากดำเนินการไม่ทันตามกำหนดเวลา จะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการทราบ เพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

2.7 หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดค่าทดแทนและค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 7 และร่างข้อ 8)

2.7.1 การกำหนดค่าทดแทนต้องพิจารณาจากอัตราค่าเช่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามสภาพของทรัพย์สินนั้น อัตราค่าเช่าตามปกติในท้องตลาดหรือเทียบอัตราค่าใช้จ่ายในการเช่าที่อ้างอิงจากราคากลางที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาของสิ่งก่อสร้างจากการใช้ตามความเหมาะสม การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขการเสียโอกาสของการไม่ได้ใช้ทรัพย์สินนั้นไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรม

2.7.2 การกำหนดค่าชดเชยความเสียหายต้องพิจารณาจากความเสียหายตามความเป็นจริงสภาพของทรัพย์สินนั้น ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดหรือเทียบราคาที่ยังอ้างอิงจากราคากลางที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาจากการใช้ตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่กระทรวงการคลังกำหนดในการเรียกให้ผู้ทำละเมิดชดเชยความเสียหายให้แก่ทางราชการ การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขความเสียหายไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรม

2.8 การเสนอความเห็นของคณะกรรมการต่อผู้แต่งตั้ง (ร่างข้อ 9)

2.8.1 เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณากำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแล้วเสร็จ ให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ถ้าผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวัน

2.8.2 ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ้งชัด และต้องมีเหตุผลที่สนับสนุนประกอบ โดยความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

2.9 การประกาศรายชื่อผู้เสียหาย (ร่างข้อ 10)

เมื่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ได้มีความเห็นให้จ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายแล้ว ให้คณะกรรมการประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ณ สถานที่ตามที่กำหนด โดยให้ปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีความเห็นของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

2.10 การยื่นคำร้องขอรับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายกรณีไม่มีชื่ออยู่ในบัญชี (ร่างข้อ 11)

ผู้ที่มีได้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้เสียหาย อาจยื่นคำร้องขอรับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบแห่งพื้นที่ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของผู้เสียหายตั้งอยู่ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่

ประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหาย และให้ผู้เป็นหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบดังกล่าวออกไปรับคำขอแก่ผู้เสียหายไว้เป็นหลักฐาน แล้วส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ โดยไม่ชักช้า

2.11 การแจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 12)

ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้ผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และให้แจ้งกำหนดเวลามารับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้วย แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน หากผู้เสียหายไม่ติดต่อรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะดำเนินการวางเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

2.12 ที่มาของเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 13)

ค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายตามกฎหมายนี้ให้ใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณโดยตรง

ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย
ไปวางต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการรับเงินค่าทดแทนหรือ
ค่าชดเชยความเสียหาย (มาตรา 69 วรรคสาม)

ร่าง
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาล
หรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการรับเงินค่าทดแทน
หรือค่าชดเชยความเสียหาย
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการในการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย พ.ศ.”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“วางเงินค่าทดแทน” หมายความว่า การนำเงินค่าทดแทนไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน เพื่อทดแทนความสูญเสียหรือความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

“วางเงินค่าชดเชยความเสียหาย” หมายความว่า การนำเงินค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน เพื่อชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

“หน่วยงานผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

“สำนักงานวางทรัพย์” หมายความว่า สำนักงานบังคับคดี กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๖ วรรคสาม หรือมาตรา ๖๗ วรรคสาม แล้วแต่กรณี ไม่ยินยอมตกลงในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายหรือพินกำหนดเวลาการติดต่อรับเงินดังกล่าวแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายโดยฝากไว้กับธนาคารออมสินแห่งท้องที่ที่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายมีภูมิลำเนาอยู่

หรือสถานที่ซึ่งความเสียหายเกิดขึ้น ในกรณีที่ห้องที่ดังกล่าวมีธนาคารออมสินหลายแห่งให้ฝากไว้กับธนาคารออมสินแห่งใดแห่งหนึ่งที่เป็นการสะดวกแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน หรือค่าชดเชยความเสียหาย เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ที่มีเขตอำนาจตามกฎหมาย จะเป็นการสะดวกแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายยิ่งกว่า

ข้อ ๕ การวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหาย ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีฝากไว้กับธนาคารออมสิน ให้ฝากไว้ในบัญชีเงินฝากประเภทเพื่อเรียกโดยแยกฝากเป็นบัญชีเฉพาะราย และระบุชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหาย และจำนวนเงินค่าทดแทนหรือจำนวนเงินค่าชดเชยความเสียหายที่แน่นอน

(๒) ในกรณีวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ ให้ระบุชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหาย และจำนวนเงินค่าทดแทนหรือจำนวนเงินค่าชดเชยความเสียหายที่แน่นอน

สำหรับกรณีการวางเงินค่าทดแทนหรือการวางเงินค่าชดเชยความเสียหายเนื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจจ่ายเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายรายใดได้เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นๆ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งส่วนเงินดังกล่าว หรือกรณีอื่นใด นอกจากให้ระบุจำนวนเงินค่าทดแทนหรือจำนวนเงินค่าชดเชยความเสียหายที่แน่นอนและชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายแล้ว ให้ระบุสิทธิของผู้นั้นทุกคนให้ชัดเจนด้วย เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีอาจทราบชื่อหรือสิทธิของผู้นั้นได้ พร้อมทั้งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาแห่งสิทธิที่ได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

ข้อ ๖ เมื่อได้วางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายทราบ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และให้แจ้งวิธีปฏิบัติในการขอรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายโดยฝากไว้กับธนาคารออมสิน ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายซึ่งประสงค์จะขอรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย แจ้งให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และเมื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายได้แสดงหลักฐานว่าตนเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ในกรณีนั้นอย่างชัดเจนแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้โดยไม่ชักช้า เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายเนื่องจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่อาจจ่ายเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายรายใดได้เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นๆ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งส่วนเงินดังกล่าว หรือกรณีอื่นใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายได้ก็ต่อเมื่อ

(๑) มีสัญญาประนีประนอมยอมความโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือมาแสดงในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายทุกคนตกลงกันได้

(๒) มีคำพิพากษาถึงที่สุดมาแสดง ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชย ความเสียหายไม่อาจตกลงกันได้

ข้อ ๘ ในกรณีวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ซึ่งประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าวยื่นคำร้องขอต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์ แล้วแต่กรณี

การรับจ่ายเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่วางไว้ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทน หรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย

พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา 69 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบฉบับนี้

2. สาระสำคัญ

2.1 กำหนดบทนิยาม (ร่างข้อ 3)

กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “วางเงินค่าทดแทน” “วางเงินค่าชดเชยความเสียหาย” “หน่วยงานผู้รับผิดชอบ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และคำว่า “สำนักงานวางทรัพย์” ขึ้นใช้บังคับ เพื่ออธิบายความหมายของการวางเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการ และความหมายของสำนักงานวางทรัพย์ที่อ้างอิงถึงสำนักงานบังคับคดี ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2561 ซึ่งแปรผันไปตามเขตอำนาจตามพื้นที่

2.2 เหตุในการวางเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 4)

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 60 วรรคสอง มาตรา 66 วรรคสาม หรือมาตรา 67 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ไม่ยินยอมตกลงในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายหรือพ้นกำหนดเวลาการติดต่อรับเงินดังกล่าวแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ที่มีเขตอำนาจตามกฎหมาย หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

2.3 การวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 5)

2.3.1 กรณีฝากไว้กับธนาคารออมสิน ให้ฝากไว้ในบัญชีเงินฝากประเภทเพื่อเรียกโดยแยกฝากเป็นบัญชีเฉพาะราย และระบุชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหาย และจำนวนเงินค่าทดแทนหรือจำนวนเงินค่าชดเชยความเสียหายที่แน่นอน

2.3.2 กรณีวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ ให้ระบุชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหาย และจำนวนเงินค่าทดแทนหรือจำนวนเงินค่าชดเชยความเสียหายที่แน่นอน

ทั้งนี้ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่น ๆ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งส่วนเงินดังกล่าว หรือกรณีอื่นใด นอกจากให้ระบุจำนวนเงินค่าทดแทนหรือจำนวนเงินค่าชดเชยความเสียหายที่แน่นอน และชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายแล้ว ให้ระบุสิทธิของผู้นั้น

ทุกคนให้ชัดเจนด้วย เว้นแต่ในกรณีที่ไม้อาจทราบชื่อหรือสิทธิของผู้นั้นได้ พร้อมทั้งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาแห่งสิทธิที่ได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

2.4 การแจ้งให้ทราบถึงการวางเงินและวิธีปฏิบัติในการขอรับเงิน (ร่างข้อ 6)

เมื่อได้วางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายทราบ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และให้แจ้งวิธีปฏิบัติในการขอรับเงินดังกล่าวด้วย

2.5 การขอรับเงินกรณีฝากไว้กับธนาคารออมสิน (ร่างข้อ 7)

กรณีวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายโดยฝากไว้กับธนาคารออมสิน ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายซึ่งประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าว แจ้งให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยแสดงหลักฐานว่าตนเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินในกรณีนั้นอย่างชัดเจน และให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้โดยไม่ชักช้า เว้นแต่ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นๆ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งส่วนเงินดังกล่าว หรือกรณีอื่นใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อมีสัญญาประนีประนอมยอมความโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือมาแสดงในกรณีที่มีผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายทุกคนตกลงกันได้ หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดมาแสดงในกรณีที่มีผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายไม่อาจตกลงกันได้

2.6 การขอรับเงินกรณีวางเงินต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ (ร่างข้อ 8)

กรณีวางเงินค่าทดแทนหรือวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินซึ่งประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าวยื่นคำร้องขอต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การรับจ่ายเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่วางไว้ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินนั้น ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการวางทรัพย์

ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
ลุ่มน้ำและลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณา
ในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ (มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (9))

ร่าง

ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

ว่าด้วยกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ
และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ
นำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เพื่อกำหนดกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๙) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ว่าด้วยกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำปฏิบัติงานตามกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางของประกาศนี้ โดยคำนึงถึงหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังต่อไปนี้

(๑) เร่งดำเนินการบูรณะฟื้นฟูแหล่งน้ำตามธรรมชาติต่างๆ ในพื้นที่ที่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ ได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยคำนึงถึงหลักต้นทุนผลประโยชน์ของการบูรณะฟื้นฟูแหล่งน้ำตามธรรมชาติดังกล่าว กับหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือชุมชนในลุ่มน้ำนั้นๆ

(๒) ดำเนินการตามนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขต ลุ่มน้ำ แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม ที่ กนช. ให้ความเห็นชอบแล้ว และประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและแผนดังกล่าวเป็นประจำทุกปี

(๓) ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และระเบียบการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ ตามกรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด และประเมินผลการ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และระเบียบดังกล่าวเป็นประจำทุกปี

(๔) ตรวจสอบและติดตามปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำ เพื่อให้มีการแก้ไข ปัญหาได้อย่างทันทั่วทั้งที่

(๕) จัดทำรายงานเสนอต่อ กนช. ถึงปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำหรือปัญหาอื่น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้งาน ตามที่เห็นสมควร

(๖) แนะนำ ให้คำปรึกษา และส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำอย่างเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำ

(๗) รณรงค์สร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนและเกษตรกรในการใช้น้ำอย่างประหยัด

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำตามประกาศนี้ ให้เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพของพื้นที่

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) สภาพภูมิศาสตร์ อุทกศาสตร์ อุทกวิทยา สภาพภูมิอากาศ นิเวศวิทยา และเหตุทางธรรมชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) ความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน รวมถึงสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ

(๓) จำนวนประชากรในแต่ละชุมชนหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษที่พึ่งพาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ

(๔) ผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำของตนที่อาจมีผลกระทบต่อพื้นที่ลุ่มน้ำอื่นหรือการรักษาความสมดุลของปริมาณน้ำต่อลุ่มน้ำใกล้เคียง

(๕) การอนุรักษ์ คุ่มครอง พัฒนา และเศรษฐกิจที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรน้ำ และค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องดังกล่าว

(๖) ทางเลือกอื่นๆ ที่มีอยู่ หรือที่มีมูลค่าเท่าเทียมกัน เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำที่มีอยู่หรือแผนการใช้ประโยชน์อันอาจมีขึ้นระหว่างลุ่มน้ำ

ข้อ ๕ การจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ ในเขตลุ่มน้ำให้คณะกรรมการลุ่มน้ำให้ความสำคัญกับการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การประปาและการไฟฟ้าซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือชุมชน การรักษาระบบนิเวศ และการบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเป็นลำดับแรก

ส่วนการใช้น้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว คมนาคม การผลิตพลังงานหรือกิจการอื่น คณะกรรมการลุ่มน้ำจะจัดลำดับความสำคัญให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสำคัญทางเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนในเขตลุ่มน้ำ จารัตประเพณี และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เป็นสำคัญ นอกจากนี้ให้คำนึงถึงความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการใช้ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ที่สูญเสียโอกาสในการใช้น้ำภายในเขตลุ่มน้ำหรือระหว่างลุ่มน้ำสาขาภายในเขตลุ่มน้ำนั้น โดยเฉพาะในภาวะน้ำแล้ง

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการใช้น้ำและปริมาณการใช้น้ำของกิจการประเภทต่างๆ ในเขตลุ่มน้ำ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำตามลำดับความสำคัญ โดยให้ทำการประเมินคุณภาพน้ำและวิเคราะห์ปริมาณน้ำกับความต้องการใช้น้ำในกิจการประเภทต่างๆ และให้มีการติดตามและประเมินผลตามความเหมาะสมเพื่อรองรับสถานการณ์ภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

ข้อ ๗ การจัดสรรน้ำในแต่ละลุ่มน้ำตามลำดับความสำคัญของการใช้น้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาวางแผนการจัดสรรน้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ อย่างเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ โดยในแผนการจัดสรรน้ำควรคำนึงถึงปริมาณน้ำและการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการใช้น้ำตลอดปีด้วย

ข้อ ๘ การควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาควบคุมการใช้น้ำในกิจการที่เห็นว่าเป็นการใช้น้ำโดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือเกินความจำเป็น และในกรณีที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะน้ำแล้งให้ควบคุมคุณภาพน้ำและปริมาณการใช้น้ำอย่างเหมาะสมด้วย

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนการจัดสรรน้ำ ติดตามและกำกับดูแลการใช้น้ำให้เป็นไปตามที่ได้จัดสรรไว้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดสรรน้ำให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสม และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
ว่าด้วยกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ
และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ
นำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (9) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

2. สาระสำคัญ

2.1 กรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ (ร่างข้อ 3)

กำหนดกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ โดยให้คณะกรรมการลุ่มน้ำคำนึงถึงหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ อันได้แก่ การเร่งดำเนินการบูรณะฟื้นฟูแหล่งน้ำตามธรรมชาติต่างๆ ในพื้นที่ที่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ และกำหนดกรอบ หลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 รวมถึงกำหนดกรอบการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำ และคณะกรรมการลุ่มน้ำอาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดสรรน้ำตามแผนการจัดสรรน้ำ และควบคุมการใช้น้ำตามหลักเกณฑ์ในประกาศนี้ได้

2.2 การใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม (ร่างข้อ 4)

กำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เช่น สภาพภูมิศาสตร์ อุทกศาสตร์ อุทกวิทยา สภาพภูมิอากาศ นิเวศวิทยา และเหตุทางธรรมชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ จำนวนประชากรในแต่ละชุมชนที่พึ่งพาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำได้คำนึงถึงในการจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ และการควบคุมการใช้น้ำ

2.3 การจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำ (ร่างข้อ 5)

การจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ ในเขตลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำให้ความสำคัญกับการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การประปาและการไฟฟ้าซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือชุมชน การรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ และการบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเป็นลำดับแรก โดยกิจการประเภทต่างๆ ข้างต้น เป็นกลุ่มกิจการที่คณะกรรมการลุ่มน้ำต้องให้ความสำคัญก่อนกลุ่มกิจการที่กำหนดไว้ในร่างข้อ 5 วรรคสอง เพราะเป็นการใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพโดยตรง หรือเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือเพื่อลดความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัย

ส่วนการใช้น้ำในกลุ่มกิจการตามที่กำหนดไว้ในร่างข้อ 5 วรรคสอง ได้แก่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว คมนาคม การผลิตพลังงาน หรือกิจการอื่น คณะกรรมการลุ่มน้ำมีดุลพินิจในการจัดลำดับความสำคัญให้แตกต่างกันได้ และภายในกิจการแต่ละประเภทจะแบ่งออกเป็นประเภทย่อยและจัดลำดับความสำคัญอีกก็ได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความสำคัญทางเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนในเขตลุ่มน้ำ จารัตประเพณี และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการใช้ทรัพยากรน้ำตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องตามร่างข้อ 4 เป็นต้น

2.4 การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการใช้น้ำและปริมาณการใช้น้ำ (ร่างข้อ 6)

ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการใช้น้ำและปริมาณการใช้น้ำของกิจการประเภทต่างๆ ในเขตลุ่มน้ำ เพื่อประโยชน์สำหรับการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำตามลำดับความสำคัญ โดยให้ทำการประเมินคุณภาพน้ำและวิเคราะห์ปริมาณน้ำกับความต้องการใช้น้ำในกิจการประเภทต่างๆ และให้มีการติดตามและประเมินผลตามความเหมาะสมเพื่อรองรับสถานการณ์ภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

2.5 การจัดสรรน้ำ (ร่างข้อ 7)

ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาวางแผนการจัดสรรน้ำสำหรับกิจการประเภทต่างๆ อย่างเพียงพอเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ โดยในแผนการจัดสรรน้ำควรคำนึงถึงปริมาณน้ำและการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการใช้น้ำตลอดปีด้วย

2.6 การควบคุมการใช้น้ำ (ร่างข้อ 8)

ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาควบคุมการใช้น้ำในกิจการที่เห็นว่าเป็นการใช้น้ำโดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือเกินความจำเป็น และในกรณีที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะน้ำแล้งให้ควบคุมคุณภาพน้ำและปริมาณการใช้น้ำอย่างเหมาะสมด้วย

2.7 การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนการจัดสรรน้ำ (ร่างข้อ 9)

ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนการจัดสรรน้ำ ติดตามและกำกับดูแลการใช้น้ำให้เป็นไปตามที่ได้จัดสรรไว้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดสรรน้ำให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสม และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

ร่างระเบียบคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ (มาตรา 17 วรรคหนึ่ง (16))

ร่าง
ระเบียบคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
ว่าด้วยมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม
ของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗(๑๖) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน พ.ศ.”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การจัดการด้านทรัพยากรน้ำ” หมายความว่า การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

“โครงการ” หมายความว่า การดำเนินงาน หรือกิจกรรมของภาคเอกชน ประชาชน หรือชุมชน ที่เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“สำนักงานภาค” หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

ข้อ ๔ ในกรณีที่สำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำใด จะต้องดำเนินการให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเรื่องนั้นด้วย

เพื่อประโยชน์แก่การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านทรัพยากรน้ำของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี สนับสนุนการดำเนินการในกรณีดังต่อไปนี้ได้ตามความเหมาะสม

(๑) ก่อนการดำเนินการ ให้มีการเผยแพร่ ข้อมูล ตลอดจนให้คำปรึกษา สร้างความรู้ความเข้าใจอันจะเป็นประโยชน์แก่เข้าร่วมดำเนินการในการจัดการทรัพยากรน้ำ โดยเน้นการสื่อสารในรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้ง่ายเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและเพียงพอ

(๒) ในระหว่างการดำเนินการ ให้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน ได้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตั้งคำถามที่เกี่ยวข้อง หรือให้คำแนะนำ และเข้าร่วมกิจกรรมหรือการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำของสำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) หลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ ให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินการตาม (ก) จะกระทำการโดยวิธีการใดก็ได้เพื่อให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง รับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารและความรู้ดังกล่าว โดยอย่างน้อยให้มีการเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สำนักงานหรือสำนักงานภาค

ข้อ ๕ ในกรณีที่ภาคเอกชน ประชาชน หรือชุมชน จัดทำโครงการใดๆ ในเขตพื้นที่ชุมชนที่มีทรัพยากรน้ำ นั้นตั้งอยู่ สำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเข้าร่วมดำเนินการ หรือให้การสนับสนุนในโครงการดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม โดยให้พิจารณาขอบเขตของโครงการใน ลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นโครงการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจที่สำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จะให้การสนับสนุนได้

(๒) เป็นโครงการที่จะจัดทำขึ้นในเขตพื้นที่ชุมชนที่มีทรัพยากรน้ำนั้นตั้งอยู่ หรือจัดทำในเขตพื้นที่ ชุมชนอื่นที่จะได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรมนั้น โดยโครงการหรือกิจกรรมต้องสอดคล้องกับ นโยบายหรือแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำด้วย

(๓) เป็นโครงการที่ไม่เกิดผลกระทบกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของประชาชนในชุมชน หรือมีข้อขัดข้องหรือขัดแย้งต่อกฎหมาย

(๔) เป็นโครงการที่สามารถกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จได้แน่นอน

ข้อ ๖ ในกรณีที่สำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ข้อเสนอแนะโครงการหรือกิจกรรมใดที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อภาคเอกชน ประชาชน หรือชุมชนอื่นๆ หรือผลการดำเนินโครงการเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำของภาคเอกชน ประชาชน หรือชุมชนใดเป็นแบบอย่างที่ดีสมควรได้รับการเชิดชูเกียรติ ให้สำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงาน ของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว โดยอย่างน้อย ให้มีการเผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลนั้นในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานหรือสำนักงานภาค หรือจะ เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์โดยวิธีอื่นใดด้วยก็ได้

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติอาจเสนอคณะรัฐมนตรีให้พิจารณามาตรการจูงใจหรือมาตรการทางภาษี อันเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำหรือจัดทำโครงการใดๆ ที่เป็นประโยชน์แก่การจัดการด้านทรัพยากรน้ำตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็ได้

ประกาศ ณ

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างระเบียบคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
ว่าด้วยมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม
ของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน
พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ซึ่งมาตรา 17(16) ได้กำหนดให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการออกระเบียบกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างระเบียบนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 7 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 บัญญัติ (ร่างข้อ 3)

กำหนดบทนิยามคำว่า “การจัดการด้านทรัพยากรน้ำ” และคำว่า “โครงการ” เพื่อให้เกิดความชัดเจน และขอบเขตของการดำเนินการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วม

2.2 การส่งเสริมให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วม (ร่างข้อ 4)

ในกรณีที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำใด จะต้องดำเนินการให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเรื่องนั้นด้วย โดยสนับสนุนในแต่ละช่วงของการดำเนินการตามความเหมาะสมดังนี้

2.2.1. ก่อนการดำเนินการ

ให้มีการเผยแพร่ ข้อมูล ตลอดจนให้คำปรึกษา สร้างความรู้ความเข้าใจอันจะเป็นประโยชน์แก่การเข้าร่วมดำเนินการในการจัดการทรัพยากรน้ำ โดยเน้นการสื่อสารในรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและเพียงพอ

2.2.2. ในระหว่างการดำเนินการ

เปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน ได้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตั้งคำถามที่เกี่ยวข้อง หรือให้คำแนะนำ และเข้าร่วมกิจกรรมหรือการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำของสำนักงาน สำนักงานภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.3. หลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ

ให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะกระทำด้วยวิธีการใดก็ได้เพื่อให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องรับทราบข้อมูลข่าวสารและความรู้ดังกล่าว โดยอย่างน้อยให้มีการเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

2.3 การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน (ร่างข้อ 5)

ในกรณีที่ภาคเอกชน ประชาชน หรือชุมชน จัดทำโครงการใดๆ ในเขตพื้นที่ชุมชนที่มีทรัพยากรน้ำนั้น ตั้งอยู่ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเข้าร่วมดำเนินการหรือให้การสนับสนุนในโครงการดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม โดยให้พิจารณาขอบเขตของโครงการในลักษณะดังต่อไปนี้

2.3.1 เป็นโครงการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะให้การสนับสนุนได้

2.3.2 เป็นโครงการที่จะจัดทำขึ้นในเขตพื้นที่ชุมชนที่มีทรัพยากรน้ำนั้นตั้งอยู่ หรือจัดทำในเขตพื้นที่ชุมชนอื่นที่จะได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรมนั้น โดยโครงการหรือกิจกรรมต้องสอดคล้องกับนโยบายหรือแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำด้วย

2.3.3 เป็นโครงการที่ไม่เกิดผลกระทบกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน หรือมีข้อขัดข้องหรือขัดแย้งต่อกฎหมาย

2.3.4 เป็นโครงการที่สามารถกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จได้แน่นอน

2.4 การเสนอแนะแบบอย่างที่ดีและการเชิดชูเกียรติ (ร่างข้อ 6)

กำหนดให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะโครงการหรือกิจกรรมใดที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อภาคเอกชน ประชาชน หรือชุมชนอื่นๆ ได้ หรือกรณีที่โครงการของภาคเอกชน ประชาชนหรือชุมชนใดมีผลการดำเนินโครงการเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำเป็นแบบอย่างที่ดี สมควรได้รับการเชิดชูเกียรติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว โดยอย่างน้อยให้มีการเผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลนั้นในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค หรือจะเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์โดยวิธีอื่นใดด้วยก็ได้

2.5 การเสนอมาตรการจูงใจต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างข้อ 7)

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ประชาชน และชุมชน คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติอาจเสนอคณะรัฐมนตรีให้พิจารณามาตรการจูงใจหรือมาตรการทางภาษี (tax incentives) อันเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการด้านทรัพยากรน้ำหรือจัดทำโครงการใดๆ ที่เป็นประโยชน์แก่การจัดการด้านทรัพยากรน้ำตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ก็ได้

ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอข้อพิพาทระหว่าง
คณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาท
(มาตรา 17 วรรคสาม)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอข้อพิพาท การไกล่เกลี่ย และการชี้ขาด
ข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑
คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ข้อพิพาท” หมายความว่า ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหรือการดำเนินงานเกี่ยวกับ

(๑) การปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนแม่บทเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา
การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๒) การปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

(๓) การปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของ
คณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อบูรณาการการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมระหว่างลุ่มน้ำ

(๔) การผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำตามมติของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณากลั่นกรองข้อกฎหมายเกี่ยวกับ
ทรัพยากรน้ำ ตามคำสั่งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
พิจารณากลั่นกรองข้อกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“สำนักงานภาค” หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

หมวด ๑
การเสนอข้อพิพาท

ข้อ ๒ ในกรณีที่คณะกรรมการลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำแห่งใดพิจารณาแล้วเห็นว่าการปฏิบัติหรือการ
ดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของตนเกิดเป็นข้อพิพาทกับการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของคณะกรรมการ
ลุ่มน้ำอื่น อาจมอบหมายให้สำนักงานภาคจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำดังกล่าวเพื่อ
เจรจาข้อยุติเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยให้สำนักงานภาคจัดทำรายงานการประชุม
เพื่อเป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง

ในการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่ง หากการปฏิบัติหรือการดำเนินงาน
ในเรื่องใดได้ข้อยุติในประเด็นข้อพิพาท ให้ที่ประชุมมีมติให้ยุติในประเด็นข้อพิพาทนั้น แต่หากในกรณียังมี
ประเด็นข้อพิพาทใดที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ให้ที่ประชุมมอบหมายให้ผู้อำนวยการรวบรวมข้อเท็จจริง ประเด็น
ข้อพิพาท ตลอดจนความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะในประเด็นข้อพิพาทดังกล่าว เพื่อเสนอ

ต่อเลขาธิการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมร่วมกันและคณะกรรมการลุ่มน้ำได้มีมติเห็นชอบให้หารือประเด็นข้อพิพาทนั้นต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

ข้อ ๓ เมื่อเลขาธิการได้รับประเด็นข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๒ ให้เลขาธิการมีอำนาจพิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และหากประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน เลขาธิการอาจรวมข้อพิพาทในหลายประเด็นเป็นข้อพิพาทเดียวได้ตามที่เห็นสมควร

ในการพิจารณากำหนดประเด็นตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการมีอำนาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานหรือสำนักงานภาครวบรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะแต่งตั้งตัวแทนเพื่อร่วมดำเนินการใดๆ ในกระบวนการพิจารณาข้อพิพาท โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งรายชื่อผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งและเสนอต่อสำนักงาน

หมวด ๒ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ข้อ ๕ ในกรณีที่เลขาธิการได้พิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทตามข้อ ๓ แล้วเห็นว่าข้อพิพาทดังกล่าวสามารถหาข้อยุติได้โดยวิธีการเจรจาไกล่เกลี่ย ให้เลขาธิการมอบหมายให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาทที่เลขาธิการได้กำหนดความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะ ตลอดจนรายงานการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๒ ประกอบกับการรับฟังข้อเท็จจริงจากตัวแทนคณะกรรมการลุ่มน้ำที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๔ ด้วย

ข้อ ๖ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้คณะอนุกรรมการดำเนินการไปตามที่เห็นสมควร ด้วยความเป็นกลางและคำนึงถึงหน้าที่และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลุ่มน้ำ รวมถึงการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำในช่วงที่ผ่านมาหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายใต้หลักการและวัตถุประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้มีความประสานสอดคล้องกันในทุกมิติอย่างสมดุลและยั่งยืนตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

ข้อ ๗ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามข้อ ๖ ให้คณะอนุกรรมการเร่งรัดการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว และให้สำนักงานจัดทำรายงานกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพื่อเป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง

ในกรณีที่ได้ข้อยุติในประเด็นข้อพิพาท ให้คณะอนุกรรมการรายงานผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปยังเลขาธิการเพื่อพิจารณาสั่งยุติเรื่องและให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาและแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นข้อพิพาทนั้นไปยังสำนักงานภาคเพื่อแจ้งต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำโดยเร็ว

ในกรณีที่ไม่สามารถหาข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทได้ ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป การสั่งยุติเรื่องของเลขาธิการตามวรรคสอง ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๓
การวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท

ข้อ ๘ ในกรณีที่เลขาธิการได้พิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทตามข้อ ๓ แล้วเห็นว่าข้อพิพาทดังกล่าว ไม่สามารถหาข้อยุติได้โดยวิธีการเจรจาไกล่เกลี่ย หรือกรณีที่คณะกรรมการได้พิจารณาไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทแล้วแต่ไม่สามารถหาข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวได้ตามข้อ ๗ วรรคสาม ให้เลขาธิการเสนอ ประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณา โดยสรุปสาระสำคัญของ ประเด็นปัญหาข้อพิพาท ข้อเท็จจริง ความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะ ผลการประชุมร่วม ระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ และความเห็นของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมีอำนาจแสวงหา ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา และมีอำนาจเรียกให้ตัวแทนของ คณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๔ ผู้อำนวยการ หรือข้าราชการของสำนักงานหรือสำนักงานภาค มาชี้แจง ข้อเท็จจริงหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นข้อพิพาทเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในการประชุมของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อพิพาท ตามวรรคหนึ่ง หากประเด็นข้อพิพาทนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ลุ่มน้ำซึ่งมีกรรมการผู้แทนคณะกรรมการ ลุ่มน้ำนั้นร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำนั้นด้วย ให้กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำคนนั้น ไม่มีสิทธิเข้าประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นข้อพิพาท

ข้อ ๙ การวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อพิพาทของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ เมื่อเสร็จสิ้นการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ให้สำนักงานมีหนังสือ แจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นข้อพิพาท นั้นไปยังสำนักงานภาคเพื่อแจ้งต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอข้อพิพาท การไกล่เกลี่ย และการชี้ขาด
ข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ

1. หลักการและเหตุผล

ในกรณีที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมีปัญหาข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วยกันเอง มาตรา 17(13) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 กำหนดให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้น ทั้งนี้ มาตรา 17 วรรคสาม กำหนดให้การเสนอข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณาไกล่เกลี่ยและชี้ขาดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 10 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 บทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามต่างๆ โดยเฉพาะนิยามคำว่า “ข้อพิพาท” เพื่อให้มีความชัดเจนว่าเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับ

2.1.1 การปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนแม่บทเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

2.1.2 การปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

2.1.3 การปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อบูรณาการการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมระหว่างลุ่มน้ำ

2.1.4 การผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำตามมติของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

2.2 การเสนอข้อพิพาท (ร่างข้อ 2 ร่างข้อ 3 และร่างข้อ 4)

ในกรณีที่คณะกรรมการลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำแห่งใดพิจารณาแล้วเห็นว่าการปฏิบัติหรือการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของตนเกิดเป็นข้อพิพาทกับการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำอื่น คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการได้ดังนี้ (ร่างข้อ 2)

2.2.1 มอบหมายให้สำนักงานภาคจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อเจรจาข้อยุติเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยให้สำนักงานภาคจัดทำรายงานการประชุมเพื่อเป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง

2.2.2 ในการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำหากการปฏิบัติหรือการดำเนินงานในเรื่องใดได้ข้อยุติในประเด็นข้อพิพาท ให้ที่ประชุมมีมติให้ยุติในประเด็นข้อพิพาทนั้น

2.2.3 ในการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ หากยังมีประเด็นข้อพิพาทใดที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ให้ที่ประชุมมอบหมายให้ผู้อำนวยการรวบรวมข้อเท็จจริง ประเด็นข้อพิพาท ตลอดจนความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะในประเด็นข้อพิพาทดังกล่าว เพื่อเสนอต่อเลขาธิการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมร่วมกันและคณะกรรมการลุ่มน้ำได้มีมติเห็นชอบให้หารือประเด็นข้อพิพาทนั้นต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

เมื่อเลขาธิการได้รับประเด็นข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำแล้ว ให้เลขาธิการมีอำนาจพิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และหากประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน เลขาธิการอาจรวมข้อพิพาทในหลายประเด็นเป็นข้อพิพาทเดียวได้ตามที่เห็นสมควร (เลขาธิการมีอำนาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้) (ร่างข้อ 3)

2.2.4 คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถแต่งตั้งตัวแทนเพื่อร่วมดำเนินการใดๆ ในกระบวนการพิจารณาข้อพิพาท โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งรายชื่อผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งและเสนอต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (ร่างข้อ 4)

2.3 การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ร่างข้อ 5 ร่างข้อ 6 และร่างข้อ 7)

เมื่อเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติได้รับประเด็นข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และได้พิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทแล้ว เห็นว่า ข้อพิพาทดังกล่าวสามารถหาข้อยุติได้โดยวิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยให้ดำเนินการดังนี้

2.3.1 มอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณากลับกรองข้อกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ตามคำสั่งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ที่ 1/2562 เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณากลับกรองข้อกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นผู้พิจารณาไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เป็นผู้พิจารณาไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ร่างข้อ 5)

2.3.2 ในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ให้พิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาทที่เลขาธิการฯ ได้กำหนด ความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะ ตลอดจนรายงานการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ การรับฟังข้อเท็จจริงจากตัวแทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ด้วย (ร่างข้อ 5) และต้องพิจารณาด้วยความเป็นกลางและคำนึงถึงหน้าที่และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลุ่มน้ำ รวมถึงการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ ในช่วงที่ผ่านมาหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายใต้หลักการและวัตถุประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ให้มีความประสานสอดคล้องกันในทุกมิติอย่างสมดุลและยั่งยืนตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ ทั้งนี้ เพื่อให้การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นเป็นไปด้วยความเป็นกลาง และยอมรับจากทุกฝ่าย (ร่างข้อ 6)

2.3.3 คณะอนุกรรมการฯ เร่งรัดการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ได้ข้อยุติโดยเร็วโดยให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติจัดทำรายงานกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพื่อเป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง (ร่างข้อ 7)

1. ในกรณีที่ได้ข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทให้คณะอนุกรรมการฯ รายงานผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปยังเลขาธิการฯ เพื่อพิจารณาสั่งยุติเรื่องและให้สำนักงานฯ มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาและแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นข้อพิพาทนั้นไปยังสำนักงานภาคเพื่อแจ้งต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำโดยเร็ว

2. ในกรณีที่ไม่สามารถหาข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทได้ ให้คณะอนุกรรมการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

2.4 การวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท (ร่างข้อ 8 ร่างข้อ 9 และร่างข้อ 10)

2.4.1 การเสนอประเด็นข้อพิพาทเข้าสู่การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จะดำเนินการเมื่อ

1. เลขธิการฯ ได้พิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทแล้ว เห็นว่าข้อพิพาทดังกล่าวไม่สามารถหาข้อยุติได้โดยวิธีการเจรจาไกล่เกลี่ย

2. คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแล้วแต่ไม่สามารถหาข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวได้

ให้เลขธิการเสนอประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณา โดยสรุปสาระสำคัญของประเด็นปัญหาข้อพิพาท ข้อเท็จจริง ความเห็นเบื้องต้นของคณะกรรมการลุ่มน้ำแต่ละคณะ ผลการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ และความเห็นของคณะอนุกรรมการ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย (ร่างข้อ 8)

2.4.2 การวินิจฉัยชี้ขาด (ร่างข้อ 8 ร่างข้อ 9 และร่างข้อ 10)

1. คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา และมีอำนาจเรียกให้ตัวแทนของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ผู้อำนวยการ หรือข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นข้อพิพาทเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

2. หากประเด็นข้อพิพาทนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ลุ่มน้ำซึ่งมีกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้นร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำนั้นด้วย ให้กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำคนนั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นข้อพิพาท

3. การวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อพิพาทของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด (ร่างข้อ 9)

4. เมื่อเสร็จสิ้นการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นข้อพิพาทนั้นไปยังสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเพื่อแจ้งต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำโดยเร็ว (ร่างข้อ 10)

ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ (มาตรา 18 วรรคหนึ่ง)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ รวมตลอดทั้งเป็นแนวทางในการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“นโยบาย” หมายความว่า แนวทางหรือกรอบที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานหรือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในการบริหารทรัพยากรน้ำ

“แผนแม่บท” หมายความว่า แผนซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ ให้บรรลุตามเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

“การบริหารทรัพยากรน้ำ” หมายความว่า การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

“ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ

ข้อ ๓ การรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ โดยเป็นการรับฟังและรวบรวมความคิดเห็นรวมถึงความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๔ ในการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ประกาศให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลา สถานที่ ตลอดจนรายละเอียดอื่นที่เพียงพอแก่การที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะเข้าใจและสามารถแสดงความคิดเห็นได้

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และสถานที่ที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มดำเนินการรับฟังความคิดเห็น และให้ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของหน่วยงานที่รับผิดชอบซึ่งดำเนินการร่วมกับสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามประกาศนี้ด้วย

ข้อ ๕ การรับฟังความคิดเห็น อาจดำเนินการไปพร้อมกับการเผยแพร่ข้อมูลแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องก็ได้ โดยข้อมูลที่เผยแพร่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

- (๑) เหตุผลความจำเป็น และวัตถุประสงค์
- (๒) สาระสำคัญของนโยบายและแผนแม่บท
- (๓) เป้าหมาย
- (๔) ระยะเวลาดำเนินการ
- (๕) ผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น
- (๖) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมาตรการป้องกัน แก้ไขหรือเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว
- (๗) หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ข้อ ๖ วิธีการรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๕ อาจใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

- (๑) การสำรวจความคิดเห็น ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้
 - (ก) การสัมภาษณ์รายบุคคล
 - (ข) การเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือทางอื่นใด
 - (ค) การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมารับข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค
 - (ง) การสนทนากลุ่มย่อย
- (๒) การประชุมปรึกษาหารือ ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้
 - (ก) การประชาพิจารณ์
 - (ข) การอภิปรายสาธารณะ
 - (ค) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
 - (ง) การประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - (จ) การประชุมระดับตัวแทนของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- (๓) วิธีการอื่นที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๗ เมื่อเสร็จสิ้นดำเนินการรับฟังความคิดเห็นแล้ว ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นส่วนใหญ่ความคิดเห็นส่วนน้อย และประกาศให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็น

ให้นำความในข้อ ๔ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการประกาศตามข้อนี้ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ให้นำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๗ มาใช้เป็นแนวทางหรือข้อมูลประกอบการตัดสินใจของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติด้วยทุกครั้ง โดยหากนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำในเรื่องใดมีหลักการหรือสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากผลการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นหนึ่งประเด็นใด ให้มีการจัดทำคำชี้แจงเหตุผลถึงข้อเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นประกอบการเสนอนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำนั้นต่อคณะรัฐมนตรีด้วย

ข้อ ๙ ในกรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามประกาศนี้ หรือมิได้กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น

คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติจะพิจารณาวินิจฉัยหรือมอบหมายให้คณะทำงานซึ่งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาก่อนเสนอให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติวินิจฉัยก็ได้ โดยผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด และให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติแจ้งผลคำวินิจฉัยเป็นหนังสือต่อผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ยื่นคำร้องเดิมหรือคนใหม่ที่จะยื่นคำร้อง พร้อมทั้งแสดงเหตุผลใหม่เพื่อให้มีการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ

1. หลักการและเหตุผล

ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ มาตรา 18 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 กำหนดให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 10 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 บทนิยาม (ร่างข้อ 2)

กำหนดบทนิยามต่างๆ โดยเฉพาะนิยามคำว่า “นโยบาย” นิยามคำว่า “แผนแม่บท” และนิยามคำว่า “ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง” เพื่อให้มีความชัดเจนว่า การจัดทำนโยบายและแผนแม่บทในเรื่องใดบ้างที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และให้ทราบถึงขอบเขตว่าภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นมีขอบเขตรอบคลุมเพียงใด เพื่อให้การรับฟังความคิดเห็นนั้นดำเนินการได้อย่างถูกต้องครบถ้วนรอบด้าน

2.2 วัตถุประสงค์ (ร่างข้อ 3)

การรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ เป็นการรับฟังและรวบรวมความคิดเห็น รวมตลอดทั้งความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิธีการรับฟังความคิดเห็น (ร่างข้อ 4 ร่างข้อ 5 ร่างข้อ 6 และร่างข้อ 7)

2.3.1 การประกาศให้มีการรับฟังความคิดเห็น (ร่างข้อ 4)

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติจะดำเนินการประกาศให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลา สถานที่ ตลอดจนรายละเอียดอื่นที่เพียงพอแก่การที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะเข้าใจและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ โดยปิดประกาศดังกล่าวไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และสถานที่ที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนเริ่มดำเนินการรับฟังความคิดเห็น และให้ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งดำเนินการร่วมกับสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามประกาศนี้ด้วย

2.3.2 การเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นต่อการรับฟังความคิดเห็น (ร่างข้อ 5)

ในการดำเนินการรับฟังความคิดเห็น ให้เผยแพร่ข้อมูลแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ได้รับทราบ โดยข้อมูลที่เผยแพร่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เหตุผลความจำเป็น และวัตถุประสงค์
2. สาระสำคัญของนโยบายและแผนแม่บท
3. เป้าหมาย
4. ระยะเวลาดำเนินการ
5. ผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น
6. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมาตรการป้องกัน แก้ไขหรือเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว

7. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

2.3.3 วิธีการรับฟังความคิดเห็น (ร่างข้อ 6)

การรับฟังความคิดเห็นอาจใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

1. การสำรวจความคิดเห็น ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

(ก) การสัมภาษณ์รายบุคคล

(ข) การเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือทางอื่นใด

(ค) การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมารับข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

(ง) การสนทนากลุ่มย่อย

2. การประชุมปรึกษาหารือ ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

(ก) การประชาพิจารณ์

(ข) การอภิปรายสาธารณะ

(ค) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

(ง) การประชุมเชิงปฏิบัติการ

(จ) การประชุมระดับตัวแทนของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

3. วิธีการอื่นที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

2.3.4 การสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น (ร่างข้อ 7)

เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นแล้วให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นโดยวิเคราะห์ความคิดเห็นทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นส่วนใหญ่ความคิดเห็นส่วนน้อย และประกาศให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็น

2.4 การนำผลการรับฟังความคิดเห็นไปใช้ประกอบการจัดทำนโยบายและแผนแม่บท (ร่างข้อ 8)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางหรือข้อมูลประกอบการตัดสินใจของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติด้วยทุกครั้ง โดยหากนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำในเรื่องใดมีหลักการหรือสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากผลการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นหนึ่งประเด็นใด ให้มีการจัดทำคำชี้แจงเหตุผลถึงข้อเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นประกอบการเสนอนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำนั้นต่อคณะรัฐมนตรีด้วย

2.5 การวินิจฉัยปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินการรับฟังความคิดเห็น (ร่างข้อ 9)

2.5.1 ในกรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามประกาศนี้หรือมิได้กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น

2.5.2 การพิจารณาปัญหาดังกล่าววคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติอาจวินิจฉัยเองหรือมอบหมายให้คณะทำงานซึ่งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาก่อนเสนอคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติวินิจฉัยต่อไปก็ได้

2.5.3 ผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด และให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติแจ้งผลคำวินิจฉัยเป็นหนังสือต่อผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ยื่นคำร้องเดิมหรือคนใหม่ที่จะยื่นคำร้อง พร้อมทั้งแสดงเหตุผลใหม่เพื่อให้มีการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม

2.6 วันใช้บังคับ (ร่างข้อ 10)

กำหนดวันใช้บังคับให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ที่กำหนดให้ประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องร้องทุกข์
หรือข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำใกล้เคียงและชี้ขาด (มาตรา 35 วรรคสาม)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการการเสนอเรื่อง การไกล่เกลี่ย
และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑
คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เรื่องร้องทุกข์” หมายความว่า ข้อโต้แย้งอันกระทบต่อสิทธิของผู้ใช้น้ำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแผนแม่บทหรือหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการพิจารณาปริมาณการใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ การจัดลำดับความสำคัญในการใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ การควบคุมการใช้น้ำ หรือการให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำหรือการเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองของผู้ใช้น้ำรายหนึ่งรายใด ตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตน

“ข้อพิพาท” หมายความว่า ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแผนแม่บทหรือการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ หรือการใช้น้ำตามประเภทที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ ที่อาจทำให้เกิดการกระทบต่อสิทธิระหว่างผู้ใช้น้ำด้วยกันเอง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค

หมวด ๑

การเสนอและการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒ ผู้ใช้น้ำมีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบเรื่องราวอันเป็นเหตุแห่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว โดยระบุเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ พยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบ และคำขอที่ต้องการให้มีการสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด

การเสนอเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ใช้น้ำเสนอได้เฉพาะเรื่องร้องทุกข์ที่กระทบต่อสิทธิของตนเท่านั้น เว้นแต่ในกรณีผู้ใช้น้ำผู้ใดเจ็บป่วย พิการ หรือไม่สามารถเสนอเรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเองได้จะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเสนอเรื่องร้องทุกข์แทนตนก็ได้ โดยการเสนอเรื่องร้องทุกข์จะเป็นหนังสือหรือร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่ผู้ใช้น้ำมีถิ่นที่อยู่

การเสนอเรื่องร้องทุกข์เป็นหนังสือตามวรรคสอง จะดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ แต่หากเป็นกรณีเสนอเรื่องร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานด้วย และหากเป็นกรณีการเสนอเรื่องร้องทุกข์แทน ผู้เสนอ

เรื่องร้องทุกข์แทนจะต้องอยู่ในฐานะที่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องทุกข์และสามารถชี้แจงแทนผู้ร้องทุกข์ได้ด้วย

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำซึ่งเสนอเรื่องร้องทุกข์เป็นองค์กรผู้ใช้น้ำหรือเป็นนิติบุคคล ให้ผู้รับมอบอำนาจจากองค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีอำนาจทำการแทนหรือผู้แทนนิติบุคคล แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอเรื่องทุกข์แทนองค์กรผู้ใช้น้ำหรือนิติบุคคล และให้ระบุชื่อบุคคลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการประสานงานหรือร่วมดำเนินการใดๆ ในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นด้วย

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำหลายคนมีเหตุแห่งการเสนอเรื่องร้องทุกข์เป็นเหตุเดียวกัน จะเสนอเรื่องร้องทุกข์ร่วมกันก็ได้ และให้ระบุไว้ในข้อเสนอเรื่องร้องทุกข์ว่าผู้ใช้น้ำจะมอบหมายให้ผู้ใช้น้ำคนใดเป็นตัวแทนของผู้ใช้น้ำคนอื่นๆ ในการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไปด้วย

ข้อ ๕ เมื่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ได้รับเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒ ให้ผู้อำนวยการดำเนินการดังนี้

(๑) พิจารณาประเด็นเรื่องร้องทุกข์นั้น โดยหากประเด็นเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน ผู้อำนวยการอาจรวมเรื่องร้องทุกข์ในหลายประเด็นเป็นเรื่องเดียวกันได้ตามที่เห็นสมควร ในการนี้อาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเป็นผู้ช่วยรวบรวมข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บริหารก็ได้ หรืออาจมีหนังสือเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องร้องทุกข์มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) ในกรณีที่ประเด็นเรื่องร้องทุกข์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่ออำนวยความสะดวกหรือบรรเทาเหตุแห่งการเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นให้กับผู้ใช้น้ำที่ได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ตามสมควร และให้มีการติดตามผลการแก้ไขเรื่องที่มีการร้องทุกข์นั้นต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ

(๓) ในกรณีที่ประเด็นเรื่องร้องทุกข์เป็นเรื่องเกี่ยวกับแผนแม่บท หลักเกณฑ์และระเบียบ หรือการให้ความเห็นชอบอย่างหนึ่งอย่างใดตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ให้ผู้อำนวยการจัดทำสรุปรายละเอียดเรื่องร้องทุกข์ เรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ พยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบ และความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขเรื่องที่มีการร้องทุกข์นั้น เพื่อเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือกำหนดวิธีการแก้ไขเรื่องที่มีการร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้น

ข้อ ๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้บริหารตามข้อ ๕ (๒) หรือของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๕(๓) แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันและผลการพิจารณาให้ถือเป็นที่สุด หากในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ใช้น้ำที่เสนอเรื่องร้องทุกข์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการหรือผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และสิทธิในการอุทธรณ์ไปยังผู้ใช้น้ำที่เสนอเรื่องร้องทุกข์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อำนวยการได้มีข้อสั่งการให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่ออำนวยความสะดวกหรือบรรเทาเหตุแห่งการเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นหรือวันที่เสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ข้อสั่งการของผู้อำนวยความสะดวกตามข้อ ๕ (๒) หรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามข้อ ๕ (๓) ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ใช้น้ำจะอุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการหรือประธานกรรมการลุ่มน้ำ แล้วแต่กรณี โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการดำเนินการตามเรื่องที่มีการร้องทุกข์นั้น

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อำนวยความสะดวกหรือประธานกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒

การเสนอ การไกล่เกลี่ย และการชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำรายใดเห็นว่าการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของตนมีข้อพิพาทกับผู้ใช้น้ำรายอื่น ผู้ใช้น้ำนั้นมีสิทธิเสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบเรื่องราวอันเป็นเหตุแห่งข้อพิพาทดังกล่าว

การเสนอข้อพิพาทตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค โดยระบุข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับข้อพิพาท และพยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบข้ออ้างของตน ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำมอบอำนาจให้ผู้อื่นเสนอข้อพิพาทแทนตน หรือกรณีที่ต้องคัดกรผู้ใช้น้ำมอบอำนาจให้ผู้ใดเสนอข้อพิพาทแทนองค์กรผู้ใช้น้ำ หรือเป็นการเสนอข้อพิพาทโดยผู้มิอำนาจทำการแทนหรือผู้แทนนิติบุคคลในกรณีที่ผู้ใช้น้ำเป็นนิติบุคคล แล้วแต่กรณี ให้ระบุชื่อบุคคลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการประสานงานหรือร่วมดำเนินการใดๆ ในกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทนั้นด้วย

เมื่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคได้รับการเสนอข้อพิพาทตามวรรคสอง ให้มีหนังสือเชิญผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายมาประชุมร่วมกันเพื่อเจรจาไกล่เกลี่ยหรือหาข้อยุติเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการในเรื่องที่มีข้อพิพาทนั้น โดยมีผู้อำนวยการหรือข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจัดทำรายงานการประชุมเพื่อเป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง

ในการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ใช้น้ำตามวรรคสาม ให้ผู้อำนวยการหรือข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดำเนินการให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้วยความเป็นกลาง โดยต้องคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายอย่างเท่าเทียมและเปิดโอกาสให้ได้ชี้แจงสภาพปัญหาหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อพิพาทนั้น และดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว ทั้งนี้ อาจเชิญบุคคลภายนอกที่ไม่มีส่วนได้เสียในประเด็นข้อพิพาทเข้าร่วมเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้วยก็ได้

ในกรณีที่ได้ข้อยุติในประเด็นข้อพิพาท ให้ผู้อำนวยการสั่งยุติเรื่องและให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือแจ้งผลการเจรจาไกล่เกลี่ยให้ผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายได้ทราบ

ในกรณีที่ไม่สามารถหาข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทได้ ให้เสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทต่อไป

ข้อ ๑๐ ประเด็นข้อพิพาทที่จะเสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาตามข้อ ๙ ให้ผู้อำนวยการพิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำและหากประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน ผู้อำนวยการอาจรวมข้อพิพาทในหลายประเด็นเป็นข้อพิพาทเดียวได้ตามที่เห็นสมควร

ในการพิจารณากำหนดประเด็นตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการมีอำนาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาควรรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ให้ผู้อำนวยการสรุปสาระสำคัญของประเด็นปัญหาข้อพิพาท ข้อเท็จจริง พยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบ ข้ออ้างของผู้ใช้น้ำแต่ละฝ่าย ตลอดจนงานการประชุมเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วย

การประชุมของคณะกรรมการทรัพยากรลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทตามวรรคหนึ่ง หากประเด็นข้อพิพาทนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้น้ำรายใดซึ่งเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำ และในคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้นมีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำรายนั้นร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำอยู่ด้วย ให้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำคนนั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมเพื่อพิจารณาพิจารณาชี้ขาดในประเด็นข้อพิพาท

ข้อ ๑๒ การพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน และผลการพิจารณาชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุด หากในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ใช้น้ำที่เสนอข้อพิพาททราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๑๓ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำให้แก่ผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

ผลการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ใช้น้ำที่จะอุทธรณ์ผลการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทนั้นต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทดังกล่าว

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของประธานกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการการเสนอเรื่อง การไกล่เกลี่ย
และการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือการชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

1. หลักการและเหตุผล

ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำมีประเด็นร้องทุกข์หรือมีข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำด้วยกันเอง มาตรา 35(8) กำหนดให้คณะกรรมการลุ่มน้ำมีหน้าที่และอำนาจในการรับเรื่องร้องทุกข์ ไกล่เกลี่ย และชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ โดยการเสนอเรื่องร้องทุกข์หรือข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำดังกล่าว มาตรา 35 วรรคสาม กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติประกาศกำหนด จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 13 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 บทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามต่างๆ โดยเฉพาะนิยามคำว่า “เรื่องร้องทุกข์” และนิยามคำว่า “ข้อพิพาท” เพื่อให้มีความชัดเจนข้อโต้แย้งในเรื่องใดบ้างที่จะสามารถใช้กลไกการไกล่เกลี่ยและเสนอเรื่องร้องทุกข์หรือข้อพิพาทตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในร่างประกาศฉบับนี้ได้

2.2 การเสนอและการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ (ร่างข้อ 2 ถึงร่างข้อ 8)

2.2.1 การเสนอเรื่องร้องทุกข์ (ร่างข้อ 2)

ผู้ใช้น้ำรายใดมีข้อโต้แย้งอันกระทบต่อสิทธิของตนเกี่ยวกับ

1. การปฏิบัติตามแผนแม่บทหรือหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ
2. การพิจารณาปริมาณการใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ การจัดลำดับความสำคัญในการใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ การควบคุมการใช้น้ำ
3. การให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำหรือการเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองของผู้ใช้น้ำรายหนึ่งรายใด

ผู้ใช้น้ำนั้นไม่มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ได้เฉพาะเรื่องร้องทุกข์ที่กระทบต่อสิทธิของตนเท่านั้น โดยทำเป็นหนังสือหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่งอย่างใด หรือจะเสนอเรื่องร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่ผู้ใช้น้ำมีถิ่นที่อยู่ก็ได้เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ดำเนินการเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบเรื่องราวอันเป็นเหตุแห่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว โดยระบุเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ พยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบ และคำขอที่ต้องการให้มีการสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด

2.2.2 ผู้เสนอเรื่องร้องทุกข์ (ร่างข้อ 3)

1. ผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเสนอเรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเอง เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำผู้ใดเจ็บป่วย พิการ หรือไม่สามารถเสนอเรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเองได้จะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเสนอเรื่องร้องทุกข์แทนตนก็ได้
2. ผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นนิติบุคคล เสนอเรื่องร้องทุกข์โดยผู้มีอำนาจทำการแทนหรือผู้แทนนิติบุคคล

3. องค์กรผู้ใช้น้ำ เสนอเรื่องร้องทุกข์โดยผู้รับมอบอำนาจจากองค์กรผู้ใช้น้ำ

2.2.3 การเสนอเรื่องร้องทุกข์ร่วมกัน (ร่างข้อ 4)

ในกรณีที่ผู้ใช้น้ำหลายคนมีเหตุแห่งการเสนอเรื่องร้องทุกข์เป็นเหตุเดียวกัน จะเสนอเรื่องร้องทุกข์ร่วมกันก็ได้ และให้ระบุไว้ในข้อเสนอร้องทุกข์ว่าผู้ใช้น้ำจะมอบหมายให้ผู้ใช้น้ำคนใดเป็นตัวแทนของผู้ใช้น้ำคนอื่นๆ ในการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไป

2.2.4 การดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์ (ร่างข้อ 5)

เมื่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ได้รับเรื่องร้องทุกข์ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประเด็นเรื่องร้องทุกข์

กรณีที่ประเด็นเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน ผู้อำนวยการฯ อาจรวมเรื่องร้องทุกข์ในหลายประเด็นเป็นเรื่องเดียวกันได้ตามที่เห็นสมควร และอาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเป็นผู้ช่วยรวบรวมข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บริหารก็ได้ หรืออาจมีหนังสือเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องร้องทุกข์มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ตามที่เห็นสมควร

2. เรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่ออำนวยความสะดวกหรือบรรเทาเหตุแห่งการเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นให้กับผู้ใช้น้ำที่ได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ตามสมควรและให้มีการติดตามผลการแก้ไขเรื่องที่มีการร้องทุกข์นั้นต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ

3. เรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับแผนแม่บท หลักเกณฑ์และระเบียบ หรือการให้ความเห็นชอบอย่างหนึ่งอย่างใดตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

ให้ผู้อำนวยการจัดทำสรุปรายละเอียดเรื่องร้องทุกข์ เรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ พยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบ และความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขเรื่องที่มีการร้องทุกข์นั้น เพื่อเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือกำหนดวิธีการแก้ไขเรื่องที่มีการร้องทุกข์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้น

2.2.5 การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ (ร่างข้อ 6)

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้บริหารฯ หรือของคณะกรรมการลุ่มน้ำฯ แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันและผลการพิจารณาให้ถือเป็นที่สุด หากในกรณีที่มิได้ผลหรือความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ใช้น้ำที่เสนอเรื่องร้องทุกข์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

2.2.6 การแจ้งผลการดำเนินการหรือผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ (ร่างข้อ 7)

ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการหรือผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และสิทธิในการอุทธรณ์ไปยังผู้ใช้น้ำที่เสนอเรื่องร้องทุกข์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อำนวยการได้มีข้อสั่งการให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่ออำนวยความสะดวกหรือบรรเทาเหตุแห่งการเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นหรือวันที่เสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ แล้วแต่กรณี

2.2.7 การอุทธรณ์ (ร่างข้อ 8)

ข้อสั่งการของผู้บริหารฯ หรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ใช้น้ำจะอุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการหรือประธานกรรมการลุ่มน้ำ แล้วแต่กรณี โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งผลการดำเนินการตามเรื่องที่มีการร้องทุกข์

นั้น โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อำนวยการหรือประธานกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

2.3 การเสนอ การไกล่เกลี่ย และการชี้ขาดข้อพิพาท (ร่างข้อ 9 ถึงร่างข้อ 13)

2.3.1 ผู้เสนอข้อพิพาท (ร่างข้อ 9 วรรคสอง)

1. ผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเสนอข้อพิพาทด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นเสนอข้อพิพาทแทน
2. ผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นนิติบุคคล เสนอข้อพิพาทโดยผู้มีอำนาจทำการแทนหรือผู้แทนนิติบุคคล โดยให้ระบุชื่อบุคคลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการประสานงานหรือร่วมดำเนินการใดๆ ในกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทนั้นด้วย

3. องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้เสนอข้อพิพาทโดยผู้รับมอบอำนาจจากองค์กรผู้ใช้น้ำ โดยให้ระบุชื่อผู้รับมอบอำนาจเพื่อประโยชน์ในการประสานงานหรือร่วมดำเนินการใดๆ ในกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทนั้นด้วย

2.3.2 การเสนอข้อพิพาท (ร่างข้อ 9 วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

ให้เสนอข้อพิพาทเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค โดยระบุข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับข้อพิพาท และพยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบข้ออ้างของตน เพื่อสำนักงานฯ จะได้เสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบเรื่องราวอันเป็นเหตุแห่งข้อพิพาทดังกล่าว

2.3.3 การประชุมเพื่อไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ร่างข้อ 9 วรรคสาม)

เมื่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคได้รับการเสนอข้อพิพาท ให้ดำเนินการดังนี้

1. ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือเชิญผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายมาประชุมร่วมกันเพื่อเจรจาไกล่เกลี่ยหรือหาข้อยุติเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการในเรื่องที่มีข้อพิพาทนั้น โดยมีผู้อำนวยการหรือข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคจัดทำรายงานการประชุมเพื่อเป็นหลักฐานด้วยทุกครั้ง

2. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ดำเนินการด้วยความเป็นกลาง โดยต้องคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายอย่างเท่าเทียมและเปิดโอกาสให้ชี้แจงสภาพปัญหาหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อพิพาทนั้น และดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว ทั้งนี้ อาจเชิญบุคคลภายนอกที่ไม่มีส่วนได้เสียในประเด็นข้อพิพาทเข้าร่วมเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นด้วยก็ได้

3. ในกรณีที่ได้ข้อยุติในประเด็นข้อพิพาท ให้ผู้อำนวยการส่งยุติเรื่องและให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือแจ้งผลการเจรจาไกล่เกลี่ยให้ผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายได้ทราบ

4. ในกรณีที่ไม่สามารถหาข้อยุติในประเด็นข้อพิพาทได้ ให้เสนอต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทต่อไป

2.3.4 การกำหนดประเด็นข้อพิพาท (ร่างข้อ 10)

ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคสามารถพิจารณากำหนดประเด็นข้อพิพาทเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำได้ และหากประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน ผู้อำนวยการฯ อาจรวมข้อพิพาทในหลายประเด็นเป็นข้อพิพาทเดียวได้ตามที่เห็นสมควร

ผู้อำนวยการฯ มีอำนาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาครวบรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

2.3.5 การพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาท (ร่างข้อ 11 และร่างข้อ 12)

1. การพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทนั้นเป็นอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้ผู้อำนวยการสรุปสาระสำคัญของประเด็นปัญหาข้อพิพาท ข้อเท็จจริง พยานหลักฐานที่ใช้อ้างอิงประกอบข้ออ้างของผู้ใช้น้ำแต่ละฝ่าย ตลอดจนรายการการประชุมเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วย และในกรณีที่ประเด็นข้อพิพาทนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้น้ำรายใดซึ่งเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำ และในคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้นมีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำรายนั้นร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำอยู่ด้วย ให้กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำคนนั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมเพื่อพิจารณาพิจารณาชี้ขาดในประเด็นข้อพิพาท (ร่างข้อ 11)

2. การพิจารณาชี้ขาดประเด็นข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน และผลการพิจารณาชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุด หากในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ใช้น้ำที่เสนอข้อพิพาททราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว (ร่างข้อ 12)

2.3.6 การแจ้งผลการพิจารณา (ร่างข้อ 13 วรรคหนึ่ง)

เมื่อเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทของคณะกรรมการลุ่มน้ำให้แก่ผู้ใช้น้ำที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททุกรายทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการพิจารณาชี้ขาดของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

2.3.7 การอุทธรณ์ (ร่างข้อ 13 วรรคสอง และวรรคสาม)

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ใช้น้ำที่จะอุทธรณ์ผลการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทนั้นต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทดังกล่าว โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของประธานกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง
ที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยภาวะน้ำท่วม (มาตรา 64 วรรคสี่)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม
และการจัดทำระบบเตือนภัยภาวะน้ำท่วม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม เพื่อเป็นแนวทางให้แก่คณะกรรมการลุ่มน้ำในการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม สำหรับเตรียมความพร้อมรับมือกับภาวะน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อให้ประชาชนและชุมชนได้รับความเสียหายหรือได้รับผลกระทบน้อยที่สุดจากภัยน้ำท่วม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาทั้งความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจริง และความเสี่ยงที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นจากน้ำท่วมบนพื้นดินและน้ำท่วมชายฝั่งทะเล โดยความเสี่ยงนั้นอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยของประชาชน ความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ทรัพย์สินและสิ่งปลูกสร้าง สิ่งแวดล้อม และแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และให้ประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันในการเตรียมความพร้อมรับมือกับภาวะน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

(๒) การสำรวจตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสิ่งปลูกสร้าง เช่น เขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย ถนน สะพาน อาคาร ทางระบายน้ำ และเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสิ่งปลูกสร้าง เพื่อทราบถึงความเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม และการเตรียมการเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างที่อาจต้องมีการสร้างใหม่ รื้อถอน หรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

(๓) การสำรวจตรวจสอบและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในพื้นที่ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม เช่น สภาพดินที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม สภาพทางน้ำที่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำป่าไหลหลาก รวมถึงปัจจัยที่ช่วยลดความเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม เช่น ภูเขา ต้นไม้ แม่น้ำลำคลอง พื้นที่รองรับน้ำ

(๔) การเตือนภัยล่วงหน้าที่เกิดจากอุทกภัยภายในเขตพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อแจ้งให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสมและเพียงพอโดยเฉพาะข้อมูลที่จำเป็น เช่น ข้อมูลการพยากรณ์อากาศ ปริมาณน้ำฝน ระดับน้ำทะเล การสร้างแบบจำลองภาวะน้ำท่วมเพื่อทราบถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

การบริหารจัดการความเสี่ยงตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น การวิเคราะห์ความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การลดความเสี่ยง การลดเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ปรับสมดุลปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันน้ำท่วมด้วย

ข้อ ๔ การวางมาตรการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนเชิงกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับภาวะน้ำท่วม โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การลดหรือการเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อแก้ไขภาวะน้ำท่วมทางไหลของน้ำทั้งที่ผ่านทางแม่น้ำ ทางน้ำอื่น และชายฝั่ง และระบบการระบายน้ำหรือกักน้ำ

(๒) จัดทำแผนผังที่แสดงให้เห็นถึงเส้นทางไหลของน้ำที่แสดงถึงระดับสูงสุดของน้ำที่อาจจะท่วมถึงอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบสิบปี

(๓) ให้มีการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นเกี่ยวกับภาวะน้ำท่วม โดยดำเนินการเป็นสองส่วน คือ

(ก) จัดทำแผนที่เพื่อใช้ประเมินเบื้องต้นในแต่ละลุ่มน้ำ ที่แสดงให้เห็นถึงแนวเขตพื้นที่ของแต่ละลุ่มน้ำและลุ่มน้ำสาขาที่อยู่ในพื้นที่นั้น แนวชายฝั่งทะเล ลักษณะภูมิประเทศ และการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตลุ่มน้ำนั้นๆ

(ข) จัดทำรายงานการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับน้ำท่วมที่เกิดจากน้ำทะเล แม่น้ำสายหลัก และอ่างเก็บน้ำที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต โดยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับปริมาณน้ำและเส้นทางไหลของน้ำในภาวะน้ำท่วมที่เคยเกิดขึ้น รวมทั้งการประเมินผลของภัยอันตรายจากน้ำท่วมที่เคยเกิดขึ้น

(๔) ให้มีการจัดทำแผนที่ภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม โดยแสดงให้เห็นถึงเนื้อหา ดังนี้

(ก) ความเป็นไปได้ของปริมาณน้ำที่จะท่วม รวมถึงระดับน้ำหรือความลึกของน้ำที่อาจเกิดขึ้น

(ข) ความเป็นไปได้ของทิศทางน้ำและความเร็วในการไหลของน้ำในภาวะน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้น

(ค) จำนวนประชากรที่อยู่อาศัยในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

(ง) ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

(จ) การประกอบอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่อาจเพิ่มความเสี่ยงจากมลพิษเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

(ฉ) พื้นที่คุ้มครองที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

(ช) พื้นที่แหล่งน้ำที่ต้องมีการกำหนดมาตรการ หรือการป้องกันเพื่อรักษาคุณภาพของน้ำซึ่งอาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

เมื่อมีการจัดทำแผนที่ภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วมเสร็จสิ้นแล้ว ให้มีการประกาศแผนที่ดังกล่าวในแต่ละลุ่มน้ำ และต้องมีการทบทวนแก้ไขแผนที่ดังกล่าวอย่างน้อยทุกสี่ปี

(๕) ให้มีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(ก) การจัดให้มีการคาดการณ์และเตือนภัยน้ำท่วมล่วงหน้า

(ข) แผนที่แสดงแนวเขตพื้นที่เสี่ยงจากน้ำท่วม

(ค) สรุปสาระสำคัญของแผนที่ภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม

(ง) รายงานการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่อาจได้รับผลกระทบจากแผนบริหารจัดการความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วมและประชาชน

(๖) มอบหมายให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่รับผิดชอบอยู่ในเขตลุ่มน้ำ เป็นผู้ดำเนินการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะน้ำท่วมให้ประชาชนในเขตลุ่มน้ำทราบล่วงหน้า ข้อมูลด้านกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม วิธีการเตือนภัยเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วมขึ้น และการให้ความรู้แก่ประชาชนด้านอื่นๆ ตามสมควร

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วมขึ้น เพื่อเตือนภัยอันตรายที่อาจก่อให้เกิดภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำ โดยพิจารณาจากปริมาณน้ำฝนที่สามารถวัดได้ในพื้นที่ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อัตราการไหลของน้ำบนผิวดินและน้ำในทะเลอาณาเขตในพื้นที่ลุ่มน้ำนั้น หรือข้อมูลอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลดิบหรือข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์เป็นอย่างดีแล้ว และคณะกรรมการลุ่มน้ำเห็นว่าเป็นข้อมูลที่อาจบ่งชี้ว่าจะเกิดภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการลดความสูญเสียชีวิตและความเสียหายต่อสวัสดิภาพและทรัพย์สินของประชาชนและชุมชนในพื้นที่นั้น โดยระบบเตือนภัยดังกล่าวต้องใช้งานได้ตลอดเวลาและสามารถเตือนภัยให้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้อย่างทันท่วงที

ระบบเตือนภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่เสี่ยงภัยอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเด็ก ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้

การจัดประเภทการเตือนภัยสภาวะน้ำท่วมและรายละเอียดของการเตือนภัยในแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่ศูนย์อำนวยการน้ำแห่งชาติกำหนด

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม
และการจัดทำระบบเตือนภัยภาวะน้ำท่วม
พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่ปริมาณน้ำในบางเขตพื้นที่ลุ่มน้ำอาจมีปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากไม่มีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อคาดการณ์ปริมาณน้ำไว้ รวมถึงการจัดทำระบบเตือนภัยภาวะน้ำท่วมล่วงหน้า อาจก่อให้เกิดความยุ่งเหยิงและล่าช้าในการแก้ไขปัญหาภาวะน้ำท่วม ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 64 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติมีอำนาจในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม และการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม เพื่อเป็นแนวทางให้แก่คณะกรรมการลุ่มน้ำในการจัดให้มีแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม สำหรับเตรียมความพร้อมรับมือกับภาวะน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้น อีกทั้งเพื่อให้ประชาชนและชุมชนในเขตพื้นที่ได้รับความเสียหายหรือได้รับผลกระทบน้อยที่สุดจากภาวะน้ำท่วม

2. สาระสำคัญ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย
ใช้บังคับในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจประกาศกำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม และการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม สำหรับใช้เป็นแนวทางให้แก่คณะกรรมการลุ่มน้ำในการจัดให้มีแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำตนเอง

2.3 แนวทางการกำหนดประเด็นความเสี่ยง (ร่างข้อ 3)
คณะกรรมการลุ่มน้ำจะพิจารณาทั้งความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจริง และความเสี่ยงที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น การวิเคราะห์ความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การลดความเสี่ยง การลดเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ปรับสมดุลปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ หรือการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยง เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันน้ำท่วม และมีแนวทางการกำหนดประเด็นเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงใน 4 ประเด็น ดังต่อไปนี้

2.3.1 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันในการเตรียมความพร้อมรับมือกับภาวะน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

2.3.2 การสำรวจตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสิ่งปลูกสร้าง เช่น เขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย ถนน สะพาน อาคาร ทางระบายน้ำ และเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสิ่งปลูกสร้าง เพื่อทราบถึงความเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจ

เกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม และการเตรียมการเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างที่อาจต้องมีการสร้างใหม่ รื้อถอน หรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

2.3.3 การสำรวจตรวจสอบและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในพื้นที่ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม เช่น สภาพดินที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม สภาพทางน้ำที่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำป่าไหลหลาก รวมถึงปัจจัยที่ช่วยลดความเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม เช่น ภูเขา ต้นไม้ แม่น้ำลำคลอง พื้นที่รองรับน้ำ

2.3.4 การเตือนภัยล่วงหน้าที่เกิดจากอุทกภัยภายในเขตพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อแจ้งให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสมและเพียงพอโดยเฉพาะข้อมูลที่จำเป็น เช่น ข้อมูลการพยากรณ์อากาศ ปริมาณน้ำฝน ระดับน้ำทะเล การสร้างแบบจำลองภาวะน้ำท่วมเพื่อทราบถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

2.4 แนวทางการวางแผนมาตรการรับมือกับความเสียหาย (ร่างข้อ 4)

2.4.1 วางแผนเชิงกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับภาวะน้ำท่วม โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การลดหรือการเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อแก้ไขภาวะน้ำท่วม ทางไหลของน้ำทั้งที่ผ่านทางแม่น้ำ ทางน้ำอื่น และชายฝั่ง และระบบการระบายน้ำหรือกักน้ำ

2.4.2 จัดทำแผนผังที่แสดงให้เห็นถึงเส้นทางไหลของน้ำที่แสดงถึงระดับสูงสุดของน้ำที่อาจจะท่วมถึงอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบสิบปี

2.4.3 ให้มีการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นเกี่ยวกับภาวะน้ำท่วม โดยดำเนินการเป็นสองส่วน คือ

1. จัดทำแผนที่เพื่อใช้ประเมินเบื้องต้นในแต่ละลุ่มน้ำ ที่แสดงให้เห็นถึงแนวเขตพื้นที่ของแต่ละลุ่มน้ำ และลุ่มน้ำสาขาที่อยู่ในพื้นที่นั้น แนวชายฝั่งทะเล ลักษณะภูมิประเทศ และการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตลุ่มน้ำนั้นๆ

2. จัดทำรายงานการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับน้ำท่วมที่เกิดจากน้ำทะเล แม่น้ำสายหลัก และอ่างเก็บน้ำที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต โดยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับปริมาณน้ำและเส้นทางไหลของน้ำในภาวะน้ำท่วมที่เคยเกิดขึ้น รวมทั้งการประเมินผลของภัยอันตรายจากน้ำท่วมที่เคยเกิดขึ้น

2.4.4 ให้มีการจัดทำแผนที่ภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม โดยแสดงให้เห็นถึงเนื้อหา ดังนี้

1. ความเป็นไปได้ของปริมาณน้ำที่จะท่วม รวมถึงระดับน้ำหรือความลึกของน้ำที่อาจเกิดขึ้น
2. ความเป็นไปได้ของทิศทางน้ำและความเร็วในการไหลของน้ำในภาวะน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้น
3. จำนวนประชากรที่อยู่อาศัยในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม
4. ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม
5. การประกอบอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่อาจเพิ่มความเสี่ยงจากมลพิษเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม
6. พื้นที่คุ้มครองที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม
7. พื้นที่แหล่งน้ำที่ต้องมีการกำหนดมาตรการ หรือการป้องกันเพื่อรักษาคุณภาพของน้ำซึ่งอาจได้รับผลกระทบเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

เมื่อมีการจัดทำแผนที่ภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วมเสร็จสิ้นแล้ว ให้มีการประกาศแผนที่ดังกล่าวในแต่ละลุ่มน้ำ และต้องมีการทบทวนแก้ไขแผนที่ดังกล่าวอย่างน้อยทุกสี่ปี

2.4.5 ให้มีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การจัดทำมีการคาดการณ์และเตือนภัยน้ำท่วมล่วงหน้า
2. แผนที่แสดงแนวเขตพื้นที่เสี่ยงจากน้ำท่วม
3. สรุปสาระสำคัญของแผนที่ภัยพิบัติและแผนที่ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม

4. รายงานการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่อาจได้รับผลกระทบจากแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วมและประชาชน

2.4.6 มอบหมายให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่รับผิดชอบอยู่ในเขตลุ่มน้ำ เป็นผู้ดำเนินการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะน้ำท่วมให้ประชาชนในเขตลุ่มน้ำทราบล่วงหน้า ข้อมูลด้านกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม วิธีการเตือนภัยเมื่อเกิดภาวะ น้ำท่วมขึ้น และการให้ความรู้แก่ประชาชนด้านอื่นๆ ตามสมควร

2.5 แนวทางการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม (ร่างข้อ 5)

2.5.1 คณะกรรมการลุ่มน้ำประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วมขึ้น เพื่อเตือนอันตรายที่อาจก่อให้เกิดภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำ โดยพิจารณาจากปริมาณน้ำฝนที่สามารถวัดได้ ในพื้นที่ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อัตราการไหลของน้ำบนผิวดินและน้ำในทะเลอาณาเขตในพื้นที่ลุ่มน้ำนั้น หรือ ข้อมูลอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลดิบหรือข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์เป็นอย่างดีแล้ว และคณะกรรมการลุ่มน้ำเห็นว่า เป็นข้อมูลที่น่าจะบ่งชี้ว่าจะเกิดภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการลดความสูญเสียชีวิตและเสียหาย ต่อสวัสดิภาพและทรัพย์สินของประชาชนและชุมชนในพื้นที่นั้น โดยระบบเตือนภัยดังกล่าวต้องใช้งานได้ ตลอดเวลาและสามารถเตือนภัยให้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้อย่างทัน่วงที

2.5.2 ระบบเตือนภัยจะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่เสี่ยงภัยอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเด็ก ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้

2.5.3 การจัดประเภทการเตือนภัยน้ำท่วม และรายละเอียดของการเตือนภัยในแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่ศูนย์อำนวยการน้ำแห่งชาติกำหนด

ร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน
หรือสิ่งก่อสร้าง จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม (มาตรา 66 วรรคสาม)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
ชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง
จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม
พ .ศ.....

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน หรือสิ่งก่อสร้าง
ซึ่งมิใช่เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัย หรือทรัพย์สินของบุคคลใดๆ อันเนื่องมาจากการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้ในการดำเนินการเพื่อป้องกัน
และแก้ไขภาวะน้ำท่วม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายสิ่งกีดขวาง ตัดฟันต้นไม้ ขุดดิน ปิดกั้นแนวเขตที่ดิน
หรือถอนสิ่งก่อสร้างซึ่งมิใช่เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของบุคคลใดๆ หรือดำเนินการอื่นใดเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกัน
และแก้ไขภาวะน้ำท่วมได้ แต่ต้องชดเชยความเสียหายแก่บุคคลนั้นด้วย ทั้งนี้ ในการกำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการชดเชยความเสียหายดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องคำนึงถึงความเสียหายตาม
ความเป็นจริง และเปิดโอกาสให้ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบการ
พิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหายด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง
จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม
พ.ศ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม” หมายความว่า การปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมที่เกิดขึ้นหรือที่คาดว่าจะ
เกิดขึ้น เพื่อมิให้เกิดเหตุน้ำท่วมหรือเพื่อให้ภาวะน้ำท่วมได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาลงโดยฉับพลัน

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างซึ่งมิใช่เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัย
หรือเจ้าของทรัพย์สินใดๆ ซึ่งทรัพย์สินของตนได้รับความเสียหาย จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไข
ภาวะน้ำท่วมของพนักงานเจ้าหน้าที่ และมีมิใช่เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการนั้น

“ค่าชดเชยความเสียหาย” หมายความว่า เงินชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหาย
อันเนื่องมาจากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
ของผู้เสียหาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ
ทั้งนี้ ภายในกรอบของแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๖๔

ข้อ ๒ เมื่อเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหายเกิดขึ้น
จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้
ดำเนินการดังกล่าวแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ
ที่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นสังกัดอยู่ เพื่อให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นรายงานต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำ
แห่งพื้นที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ เพื่อให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำนั้นแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า
เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหายและจำนวนค่าชดเชย
ความเสียหาย

ในกรณีที่ความเสียหายตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นจากการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่มากกว่าหนึ่ง
หน่วยงาน ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นตามหน้าที่
และอำนาจ ให้เสร็จสิ้นไปในคราวเดียวกันด้วย

การรายงานต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการสำนักงาน
ทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๓ คณะกรรมการตามข้อ ๒ ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยให้แต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำที่ทรัพย์สินของผู้เสียหายตั้งอยู่ ผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำที่ทรัพย์สินของผู้เสียหายตั้งอยู่ โดยจำนวนนี้ให้มีสัดส่วนจากภาครัฐและภาคเอกชนเท่ากัน และให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ข้าราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือข้าราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งต้องไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว

ข้อ ๔ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายต่อเนื่องกันหลายลุ่มน้ำ ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำในพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๒

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียหายและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล และคำชี้แจงของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้เสียหาย หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

(๒) พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจหรือไม่ ได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือไม่ และความเสียหายได้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

(๓) กำหนดค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

ข้อ ๖ ในการประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือนับแต่วันที่ได้รับเรื่องที่ส่งมาตามข้อ ๑๑ วรรคสอง หากไม่อาจดำเนินการได้ทันภายในกำหนดจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการทราบ เพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๘ ในการพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหาย ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริง สภาพของทรัพย์สินนั้น ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดหรือเทียบราคาที่ยอ้างอิงจากราคากลางที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาจากการใช้ตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่กระทรวงการคลังกำหนดในการเรียกให้ผู้ทำละเมิดชดเชยความเสียหายให้แก่ทางราชการ การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขความเสียหายไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรม

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหายแล้วเสร็จ ให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ถ้าผู้แต่งตั้งคณะกรรมการขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวัน

ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ่มชัด และต้องมีเหตุผลที่สนับสนุนประกอบด้วย

ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการได้มีความเห็นให้ชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายแล้ว ให้คณะกรรมการประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหาย ณ ศาลากลางจังหวัดหรือศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร และที่ว่าการอำเภอหรือสำนักงานเขตแห่งพื้นที่ที่ทรัพย์สินของผู้เสียหายตั้งอยู่แล้วแต่กรณี โดยให้ปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีความเห็นของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ผู้เสียหายผู้ใดที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อตามข้อ ๑๐ ผู้เสียหายนั้นอาจยื่นคำร้องขอรับค่าชดเชยความเสียหายต่อ(ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานส่วนกลางที่รับผิดชอบ)สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือ(ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานภาคที่รับผิดชอบ)สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแห่งพื้นที่ที่ทรัพย์สินของผู้เสียหายตั้งอยู่ได้ แล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหายตามข้อ ๑๐

ให้(ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานส่วนกลาง)สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือ(ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานภาค)สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ออกใบรับคำขอแก่ผู้เสียหายตามวรรคหนึ่งไว้เป็นหลักฐาน แล้วส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการตามข้อ ๒ หรือข้อ ๔ โดยไม่ชักช้า และให้นำความในข้อ ๗ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งและใบรับคำขอตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยความเสียหายให้ผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหาย ให้แจ้งด้วยว่าให้มารับเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน หากไม่ติดต่อรับเงินค่าชดเชยความเสียหายภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะดำเนินการวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหายมารับเงินค่าชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าไม่สามารถแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวทราบได้ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการแจ้งโดยวิธีประกาศแจ้งความไว้ ณ ที่ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชยความเสียหายมีภูมิลำเนาอยู่หรือสถานที่ซึ่งความเสียหายเกิดขึ้น โดยระบุกำหนดเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะดำเนินการวางเงินค่าชดเชยความเสียหาย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศแจ้งความ

ข้อ ๑๓ การจ่ายค่าชดเชยความเสียหาย ให้หน่วยงานของรัฐที่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมนั้นสังกัดอยู่เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย โดยให้ใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในการขอรับจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดังกล่าวดำเนินการโดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณโดยตรง

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
ชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง
จากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม
พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา 66 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างซึ่งมิใช่เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัย หรือทรัพย์สินของบุคคลใดๆ อันเนื่องมาจากการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

2. สาระสำคัญ

2.1 บทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “ดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม” “ผู้เสียหาย” “ค่าชดเชยความเสียหาย” “คณะกรรมการ” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ขึ้นใช้บังคับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการดำเนินการอย่างไรจึงถือว่าอยู่ภายใต้กรอบการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม ผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหาย และพนักงานเจ้าหน้าที่หมายถึงผู้ใด

2.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 2)

เมื่อเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายจากการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ดำเนินการดังกล่าวนั้นแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของตนโดยเร็ว และให้รายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นสังกัดอยู่ เพื่อให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นรายงานต่อประธานกรรมการลุ่มน้ำแห่งพื้นที่ที่ทรัพย์สินที่เกิดความเสียหายตั้งอยู่ เพื่อให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำนั้น (ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นประธานกรรมการลุ่มน้ำนั้น) แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหายและจำนวนค่าชดเชยความเสียหาย

ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่มากกว่าหนึ่งหน่วยงาน ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นตามหน้าที่และอำนาจ ให้เสร็จสิ้นไปในคราวเดียวกันด้วย โดยรอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐรายงานมาตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดให้ครบทุกแห่งก่อน

2.3 องค์ประกอบของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 3)

คณะกรรมการให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยให้แต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำที่ทรัพย์สินของผู้เสียหายตั้งอยู่ซึ่งไม่มีส่วนได้เสียในการดำเนินการดังกล่าว และผู้แทนจากภาคเอกชน ในสัดส่วนที่เท่ากัน และให้ข้าราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือข้าราชการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ

2.4 กรณีความเสียหายเกิดขึ้นต่อเนื่องกันหลายลุ่มน้ำ (ร่างข้อ 4)

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายต่อเนื่องกันหลายลุ่มน้ำ ให้ประธานกรรมการลุ่มน้ำในพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหาย

2.5 หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 5)

2.5.1 สืบสวนและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียหายและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล และคำชี้แจงของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้เสียหาย หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

2.5.2 พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจหรือไม่ ได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือไม่ และความเสียหายได้เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

2.5.3 กำหนดค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย

2.6 องค์กรประชุมและมติที่ประชุม (ร่างข้อ 6)

องค์กรประชุมให้ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ส่วนกรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

2.7 กรอบระยะเวลาการดำเนินการของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 7)

ให้คณะกรรมการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง หรือนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและส่งมากรณีผู้เสียหายไม่มีชื่ออยู่ในบัญชี ซึ่งหากดำเนินการไม่ทันตามกำหนดเวลา จะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการทราบ เพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

2.8 หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 8)

การกำหนดค่าชดเชยความเสียหายต้องพิจารณาจากความเสียหายตามความเป็นจริง สภาพของทรัพย์สินนั้น ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดหรือเทียบราคาที่อ้างอิงจากราคากลางที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาจากการใช้ตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่กระทรวงการคลังกำหนดในการเรียกให้ผู้ทำละเมิดชดเชยความเสียหายให้แก่ทางราชการ การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขความเสียหายไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้ความเป็นธรรม

2.9 การเสนอความเห็นของคณะกรรมการต่อผู้แต่งตั้ง (ร่างข้อ 9)

2.9.1 เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหายแล้วเสร็จ ให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ถ้าผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ขอให้ทบทุนหรือสอบสวนเพิ่มเติมให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวัน

2.9.2 ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ่มชัด และต้องมีเหตุผลที่สนับสนุนประกอบ โดยความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

2.10 การประกาศรายชื่อผู้เสียหาย (ร่างข้อ 10)

เมื่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ ได้มีความเห็นให้จ่ายค่าชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายแล้ว ให้คณะกรรมการประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหายที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหาย ณ สถานที่ตามที่กำหนด โดยให้ปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีความเห็นของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

2.11 การยื่นคำร้องขอรับค่าชดเชยความเสียหายกรณีไม่มีชื่ออยู่ในบัญชี (ร่างข้อ 11)

ผู้ที่มีได้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้เสียหาย อาจยื่นคำร้องขอรับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อผู้เป็นหัวหน้าสำนักงานส่วนกลางที่รับผิดชอบของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือผู้เป็นหัวหน้าสำนักงานภาคที่รับผิดชอบของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแห่งพื้นที่ที่ทรัพย์สินของผู้เสียหายตั้งอยู่ได้ แล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ประกาศบัญชีรายชื่อผู้เสียหาย และให้ผู้เป็นหัวหน้าสำนักงานส่วนกลางของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือผู้เป็นหัวหน้าสำนักงานภาคของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแล้วแต่กรณี ออกใบรับคำขอแก่ผู้เสียหายไว้เป็นหลักฐาน แล้วส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ โดยไม่ชักช้า

คำร้องขอและใบรับคำขอ ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

2.12 การแจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 12)

ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยความเสียหายให้ผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และให้แจ้งกำหนดเวลารับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้วย แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน หากผู้เสียหายไม่ติดต่อรับเงินค่าชดเชยความเสียหายภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าวจะดำเนินการวางเงินค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน

2.13 ที่มาของเงินค่าชดเชยความเสียหาย (ร่างข้อ 13)

ค่าชดเชยความเสียหายตามกฎหมายนี้ให้ใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณโดยตรง

ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ.
(มาตรา 99 วรรคสอง)

ร่าง
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ความผิด” หมายความว่า ความผิดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามที่กำหนด
ไว้ในมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ
พ.ศ. ๒๕๖๑

“คณะกรรมการเปรียบเทียบ” หมายความว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๙๙ แห่ง
พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ บรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการ
เปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร ทำการเปรียบเทียบและให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับที่สำนักงานทรัพยากรน้ำ
แห่งชาติ

บรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตจังหวัดอื่น ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ
ในเขตจังหวัดนั้นทำการเปรียบเทียบและให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่มี
หน้าที่และอำนาจในเขตจังหวัดท้องที่เกิดเหตุ

ในกรณีบรรดาความผิดกระทำในท้องที่ใดในหลายท้องที่หรือความผิดส่วนหนึ่งกระทำท้องที่หนึ่งแต่อีก
ส่วนหนึ่งกระทำในอีกท้องที่หนึ่ง หรือเป็นความผิดต่อเนื่อง และกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ให้
คณะกรรมการเปรียบเทียบในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดที่เกี่ยวข้องมีอำนาจทำการเปรียบเทียบ ในกรณีมีปัญหาไม่แน่
ว่าจะทำการเปรียบเทียบที่ใด ให้เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจชี้ขาดโดยคำชี้ขาดของ
เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติให้เป็นที่ยุติ

ข้อ ๓ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้รับเรื่องขอให้พิจารณาเปรียบเทียบจากพนักงานสอบสวนหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบนัดประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบ
โดยเร็วและให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าหนึ่ง
ร้อยยี่สิบวันก่อนคดีนั้นจะขาดอายุความ

ข้อ ๔ การพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจากพยานหลักฐานดังต่อไปนี้
(๑) รายงานผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือรายงานผลการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี

(๒) บันทึกการจับกุม (ถ้ามี)

(๓) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

(๔) พยานหลักฐานอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ในการพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเรียกพยานบุคคลหรือพยานเอกสารจากบุคคลใดๆ เท่าที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา โดยอาจเรียกผู้ต้องหามาชี้แจงประเด็นต่างๆ ก็ได้

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับที่ผู้ต้องหาจะพึงชำระ โดยหากเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก ให้ปรับในอัตราโทษกึ่งหนึ่งของอัตราโทษที่กำหนดไว้ หากเป็นการกระทำความผิดครั้งที่สอง ให้ปรับในอัตราโทษสามในสี่ของอัตราโทษที่กำหนดไว้ และหากเป็นการกระทำความผิดครั้งที่สามขึ้นไป ให้ปรับในอัตราโทษสูงสุดของอัตราโทษที่กำหนดไว้

ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้พิจารณาเปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งจำนวนค่าปรับที่จะพึงชำระให้ผู้ต้องหาทราบ และให้ผู้ต้องหานำเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบมาชำระ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญที่ตอนล่างของใบเสร็จรับเงินและที่สำเนาใบเสร็จรับเงินนั้นด้วย เพื่อแสดงว่าผู้ต้องหาได้รับทราบและตรวจความถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งส่งมอบใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้แก่ผู้ต้องหารับไป

การชำระค่าปรับตามวรรคหนึ่ง จะชำระผ่านผู้ประกอบการธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๗ คดีใดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบดำเนินการเปรียบเทียบแล้วผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖ หรือพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้หรือเห็นว่าไม่ควรเปรียบเทียบ ให้ส่งเรื่องไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๘ ในการเปรียบเทียบตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบจัดทำบันทึกการเปรียบเทียบ และบันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบไว้เป็นหลักฐาน

บันทึกการเปรียบเทียบและบันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

สถานที่ทำการ.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ-สกุล).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า.....(ข้อหาความผิดตาม
พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑).....
.....
.....

และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่าคดีที่ข้าพเจ้าต้องหานี้สามารถเปรียบเทียบได้ และจะเสนอเรื่องให้
คณะกรรมการเปรียบเทียบ ทำการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้าพเจ้าทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้วและขอให้การว่าข้าพเจ้ารับสารภาพตลอด
ข้อกล่าวหา และยินยอมชำระค่าปรับตามที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนด และจะนำเงินมาชำระค่าปรับ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ หากข้าพเจ้าไม่นำเงินค่าปรับมาชำระภายในเวลาที่กำหนดให้
พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

บันทึกการเปรียบเทียบ

(ด้านหน้า)

คดีเปรียบเทียบที่...../..... ที่ทำการเปรียบเทียบ.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
ระหว่าง ผู้กล่าวหา
..... ผู้ต้องหา

ข้อหาหรือฐานความผิด.....
ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาว่า เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา..... ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดโดย.....
.....
.....

เหตุเกิดที่.....
ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
ผู้ต้องหาให้การว่า.....
.....
.....

คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่ผู้ต้องหาได้กระทำนั้น เป็นความผิดตามมาตรา
.....
และมีบทกำหนดโทษตามมาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ
จึงทำการเปรียบเทียบปรับ เป็นเงิน.....บาท (.....จำนวนเงินเป็นตัวอักษร.....)
โดยให้ผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบปรับนี้เป็นต้นไป

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการเปรียบเทียบ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการเปรียบเทียบ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการเปรียบเทียบ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการเปรียบเทียบ
(.....)

(ด้านหลัง)

บันทึกการชำระเงินค่าปรับ

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่
วันที่ เดือน พ.ศ.
จำนวนเงินค่าปรับบาท
(.....จำนวนเงินเป็นตัวอักษร.....)

ลงชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน
(.....)

บันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบ

คดีเปรียบเทียบที่...../.....

ที่ทำการเปรียบเทียบ.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ-สกุล).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่ผู้ต้องหาได้กระทำนั้น เป็นความผิดตามมาตรา

.....และมีบทกำหนดโทษตามมาตรา.....

แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ

จึงทำการเปรียบเทียบปรับ เป็นเงิน.....บาท (.....จำนวนเงินเป็นตัวอักษร.....)

โดยให้ผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบปรับนี้เป็นต้นไป

ข้าพเจ้าได้รับทราบผลการเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา

(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ
พ.ศ.

1. หลักการและเหตุผล

ในความผิดที่ได้กระทำลงไปอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 หากเป็นความผิดที่มีบทกำหนดโทษทางอาญาตามมาตรา 85 มาตรา 86 มาตรา 87 มาตรา 88 มาตรา 89 มาตรา 91 และมาตรา 92 บทบัญญัติมาตรา 99 กำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 9 ข้อ และมีเอกสารต่างๆ แนบท้ายประกาศ โดยมีสาระสำคัญ โดยสรุปดังนี้

2.1 บทนิยาม (ร่างข้อ 1)

กำหนดบทนิยามต่างๆ โดยเฉพาะนิยามคำว่า “ความผิด” ให้สอดคล้องกับความผิดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 และนิยามคำว่า “ผู้ต้องหา” ให้หมายความว่า บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 และคำว่า “คณะกรรมการเปรียบเทียบ” โดยหมายความว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561

2.2 อำนาจในการเปรียบเทียบและสถานที่ชำระค่าปรับ (ร่างข้อ 2)

กำหนดให้บรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในท้องที่ต่างๆ อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ดังนี้

2.2.1 บรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร ทำการเปรียบเทียบและให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

2.2.2 บรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตจังหวัดอื่น ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตจังหวัดนั้นทำการเปรียบเทียบและให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคที่มีหน้าที่และอำนาจในเขตจังหวัดท้องที่เกิดเหตุ

2.2.3 ในกรณีบรรดาความผิดกระทำในท้องที่ใดในหลายท้องที่หรือความผิดส่วนหนึ่งกระทำท้องที่หนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งกระทำในอีกท้องที่หนึ่ง หรือเป็นความผิดต่อเนื่อง และกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดที่เกี่ยวข้องมีอำนาจทำการเปรียบเทียบ

2.2.4 ในกรณีมีปัญหาไม่แน่ว่าจะทำการเปรียบเทียบที่ใด ให้เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจชี้ขาด โดยคำชี้ขาดของเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด

2.3 วิธีการพิจารณาเปรียบเทียบ (ร่างข้อ 3 และร่างข้อ 4)

2.3.1 เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้รับเรื่องขอให้พิจารณาเปรียบเทียบจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบนัดประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบโดยเร็วและให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนคดีนั้นจะขาดอายุความ (ร่างข้อ 3)

2.3.2 การพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจากพยานหลักฐานดังต่อไปนี้ (ร่างข้อ 4)

1. รายงานผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือรายงานผลการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี

2. บันทึกการจับกุม (ถ้ามี)

3. บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา (ตามแบบแนบท้ายประกาศ)

4. พยานหลักฐานอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา

2.3.3 ในการพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเรียกพยานบุคคลหรือพยานเอกสารจากบุคคลใดๆ เท่าที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา โดยอาจเรียกผู้ต้องหามาชี้แจงประเด็นต่างๆ ก็ได้

2.4 หลักเกณฑ์การพิจารณาเปรียบเทียบ (ร่างข้อ 5)

ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับที่ผู้ต้องหาจะพึงชำระ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบดังนี้

2.4.1 หากเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก ให้ปรับในอัตราโทษกึ่งหนึ่งของอัตราโทษที่กำหนดไว้

2.4.2 หากเป็นการกระทำความผิดครั้งที่สอง ให้ปรับในอัตราโทษสามในสี่ของอัตราโทษที่กำหนดไว้

2.4.3 หากเป็นการกระทำความผิดครั้งที่สามขึ้นไป ให้ปรับในอัตราโทษสูงสุดของอัตราโทษที่กำหนดไว้

2.5 การแจ้งและการชำระค่าปรับ (ร่างข้อ 6 และข้อ 7)

2.5.1 หนังสือแจ้งและกำหนดระยะเวลาชำระค่าปรับ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้พิจารณาเปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งจำนวนค่าปรับที่จะพึงชำระให้ผู้ต้องหาทราบ และให้ผู้ต้องหานำเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบมาชำระ ณ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ

2.5.2 ผลของการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ (ร่างข้อ 6)

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับแล้ว หรือจะชำระผ่านผู้ประกอบการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติหรือสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค แล้วแต่กรณีออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญที่ตอนล่างของใบเสร็จรับเงินและที่สำเนาใบเสร็จรับเงินนั้นด้วย เพื่อแสดงว่าผู้ต้องหาได้รับทราบและตรวจความถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งส่งมอบใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้แก่ผู้ต้องหารับไป และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

2.5.3 การดำเนินคดีต่อไป (ร่างข้อ 7)

คดีใดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบดำเนินการเปรียบเทียบแล้วผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้หรือเห็นว่าไม่ควรเปรียบเทียบ ให้ส่งเรื่องไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

2.5.4 การจัดทำบันทึกการเปรียบเทียบ และบันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบ (ร่างข้อ 8)

เมื่อมีการเปรียบเทียบแล้ว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบจัดทำบันทึกการเปรียบเทียบ และบันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบไว้เป็นหลักฐาน (ตามแบบแนบท้ายประกาศ)

2.6 วันใช้บังคับ (ร่างข้อ 9)

กำหนดวันใช้บังคับให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ที่กำหนดให้ประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

2.7 เอกสารแนบท้ายประกาศ

ประกอบด้วย

2.7.1 บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

2.7.2 บันทึกการเปรียบเทียบ

2.7.3 บันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบ

2. แบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 จำนวน 5 มาตรา ดังนี้

(1) ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำที่กิจกรรมนั้น สามารถใช้ได้ (มาตรา 57 วรรคหนึ่ง)

(2) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำวิธีการ แบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง (มาตรา 58 วรรคหนึ่ง)

(3) ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทา ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง (มาตรา 58 วรรคสอง)

(4) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะที่มีใช้ทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานและน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล (มาตรา 6 วรรคสอง)

(5) ร่างระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) เรื่อง หลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำ สาธารณะซึ่งมีใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสรรน้ำและการใช้น้ำตามที่กำหนดไว้ในหมวด 4 การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ (มาตรา 6 วรรคสาม)

(6) ร่างประกาศกำหนดผังน้ำ (มาตรา 17(5))

(7) ร่างประกาศแบบของบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 81 วรรคสอง)

ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำ
ที่กิจกรรมนั้นสามารถใช้ได้ (มาตรา 57 วรรคหนึ่ง)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ
เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำที่กิจกรรมนั้นสามารถใช้ได้
พ.ศ.

โดยที่คณะกรรมการลุ่มน้ำ... พิจารณาแล้วเห็นว่าปริมาณน้ำ ปริมาณการไหลของน้ำหรือระดับน้ำ ลดลงอย่างต่อเนื่องในเขตพื้นที่... ของลุ่มน้ำ... จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ในพื้นที่ ประกอบกับมีข้อมูลเพียงพอที่ชี้ได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้ง จึงจำเป็นต้องกำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง และ กิจกรรมที่สามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้ใช้น้ำในกิจกรรมประเภทต่างๆ ได้ใช้น้ำในภาวะน้ำแล้ง อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตพื้นที่ในท้องที่ตำบล... ตำบล... อำเภอ... ตำบล... ตำบล... อำเภอ ... จังหวัด ... และตำบล... อำเภอ... จังหวัด... ภายในลุ่มน้ำ... เป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้ง

ข้อ ๒ ในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งตามประกาศนี้ ให้กิจกรรมดังต่อไปนี้เป็นกิจกรรมที่ เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ เพื่อให้การใช้น้ำในช่วงที่เกิดภาวะน้ำแล้งเป็นไปอย่างประหยัดและคุ้มค่า มากที่สุด

(๑). เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก). การปลูกพืชไร่หรือการทำไร่... ประเภท.... (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียด ได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(ข). การปลูกพืชสวนหรือการทำสวน... ประเภท.... (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนด รายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรม ประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(ค). การปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น... ประเภท.... ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการ เพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน. (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกลำไยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ ซึ่งต้องใช้น้ำ ในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำ เพื่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นดังกล่าวได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(ง). การปลูกล้วย... ประเภท...

(จ). การประมงหรือการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ฉ).....

(๒) อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... (สำหรับกิจการโรงงานที่อาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ข) กิจการโรงไฟฟ้า (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ค) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม (ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก โดยอาจระบุขนาดของโรงแรมด้วยว่าเป็นโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่กี่ห้องขึ้นไป) เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำโดยคำนวณอัตราส่วนการใช้น้ำในแต่ละวันต่อปริมาณผู้เข้าพัก หรืออาจระบุประเภทกิจกรรมที่ถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำในโรงแรมได้ เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับการให้บริการสระว่ายน้ำ หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่กระทบต่อกิจการจนเกินสมควร

(ง) อุตสาหกรรมในครัวเรือน (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(จ)

(๓) พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า

(ข) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น กิจการสนามกอล์ฟ การให้บริการสระว่ายน้ำ การให้บริการล้างรถ การให้บริการสระผม

(ค)

(๔) การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก

(ข) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าใช้บริการ เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(ค) การจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียเงิน

(ง)

(๕) คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียเงินเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(ข) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำอันอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ค)

(๖) กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(ข) การรดน้ำต้นไม้ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(ค) การล้างรถ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(ง).....

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่... เป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

ประธานกรรมการลุ่มน้ำ...

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ...
เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำที่กิจกรรมนั้นสามารถใช้ได้
พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างประกาศ

โดยที่ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่จำเป็นต้องพึ่งพากิจกรรมทางเศรษฐกิจหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว ตลอดจนการคมนาคม ซึ่งทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และนำมาใช้หล่อเลี้ยงกิจกรรมเหล่านั้นให้เจริญเติบโต อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำในแต่ละเขตพื้นที่ไม่ได้มีปริมาณคงที่เสมอไป ในบางเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ปริมาณน้ำได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต และกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชน ประกอบกับมีข้อมูลเพียงพอที่จะชี้ได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 57 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการลุ่มน้ำซึ่งรับผิดชอบเขตพื้นที่ที่ปริมาณน้ำลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง สามารถพิจารณากำหนดเขตภาวะน้ำแล้งในพื้นที่เช่นว่านั้น และกำหนดกิจกรรมที่ประชาชนจะสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควรเพื่อให้เกิดการใช้น้ำในเขตภาวะน้ำแล้งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2. สาระสำคัญของร่างประกาศ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย

ใช้บังคับในเขตพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายในลุ่มน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้ง

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

คณะกรรมการลุ่มน้ำซึ่งรับผิดชอบในเขตพื้นที่ของตนเอง ที่ปริมาณน้ำได้ลดลงอย่างต่อเนื่องจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต มีอำนาจประกาศเขตภาวะน้ำแล้งโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี

2.3 ประเภทกิจการที่เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ

คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจกำหนดรายละเอียดประเภทกิจการได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างกิจการหรือกิจกรรมซึ่งคณะกรรมการลุ่มน้ำเห็นอาจเห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำเท่านั้น

2.3.1 เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การปลูกพืชไร่หรือการทำไร่ ประเภท... (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(2) การปลูกพืชสวนหรือการทำสวน ประเภท... (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(3) การปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกลำไยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ ซึ่งต้องใช้น้ำใน

ปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำเพื่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นดังกล่าวได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(4) การปศุสัตว์ ประเภท...

(5) การประมงหรือการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(6)

2.3.2 อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... (สำหรับกิจการโรงงานที่อาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(2) กิจการโรงไฟฟ้า (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม (ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก โดยอาจระบุขนาดของโรงแรมด้วยว่าเป็นโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่กี่ห้องขึ้นไป) เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำโดยคำนวณอัตราส่วนการใช้น้ำในแต่ละวันต่อปริมาณผู้เข้าพัก หรืออาจระบุประเภทกิจกรรมที่ถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำในโรงแรมได้ เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับการให้บริการสระว่ายน้ำ หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่กระทบต่อกิจการจนเกินสมควร

(4) อุตสาหกรรมในครัวเรือน (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(5)

2.3.3 พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า

(2) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น กิจการสนามกอล์ฟ การให้บริการสระว่ายน้ำ การให้บริการล้างรถ การให้บริการสระผม

(3)

2.3.4 การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก

(2) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าใช้บริการ เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(3) การจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียเงิน

(4)

2.3.5 คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(2) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำอันอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(3)

2.3.6 กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(2) การรดน้ำต้นไม้ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(3) การล้างรถ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(4)

ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ
วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
(มาตรา 58 วรรคหนึ่ง)

ร่าง
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ
วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

พ.ศ.

โดยที่ได้เกิดภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่... ของลุ่มน้ำ... และภาวะดังกล่าวยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ นายกรัฐมนตรีจึงจำเป็นต้องกำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง กำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้หรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค และวิธีการแบ่งปันน้ำ รวมถึงมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในกิจการด้านต่างๆ อันเป็นการแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง เพื่อให้ผ่านพ้นสถานการณ์ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตพื้นที่ในท้องที่ตำบล... ตำบล... อำเภอ... ตำบล... ตำบล... อำเภอ ... จังหวัด ... และตำบล... อำเภอ... จังหวัด... ภายในลุ่มน้ำ... เป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

ข้อ ๒ ในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เห็นสมควรกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค เพื่อให้การบริหารทรัพยากรน้ำในช่วงที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมสูงสุด ดังนี้

(๑). เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ข) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือทำสวนที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ค) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ง) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์

(จ) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ.

(ฉ)

(๒) อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ. จนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ข) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ค) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ง) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(จ)

(๓) พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้ผู้ประกอบการค้า การค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ. จนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(ข) ให้ผู้ประกอบการด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราวให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ค)

(๔) การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ข) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด. สถานที่บริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ค) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(ง)

(๕) คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(ข) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ค)

(๖) กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(ข) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(ค) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายการ

(ง)

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... พิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา ภายในเขตลุ่มน้ำ... ที่อยู่นอกพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้มาเพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวได้ ตามที่เห็นสมควร โดยต้องให้เหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ โดยน้ำที่ได้รับแบ่งปันมานั้นให้จัดสรรเพื่อตอบสนองต่อการอุปโภคบริโภคก่อน น้ำในส่วนที่เหลือถ้าหากมี ให้จัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป

ข้อ ๔ เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... มีอำนาจพิจารณากำหนดมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเท่าที่จำเป็นดังต่อไปนี้ เพื่อใช้บังคับได้

(๑) ให้มีการควบคุมคุณภาพน้ำในพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้

(๒) ให้มีการสร้างระบบบำบัดน้ำเพื่อนำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ได้

(๓) ให้มีการนำน้ำทะเลมาปรับปรุงคุณภาพให้สามารถใช้ในการกิจการบางประเภทได้

(๔) ให้งดการสูบน้ำมาใช้ในกิจการต่าง ๆ ที่ไม่เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวน้ำแล้ง

(๕) ขอความร่วมมือให้งดการจัดประชุมหรือการจัดกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมากในพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้

(๖)(มาตรการอื่นเพิ่มเติม ตามที่เห็นสมควร)

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... มีอำนาจพิจารณากำหนดเวลาการห้ามใช้น้ำในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ได้ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่... เป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ
วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างประกาศ

โดยที่ภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่ของกลุ่มน้ำยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่กลุ่มน้ำดังกล่าว ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนด มาตรการที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภท นอกเหนือไปจากความเป็น การใช้เพื่ออุปโภคบริโภค ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 58 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ พ.ศ. 2561 นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่นั้น รวมถึง กำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับขึ้น เพื่อบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ดังกล่าว

2. สาระสำคัญของร่างประกาศ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย

ใช้บังคับในเขตพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายในกลุ่มน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้ง อย่างรุนแรง

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตพื้นที่ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง รวมถึงกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลด ปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าความจำเป็นในการอุปโภคบริโภค

2.3 ประเภทกิจการที่เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ

นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดรายละเอียดประเภทกิจการได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างกิจการหรือกิจกรรมซึ่ง นายกรัฐมนตรีอาจเห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำเท่านั้น

2.3.1 เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(2) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือทำสวน ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(3) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นที่ต้อง ใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เองตาม

ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม่ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

- (4) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์
- (5) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ
- (6)

2.3.2 อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(2) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(3) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(4) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

- (5)

2.3.3 พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(2) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว ให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

- (3)

2.3.4 การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(2) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(3) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(4)

2.3.5 คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(2) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(3)

2.3.6 กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(2) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(3) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายการณี

(4)

2.4 การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา

คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาภายในเขตลุ่มน้ำของตนเองซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้ เพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาจำเป็นต้องมีเหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการด้วยเพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ ซึ่งการใช้น้ำที่ได้รับการแบ่งปันจากลุ่มน้ำสาขาจะต้องใช้เพื่ออุปโภคบริโภคก่อนเป็นลำดับแรก และหากมีน้ำเหลือจึงจัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป (ร่างประกาศฯ ข้อ 3)

2.5 การกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

ภายในเขตพื้นที่ที่ถูกประกาศเป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง คณะกรรมการลุ่มน้ำที่รับผิดชอบเขตพื้นที่ดังกล่าวมีอำนาจพิจารณากำหนดมาตรการที่จำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เพื่อใช้บังคับได้ อีกทั้งมีอำนาจพิจารณากำหนดเวลาการห้ามใช้น้ำในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ได้ (ร่างประกาศฯ ข้อ 4 และ 5)

2.5.1 ให้มีการควบคุมคุณภาพน้ำในพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้

2.5.2 ให้มีการสร้างระบบบำบัดน้ำเพื่อนำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ได้

2.5.3 ให้มีการนำน้ำทะเลมาปรับปรุงคุณภาพให้สามารถใช้ในกิจการบางประเภทได้

2.5.4 ให้งดการสูบน้ำมาใช้ในกิจการที่ไม่เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง

2.5.5 ขอความร่วมมือให้งดการจัดประชุมหรือการจัดกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมากในพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้

2.5.6(มาตรการอื่นเพิ่มเติม ตามที่เห็นสมควร)

ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและ
บรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง (มาตรา 58 วรรคสอง)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ
เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
พ.ศ.

โดยที่มีข้อมูลเพียงพอที่ชี้ได้ว่าอาจจะเกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่... ของลุ่มน้ำ... ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว คณะกรรมการลุ่มน้ำจึงจำเป็นต้องกำหนดวิธีการใช้น้ำและวิธีการแบ่งปันน้ำ เพื่อแก้ไขและบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่และเพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการลุ่มน้ำออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตพื้นที่ในท้องที่ตำบล... ตำบล... อำเภอ... ตำบล... ตำบล... อำเภอ ... จังหวัด ... และตำบล... อำเภอ... จังหวัด... ภายในลุ่มน้ำ... เป็นพื้นที่ที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศนี้

ข้อ ๒ ในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศนี้ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เห็นสมควรกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น ดังนี้

(๑). เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ข) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือทำสวนที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ค) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ง) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์

(จ) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ฉ).....

(๒) อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ข) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ค) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ง) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(จ)

(๓) พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(ข) ให้ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว ให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ค)

(๔) การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ข) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ค) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(ง)

(๕) คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(ข) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ค)

(๖) กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(ข) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(ค) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายการณี

(ง)

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... พิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา ภายในเขตลุ่มน้ำ... ที่อยู่นอกพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้มาเพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้ได้ ตามที่เห็นสมควร โดยต้องให้เหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ โดยน้ำที่ได้รับแบ่งปันมานั้นให้จัดสรรเพื่อตอบสนองต่อการอุปโภคบริโภคก่อน น้ำในส่วนที่เหลือถ้าหากมี ให้จัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่... จนถึงวันที่... หรือจนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

ประธานกรรมการลุ่มน้ำ...

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ
เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างประกาศ

โดยที่ภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่ของลุ่มน้ำยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำดังกล่าว ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนด วิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างทันท่วงที นอกเหนือไปจากความจำเป็น ในการใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 58 วรรคสอง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจประกาศกำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและ บรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ได้ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศตาม มาตรา 58 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561

2. สาระสำคัญของร่างประกาศ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย

ใช้บังคับในเขตพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายในลุ่มน้ำ

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจประกาศกำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทา ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำของตนเอง

2.3 ประเภทกิจการที่เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ

คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจกำหนดรายละเอียดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทา ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำของตนเอง อย่างไรก็ตาม รายละเอียดดังต่อไปนี้ เป็นเพียงตัวอย่าง กิจการหรือกิจกรรมซึ่งคณะกรรมการลุ่มน้ำเห็นอาจเห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำเท่านั้น

2.3.1 เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(2) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือทำสวน ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(3) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง

ตามมาตรา 57 และมาตรา 58 แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

- (4) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์
- (5) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ
- (6)

2.3.2 อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(2) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(3) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(4) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

- (5)

2.3.3 พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(2) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว ให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

- (3)

2.3.4 การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(2) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานที่บริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(3) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(4)

2.3.5 คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(2) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(3)

2.3.6 กิจการอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(2) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(3) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายการณี

(4)

2.4 การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา

คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาภายในเขตลุ่มน้ำของตนเองซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้ เพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาจำเป็นต้องมีเหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการด้วยเพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ ซึ่งการใช้น้ำที่ได้รับการแบ่งปันจากลุ่มน้ำสาขาจะต้องใช้เพื่ออุปโภคบริโภคก่อนเป็นลำดับแรก และหากมีน้ำเหลือจึงจัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป (ร่างประกาศฯ ข้อ 3)

ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะที่มีใช้ทางน้ำชลประทานตามกฎหมาย
ว่าด้วยการชลประทานและน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล (มาตรา 6 วรรคสอง)

(ตัวอย่าง)

ร่าง

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษา
ทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ (กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) ในท้องที่ (ตำบลทับกฤช ตำบลไผ่สิงห์ อำเภอชุมแสง ตำบลวังมหาราช ตำบลพนมเศษ ตำบลท่าตะโก ตำบลพนมรอก ตำบลวังใหญ่ ตำบลสายลำโพง อำเภอท่าตะโก และตำบลเกรียงไกร ตำบลแควใหญ่ ตำบลหนองปลิง ตำบลพระนอน อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์)

ข้อ ๒ ให้ (กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานร่วมกับคณะกรรมการลุ่มน้ำ (ชื่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ) หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดแนวทางการใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะสำหรับกิจกรรมประเภทต่างๆ ในภาวะปกติ และแนวทางการใช้สอยน้ำสาธารณะในภาวะน้ำแล้งหรือภาวะน้ำท่วม ตลอดจนแนวทางในการควบคุมดูแลและการบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะบึงบอระเพ็ด ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๒) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) สำหรับกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ตามหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

(๓) รายงานผลการควบคุมดูแลและการบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) ต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติและคณะกรรมการลุ่มน้ำ (ชื่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ) อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจหรือการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศน์ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ในบริเวณพื้นที่แหล่งทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด)

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ หรือตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำ (ชื่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ) มอบหมาย

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

1. เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งหนึ่งแห่งใดที่ไม่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีใช้ทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานและน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล นายกรัฐมนตรีอาจอาศัยอำนาจตามมาตรา 6 วรรคสอง เพื่อประกาศกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะก็ได้ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศนี้เป็นตัวอย่างที่จะใช้เป็นแนวทางการกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบสำหรับทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งใดแห่งหนึ่งต่อไปในอนาคต โดยประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 3 ข้อ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบและกำหนดพื้นที่รับผิดชอบ (ร่างข้อ 1)

ในการพิจารณากำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะในแหล่งใด นายกรัฐมนตรีอาจพิจารณาให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้ตามบทบาทภารกิจ ความสัมพันธ์กับพื้นที่ ความพร้อมของหน่วยงาน หรือปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นเป็นรายกรณีๆ ไป ทั้งนี้ ตามกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด โดยสาระสำคัญในส่วนนี้จะประกอบไปด้วย

2.1.1 ชื่อของหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะกำหนดให้เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบ (ตัวอย่างที่ปรากฏในร่างฯ กำหนดเป็น “กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์”)

2.1.2 ชื่อของทรัพยากรน้ำสาธารณะ (ตัวอย่างที่ปรากฏในร่างฯ กำหนดเป็น “บึงบอระเพ็ด”)

2.1.3 การบรรยายท้องที่ของทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้น เพื่อให้ทราบถึงขอบเขตพื้นที่ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะสามารถดำเนินการที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นได้อย่างชัดเจน

2.2 การกำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ (ร่างข้อ 2)

โดยที่มาตรา 6 วรรคสาม พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561 จะกำหนดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนเฉพาะการออกระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะสำหรับกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ตามหมวด 4 การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ซึ่งในเรื่องนี้ย่อมเป็นไปตามกรอบนโยบายหรือกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดซึ่งจะพิจารณาตามความเหมาะสมบทบาทภารกิจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้น หรือตามสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำสาธารณะแต่ละแห่ง โดยอาจกำหนดหน้าที่และอำนาจให้มากขึ้นหรือน้อยแตกต่างกันได้โดยพิจารณาเป็นรายกรณีๆ ไป สำหรับตัวอย่างที่ได้หยิบยกมานำเสนอในร่างประกาศข้างต้น นอกเหนือไปจากอำนาจในการออกระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่กล่าว

มาแล้ว ได้เสนอหน้าที่และอำนาจที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติจะนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดหน้าที่แก่หน่วยงานผู้รับผิดชอบสำหรับทรัพยากรน้ำสาธารณะแหล่งอื่นๆ ต่อไป กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

2.2.1 หน้าที่ด้านการบูรณาการ

กำหนดให้มีหน้าที่เพื่อการประสานงานร่วมกับคณะกรรมการลุ่มน้ำในพื้นที่ที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งนั้นตั้งอยู่ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดแนวทางร่วมกันที่เกี่ยวกับการใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะสำหรับกิจกรรมประเภทต่างๆ ในภาวะปกติ และแนวทางการใช้สอยน้ำสาธารณะในภาวะน้ำแล้งหรือภาวะน้ำท่วม ตลอดจนแนวทางในการควบคุมดูแลและการบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ ตลอดจนหน้าที่ในการปฏิบัติการอื่นใดร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจหรือการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศน์ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ในบริเวณพื้นที่แหล่งทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นด้วย

2.2.2 หน้าที่ในการรายงานผลปฏิบัติงาน

ในการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ กำหนดหน้าที่ให้มีการรายงานผลการควบคุมดูแลและการบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะ ต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติและคณะกรรมการลุ่มน้ำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดหรือปรับปรุงกรอบแนวทางของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำได้ต่อไปในอนาคต

2.2.3 หน้าที่อื่นๆ ที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ หรือตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมอบหมาย ทั้งนี้ มีลักษณะเป็นบทบัญญัติที่เป็นบทกวาด (sweeping clause) เพื่อกำหนดหน้าที่อื่นๆ เพิ่มเติมได้ในอนาคต

2.3 วันใช้บังคับ (ร่างข้อ 3)

กำหนดวันใช้บังคับให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ที่กำหนดให้ประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ร่างระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น (แล้วแต่กรณี) เรื่อง หลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ
ซึ่งมิใช่หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสรรน้ำและการใช้น้ำตามที่กำหนดไว้ในหมวด 4 การจัดสรรน้ำและ
การใช้น้ำ (มาตรา 6 วรรคสาม)

(ตัวอย่าง)

ร่าง

ระเบียบกรมชลประทาน

เรื่อง หลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) จังหวัดนครสวรรค์

เพื่อการทำนาและการเพาะปลูกพืชอื่น

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ(บึงบอระเพ็ด)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ อธิบดีกรมชลประทานจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมชลประทาน เรื่อง หลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อการทำนาและการเพาะปลูกพืชอื่น พ.ศ.”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การเข้าใช้สอยเพื่อการทำนาและการเพาะปลูกพืชอื่น ในพื้นที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) ให้ดำเนินการในเขตพื้นที่ที่ ๑ พื้นที่ที่ ๒ และพื้นที่ที่ ๓ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายระเบียบนี้ และให้ปฏิบัติตามปฏิทินการปลูกพืช ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ที่ ๑ เป็นพื้นที่ที่อยู่ในระดับ...๒๔... เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางและพื้นที่เขตห้ามล่าที่ทับซ้อนในขอบเขตบึงบอระเพ็ด ในท้องที่อำเภอชุมแสง...อำเภอท่าตะโก...อำเภอเมืองนครสวรรค์...จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีสภาพเป็นพื้นที่ระดับน้ำท่วมถึงหรือพื้นที่ลุ่มต่ำ สามารถทำนาได้ปีละสองครั้ง โดยปรับเปลี่ยนเวลาการปลูกพืชของเกษตรกรให้เริ่มการปลูกครั้งที่หนึ่งในช่วงกลางเดือนมกราคม และเริ่มเก็บเกี่ยวในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนเมษายนของทุกปี และครั้งที่สองให้เริ่มการปลูกในสัปดาห์ที่สองของเดือนพฤษภาคม และเริ่มเก็บเกี่ยวในช่วงกลางเดือนสิงหาคมของทุกปี สำหรับการเพาะปลูกพืชอื่นสามารถดำเนินการได้ตามช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกแต่ละประเภท

(๒) พื้นที่ที่ ๒ เป็นพื้นที่ส่วนที่ถัดจากเขตพื้นที่ที่ ๑ ถึงขอบเขตบึงบอระเพ็ด จากด้านทิศเหนือของพื้นที่ที่ ๑ ในท้องที่ตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง และด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ที่ ๑ ในท้องที่ตำบลพนมเศษ และตำบลวังมหากร อำเภอท่าตะโก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถทำนาได้ปีละสองครั้ง โดยปรับเปลี่ยนเวลาการปลูกพืชของเกษตรกรให้เริ่มการปลูกครั้งที่หนึ่งในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนพฤศจิกายนปีก่อนหน้า และเริ่มเก็บเกี่ยวในช่วงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ปีถัดไป และครั้งที่สองให้เริ่มการปลูกในช่วงกลางเดือนมีนาคมและเริ่มเก็บเกี่ยวในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนมิถุนายนปีถัดไป...สำหรับการเพาะปลูกพืชอื่นสามารถดำเนินการได้ตามช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกแต่ละประเภท

(๓) พื้นที่ที่ ๓ เป็นพื้นที่ส่วนที่ถัดจากเขตพื้นที่ที่ ๒ ถัดไปจากขอบเขตของบึงบอระเพ็ดจรดเขตสันปันน้ำ
ลุ่มน้ำบึงบอระเพ็ด ในท้องที่อำเภอไพศาลี อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
อำเภอชนแดน อำเภอวังสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ และอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี สามารถทำการเกษตร
ได้ตามฤดูกาลโดยไม่มีกรใช้น้ำจากบึงบอระเพ็ด และให้เน้นการทำกรเกษตรที่อนุรักษ์ดินและน้ำรวมถึง
เกษตรอินทรีย์

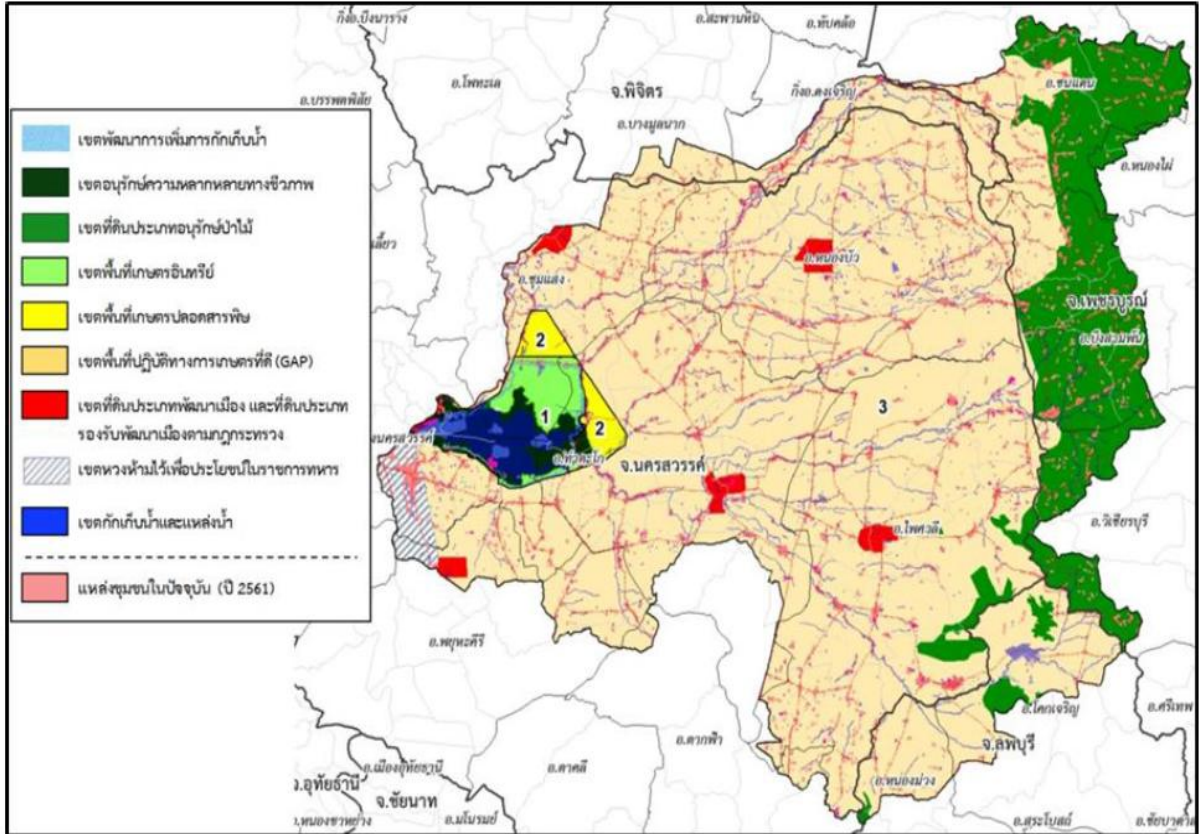
ประกาศ ณ

พ.ศ.

อธิบดีกรมชลประทาน

(ตัวอย่าง)

แผนที่ทำยาระเบียบกรมชลประทาน
เรื่อง หลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) จังหวัดนครสวรรค์
เพื่อการทำนาและกวระเพาะปลูกพืชอื่น
พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างระเบียบกรมชลประทาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด)
จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็น

เมื่อมีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งใดแห่งหนึ่ง มาตรา 6 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ พ.ศ. 2561 ให้อำนาจหน่วยงานผู้รับผิดชอบดังกล่าวสามารถออกระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะสำหรับกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ตามหมวด 4 การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ได้ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ กำหนด

2. สาระสำคัญของร่างระเบียบ

ร่างระเบียบนี้ เป็นตัวอย่างที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดระเบียบในเรื่องอื่นๆ ต่อไปในอนาคต ซึ่งตัวอย่างที่หยิบยกมาในครั้งนี้ เป็นกรณีของการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการเข้าใช้สอยเพื่อการทำนาและการเพาะปลูกพืชอื่น ในพื้นที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) โดยกำหนดให้ดำเนินการในเขตพื้นที่ที่กำหนดและการกำหนดให้ปฏิบัติตามปฏิทินการปลูกพืชในเขตพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 3 ข้อ โดยมีแผนที่แนบท้ายระเบียบนี้ (การกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องอื่นๆ อาจไม่จำเป็นต้องกำหนดเป็นแผนที่ท้ายระเบียบเสมอไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญและเนื้อหาของระเบียบนั้นว่าเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะในเรื่องใด ซึ่งจะต้องพิจารณากำหนดเนื้อหาเป็นเรื่องๆ ไป) มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 ชื่อของระเบียบและวันใช้บังคับ (ร่างข้อ 1 และร่างข้อ 2)

กำหนดชื่อของระเบียบและวันใช้บังคับให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 วรรคสาม และมาตรา 6 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ที่กำหนดให้ระเบียบตามมาตรา 6 วรรคสาม นั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

2.2 กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะ (ร่างข้อ 3)

ตัวอย่างของร่างระเบียบนี้ เป็นกรณีของการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการเข้าใช้สอยเพื่อการทำนาและการเพาะปลูกพืชอื่นในพื้นที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะ (บึงบอระเพ็ด) โดยกำหนดให้ดำเนินการในเขตพื้นที่ที่กำหนดแบ่งออกเป็นสามพื้นที่ โดยมีการบรรยายขอบเขตพื้นที่การปกครองในแต่ละพื้นที่ให้ชัดเจน ประกอบกับแนวเขตตามที่ปรากฏในแผนที่ท้ายระเบียบ และกำหนดให้ปฏิบัติตามปฏิทินการปลูกพืชในเขตพื้นที่ดังกล่าว เพื่อให้ทราบว่าในพื้นที่ใดสามารถใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะได้เพียงไร (นำข้อมูลตัวอย่างมาจากรายงานสรุปแผนหลักการพัฒนาและฟื้นฟูบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)

อย่างไรก็ดี กรมชลประทาน (หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบอื่น) อาจกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการเข้าใช้สอยในกิจกรรมอื่นๆ เป็นระเบียบอีกฉบับหนึ่งด้วยก็ได้ เช่น

-การกำหนดหลักเกณฑ์ด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการทิ้งหรือกำจัดวัตถุปนเปื้อนลงในแหล่งทรัพยากรน้ำสาธารณะ

-การกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการทำประมงในทรัพยากรน้ำสาธารณะ

-การกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพทางภูมิศาสตร์หรือปริมาณน้ำในแหล่งทรัพยากรน้ำสาธารณะ

-การกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับกิจกรรมสันหนากการ เป็นต้น

2.3 แผนที่ทำยาระเบียบ (ตัวอย่างตามร่างระเบียบนี้)

กรณีที่เนื้อหาของระเบียบมีการกำหนดเขตพื้นที่ นอกเหนือไปจากการบรรยายท้องที่การปกครองเพื่อแสดงแนวเขตไว้ในเนื้อหาของร่างระเบียบแล้ว จำเป็นต้องแสดงแนวเขตเป็นแผนที่ทำยาระเบียบ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับระเบียบนี้ (เกษตรกร) ได้ทราบถึงเขตพื้นที่ที่ระเบียบมีผลบังคับให้ต้องปฏิบัติตามปฏิทินการปลูกพืชในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ดังที่กล่าวมาข้างต้นว่า การกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องอื่นๆ อาจไม่จำเป็นต้องกำหนดเป็นแผนที่ทำยาระเบียบเสมอไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญและเนื้อหาของระเบียบนั้นว่าเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะในเรื่องใด ซึ่งจะต้องพิจารณากำหนดเนื้อหาเป็นเรื่องๆ ไป อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างแผนที่ทำยาระเบียบที่เสนอมานี้ เป็นการนำข้อมูลภาพมาจากรายงานสรุปแผนหลักการพัฒนาและฟื้นฟูบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เพื่อเป็นตัวอย่างในการกำหนดเนื้อหาของร่างระเบียบเท่านั้น ซึ่งหากจะมีการประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมาย การจัดทำแผนที่ทำยาระเบียบจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานการจัดทำแผนที่ซึ่งจะต้องมีรายละเอียดและองค์ประกอบของแผนที่ครบถ้วน เช่น

2.3.1 ชื่อระเบียบ

2.3.2 เส้นกั้นระหว่างชื่อระเบียบและมาตราส่วนแผนที่

2.3.3 การแสดงระยะความกว้างหรือความยาว มาตราส่วน บาร์สเกล

2.3.4 การแสดงแนวเขตท้องที่การปกครอง เช่น เขตตำบล เขตอำเภอ เขตจังหวัด

2.3.5 การแสดงแนวเขตที่ระเบียบนี้กำหนด เช่น แนวเขตพื้นที่ที่ 1 พื้นที่ที่ 2 และพื้นที่ที่ 3 เป็นต้น

2.3.6 การแสดงจุดยึดโยงในแผนที่ เช่น ถนน คลอง แม่น้ำ วัด โรงเรียน หรือสะพาน เป็นต้น

2.3.7 รายละเอียดอื่นๆ ของแผนที่ที่จำเป็น เช่น เลขพิกัด เส้นบอกพิกัด หรือสัญลักษณ์การกำกับ

ทิศ เป็นต้น

2.3.8 เครื่องหมายและคำอธิบายเครื่องหมาย

2.3.9 ชื่อ สกุล ตำแหน่ง และลายมือชื่อของผู้มีอำนาจลงนาม

เป็นต้น

ร่างประกาศกำหนดผังน้ำ (มาตรา 17(5))

(ตัวอย่าง)

ร่าง

ประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดผิวน้ำลุ่มน้ำเพชรบุรี เป็นผิวน้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบผิวน้ำตามที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอ จึงสมควรประกาศกำหนดผิวน้ำเพื่อประโยชน์สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการใช้ประโยชน์ที่ดินในระบบทางน้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗(๕) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผิวน้ำลุ่มน้ำเพชรบุรี ตามแผนผังแนบท้ายประกาศนี้ เป็นผิวน้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

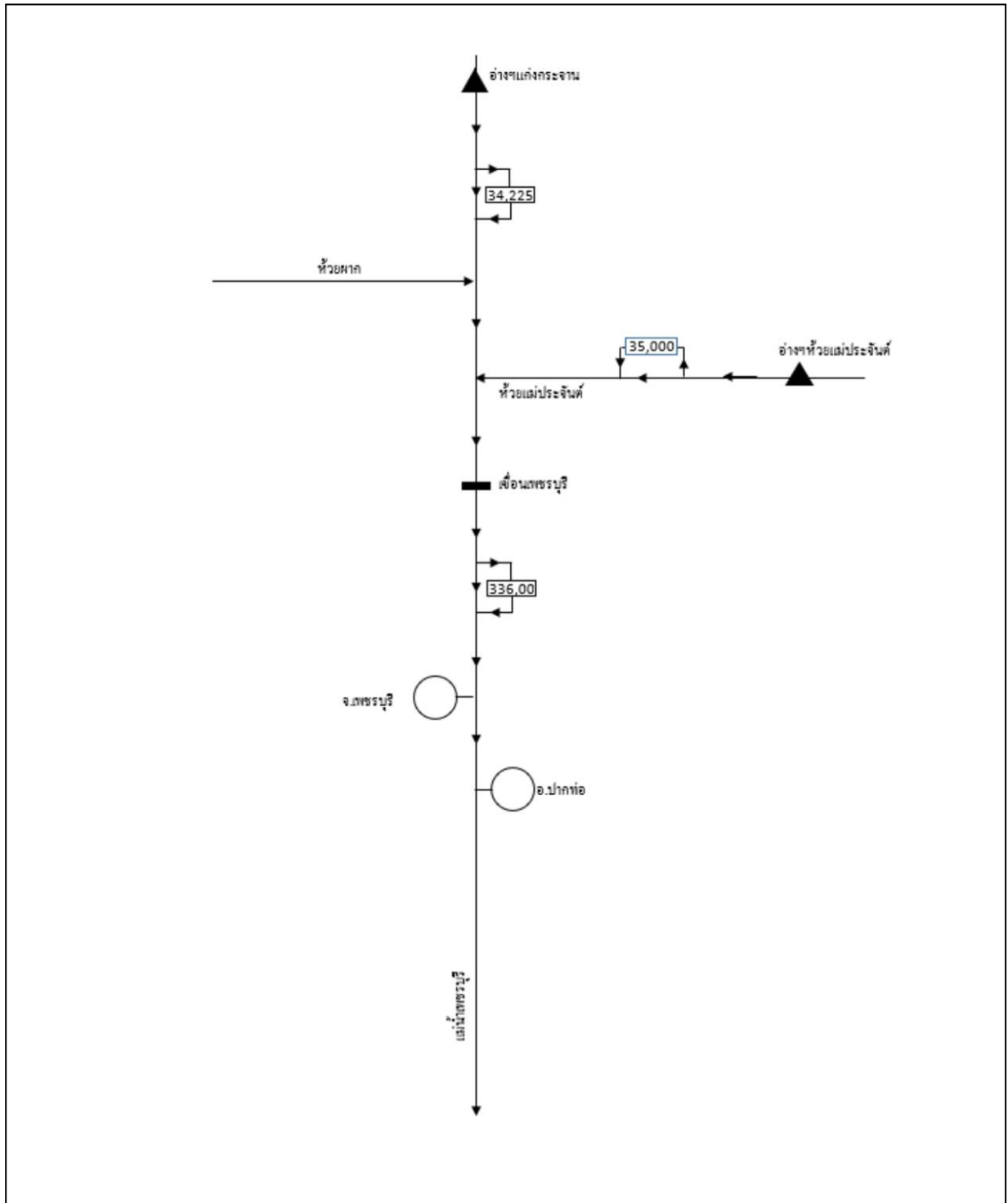
ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

(ตัวอย่าง)

ผังน้ำลุ่มน้ำเพชรบุรี
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างประกาศคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดผิวน้ำลุ่มน้ำเพชรบุรี เป็นผิวน้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561

1. เหตุผลและความจำเป็น

พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติจัดทำผิวน้ำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการใช้ประโยชน์ที่ดินในระบบทางน้ำทั้งในภาวะปกติและในภาวะน้ำแล้งหรือน้ำท่วมตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 โดยให้เสนอต่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา 23(3) ซึ่งเมื่อคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วตามมาตรา 17(5) ให้ประกาศกำหนดผิวน้ำดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศนี้ เป็นตัวอย่างของการกำหนดผิวน้ำ โดยนำแผนที่โครงข่ายลุ่มน้ำเพชรบุรี (จากรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนที่โครงข่ายน้ำและการกระจายน้ำของกลุ่มลุ่มน้ำภาคตะวันออกและภาคใต้ ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)) มาเป็นตัวอย่างในการกำหนดให้เป็นผิวน้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ซึ่งจะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดผิวน้ำในลุ่มน้ำอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 2 ข้อ โดยมีแผนผังแนบท้ายประกาศนี้ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 กำหนดให้ผิวน้ำเป็นผิวน้ำ (ร่างข้อ 1)

การกำหนดผิวน้ำตามร่างประกาศนี้ จะกำหนดสาระสำคัญสองส่วนคือ

2.1.1 ส่วนเนื้อหาของประกาศที่จะระบุว่า ผิวน้ำในลุ่มน้ำใดเป็นผิวน้ำตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 โดยให้มีรายละเอียดตามแผนที่หรือแผนผังแนบท้ายประกาศ

2.1.2 ส่วนของแผนที่หรือแผนผังแนบท้ายประกาศ ก็ให้เป็นรายละเอียดที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติสามารถกำหนดรายละเอียดแผนที่หรือแผนผังน้ำและรายละเอียดประกอบแผนที่หรือแผนผังน้ำได้ตามมาตรฐานการจัดทำผิวน้ำที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติถือปฏิบัติ

2.2 วันใช้บังคับ (ร่างข้อ 2)

กำหนดวันใช้บังคับให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ที่กำหนดให้ประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ร่างประกาศแบบของบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 81 วรรคสอง)

ร่าง
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แต่งตั้งโดย
นายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ
พ.ศ. ๒๕๖๑

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำ
แห่งชาติหรือรองเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

(๒) เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานทรัพยากรน้ำ
แห่งชาติ

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยื่นคำขอ
มีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป และสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่รับรองสำเนาถูกต้อง ยื่นต่อผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัว ตามข้อ ๒

รูปถ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้รูปถ่ายซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือ
เครื่องแบบปฏิบัติราชการ

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ มีอายุห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

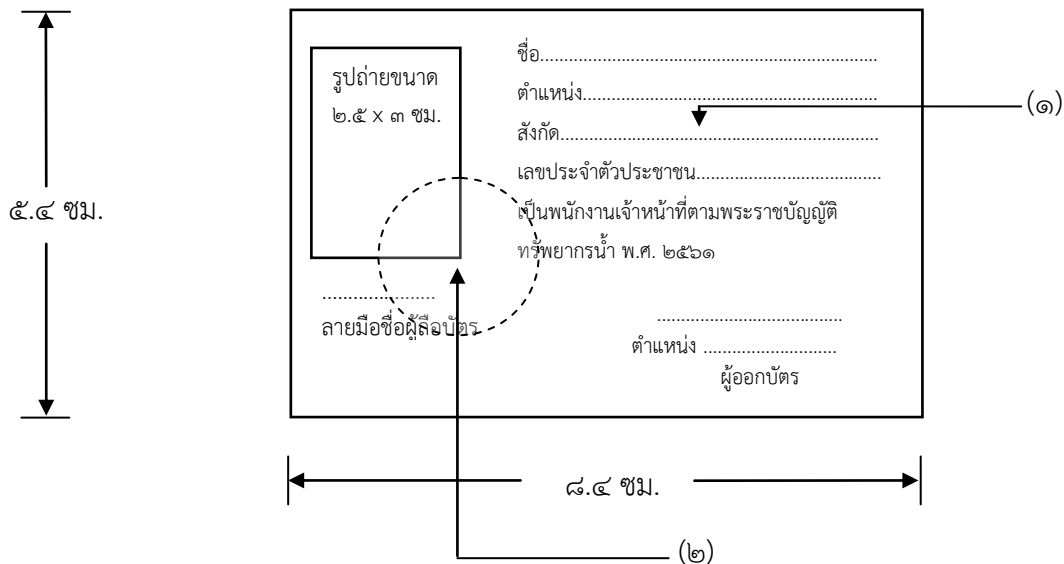
นายกรัฐมนตรี

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

- หมายเหตุ (๑) สังกัด เช่น กองบริหารจัดการลุ่มน้ำ, สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค.....
 (๒) ประทับตราครุฑสีแดง

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน.....

ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

..... หมายเลขโทรศัพท์.....

รับราชการตำแหน่ง/พนักงานราชการตำแหน่ง.....

ระดับ..... กอง/สำนัก..... กรม.....

กระทรวง..... ตั้งแต่วันที่..... ขอยื่นคำขอ

ต่อนายกรัฐมนตรี/เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เพื่อขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ได้แนบรูปถ่ายจำนวนสองรูปและสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่

ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้องมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ร่าง
ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป และสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้อง ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รูปถ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้รูปถ่ายซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือเครื่องแบบปฏิบัติราชการ

คำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

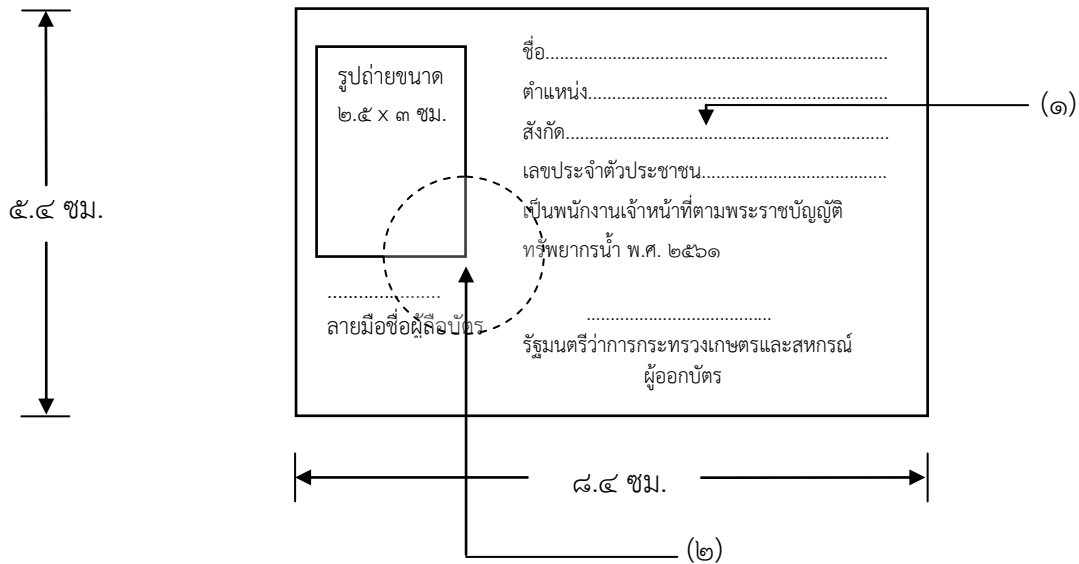
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ท้ายประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

- หมายเหตุ (๑) สังกัด เช่น กอง/ สำนัก/ ฝ่าย, กรม
(๒) ประทับตราครุฑสีแดง

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน.....

ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

..... หมายเลขโทรศัพท์.....

รับราชการตำแหน่ง/พนักงานราชการตำแหน่ง.....

ระดับ..... กอง/สำนัก..... กรม.....

กระทรวง..... ตั้งแต่วันที่..... ขอยื่นคำขอ

ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ได้แนบรูปถ่ายจำนวนสองรูปและสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับรอง
สำเนาถูกต้องมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ร่าง
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป และสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้อง ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปถ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้รูปถ่ายซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือเครื่องแบบปฏิบัติราชการ

คำขอมิบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ มีอายุห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

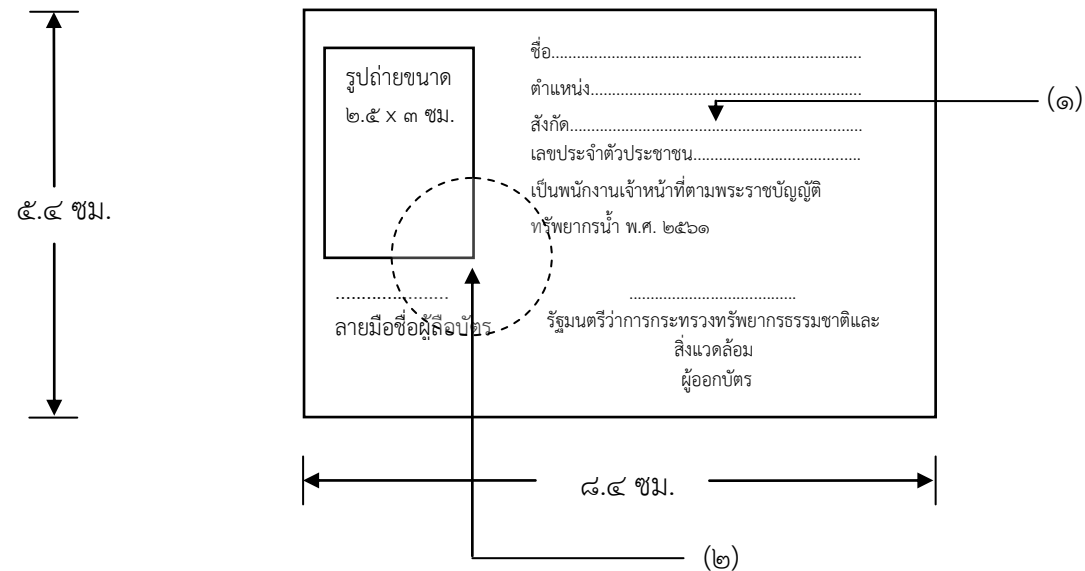
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ทำयประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

- หมายเหตุ (๑) สังกัด เช่น กอง/ สำนัก/ ฝ่าย, กรม
 (๒) ประทับตราครุฑสีแดง

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน.....

ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

..... หมายเลขโทรศัพท์.....

รับราชการตำแหน่ง/พนักงานราชการตำแหน่ง.....

ระดับ..... กอง/สำนัก..... กรม.....

กระทรวง..... ตั้งแต่วันที่..... ขอยื่นคำขอ

ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ได้แนบรูปถ่ายจำนวนสองรูปและสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่

ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้องมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ร่าง
ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป และสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้อง ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รูปถ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้รูปถ่ายซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือเครื่องแบบปฏิบัติราชการ

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ มีอายุห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

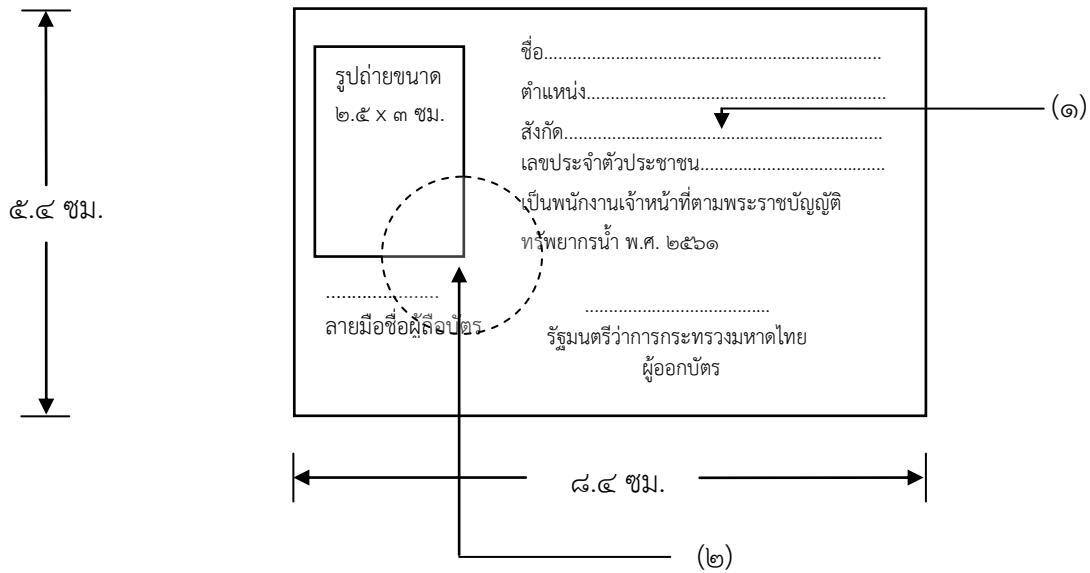
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

- หมายเหตุ (๑) สังกัด เช่น กอง/ สำนัก/ ฝ่าย, กรม
 (๒) ประทับตราครุฑสีแดง

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน.....

ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

..... หมายเลขโทรศัพท์.....

รับราชการตำแหน่ง/พนักงานราชการตำแหน่ง.....

ระดับ..... กอง/สำนัก..... กรม.....

กระทรวง..... ตั้งแต่วันที่..... ขอยื่นคำขอ

ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ได้แนบรูปถ่ายจำนวนสองรูปและสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้อง

มาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
**ร่างประกาศ...(สำนักนายกรัฐมนตรี/กระทรวงเกษตรและสหกรณ์/
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/กระทรวงมหาดไทย)**
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561

1. เหตุผลและความจำเป็น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 มาตรา 81 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นรับทราบและอำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวตามสมควร ซึ่งการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นมาตรา 5 วรรคหนึ่ง กำหนดให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดของตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน และโดยที่มาตรา 81 วรรคสอง กำหนดให้บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด ดังนั้น เพื่อให้การออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ มีรูปแบบเป็นไปอย่างเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกประกาศทั้ง 4 ฉบับดังนี้

2. สาระสำคัญ

ร่างประกาศทั้ง 4 ฉบับนี้มีหลักการสำคัญและรายละเอียดของเนื้อหาเป็นอย่างเดียวกัน โดยมีความแตกต่างเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวกับผู้มีอำนาจออกบัตรให้เป็นไปตามอำนาจของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่เป็นผู้บังคับบัญชา โดยจะประกอบไปด้วยเนื้อหารวม 5 ข้อ มีแบบบัตรและแบบคำขอแบบท้ายประกาศ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

2.1 แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างข้อ 1)

กำหนดให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศ ซึ่งมีสาระสำคัญของบัตรประกอบด้วย

2.1.1 ด้านหน้าของบัตร มีตราครุฑและรายละเอียดเพื่อแสดงว่าเป็นบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 เช่น เลขที่บัตร วันที่ออกบัตร และวันที่บัตรหมดอายุ

2.1.2 ด้านหลังของบัตร เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น รูปถ่ายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง สังกัด เลขบัตรประจำตัวประชาชน ลายมือชื่อผู้ถือบัตร และลายมือชื่อผู้มีอำนาจออกบัตร

2.2 ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างข้อ 2)

กำหนดให้ผู้มีอำนาจออกบัตรตามให้สอดคล้องกับอำนาจในการประกาศตามมาตรา 81 วรรคสอง โดยกำหนดให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง เป็นผู้ที่มีอำนาจออกบัตรสำหรับข้าราชการในสังกัดของตน โดยในส่วนนี้จะแตกต่างเฉพาะกรณีของผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติที่นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่งแล้ว ร่างข้อ 2 (2) ของร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 จะกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติยิ่งขึ้น

2.3 คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่และเอกสารประกอบคำขอ (ร่างข้อ 3)

กำหนดให้คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศ โดยมีเอกสารประกอบคำขอได้แก่ รูปถ่ายซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด 2.5 x 3.0 เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือเครื่องแบบปฏิบัติราชการจำนวนสองรูป และสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับรองสำเนาถูกต้องยื่นต่อผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัว

2.4 อายุของบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างข้อ 4)

กำหนดให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกบัตร

2.5 วันใช้บังคับ (ร่างข้อ 5)

กำหนดวันใช้บังคับให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฯ ที่กำหนดให้ประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

2.6 เอกสารแนบท้ายประกาศ

ประกอบด้วย

2.6.1 แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

2.6.2 แบบคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561

บทที่ 2 แบบของประกาศ

ในบทนี้ คณะที่ปรึกษาได้จัดทำแบบของประกาศ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ซึ่งได้รับฟังความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้ปรับแบบของประกาศ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน พร้อมทั้งบันทึกวิเคราะห์สรุปขอบเขตเนื้อหาสาระของแบบของประกาศ และหลักเกณฑ์ วิธีการ เพื่อประกอบการนำเสนอตามมาตรา 57 และมาตรา 58 จำนวน 2 มาตรา ดังนี้

1. ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำ
ที่กิจกรรมนั้นสามารถใช้ได้ (มาตรา 57 วรรคหนึ่ง)

ร่าง
ประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ
เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำที่กิจกรรมนั้นสามารถใช้ได้
พ.ศ.

โดยที่คณะกรรมการลุ่มน้ำ... พิจารณาแล้วเห็นว่าปริมาณน้ำ ปริมาณการไหลของน้ำหรือระดับน้ำ ลดลงอย่างต่อเนื่องในเขตพื้นที่... ของลุ่มน้ำ... จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ในพื้นที่ ประกอบกับมีข้อมูลเพียงพอที่ชี้ได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้ง จึงจำเป็นต้องกำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง และ กิจกรรมที่สามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้ใช้น้ำในกิจกรรมประเภทต่างๆ ได้ใช้น้ำในภาวะน้ำแล้ง อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตพื้นที่ในท้องที่ตำบล... ตำบล... อำเภอ... ตำบล... ตำบล... อำเภอ ... จังหวัด ... และ ตำบล... อำเภอ... จังหวัด... ภายในลุ่มน้ำ... เป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้ง

ข้อ ๒ ในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งตามประกาศนี้ ให้กิจกรรมดังต่อไปนี้เป็นกิจกรรมที่ เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ เพื่อให้การใช้น้ำในช่วงที่เกิดภาวะน้ำแล้งเป็นไปอย่างประหยัดและคุ้มค่า มากที่สุด

(๑) เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การปลูกพืชไร่หรือการทำไร่ ประเภท....(คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนด รายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรม ประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(ข) การปลูกพืชสวนหรือการทำสวน ประเภท....(คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนด รายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรม ประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(ค) การปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท....ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการ เพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกลำไยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ ซึ่งต้องใช้น้ำ ในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำ เพื่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นดังกล่าวได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(ง) การปศุสัตว์ ประเภท...

(จ) การประมงหรือการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ฉ).....

(๒) อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... (สำหรับกิจการโรงงานที่อาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ข) กิจการโรงไฟฟ้า (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ค) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม (ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก โดยอาจจะระบุขนาดของโรงแรมด้วยว่าเป็นโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่กี่ห้องขึ้นไป) เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำโดยคำนวณอัตราส่วนการใช้น้ำในแต่ละวันต่อปริมาณผู้เข้าพัก หรืออาจจะระบุประเภทกิจกรรมที่ถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำในโรงแรมได้ เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับการให้บริการสระว่ายน้ำ หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่กระทบต่อกิจการจนเกินสมควร

(ง) อุตสาหกรรมในครัวเรือน (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(จ)

(๓) พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า

(ข) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น กิจการสนามกอล์ฟ การให้บริการสระว่ายน้ำ การให้บริการล้างรถ การให้บริการสระผม

(ค)

(๔) การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก

(ข) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าใช้บริการ เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบน้ำอบนวด (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(ค) การจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(ง)

(๕) คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(ข) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำอันอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ค)

- (๖) กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้
- (ก) การล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร
 - (ข) การรดน้ำต้นไม้ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)
 - (ค) การล้างรถ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)
 - (ง)

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่... เป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

ประธานกรรมการลุ่มน้ำ...

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ...

เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง กิจกรรมและปริมาณน้ำที่กิจกรรมนั้นสามารถใช้ได้

พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างประกาศ

โดยที่ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่จำเป็นต้องพึ่งพากิจกรรมทางเศรษฐกิจหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว ตลอดจนการคมนาคม ซึ่งทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และนำมาใช้หล่อเลี้ยงกิจกรรมเหล่านั้นให้เจริญเติบโต อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำในแต่ละเขตพื้นที่ไม่ได้มีปริมาณคงที่เสมอไป ในบางเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ปริมาณน้ำได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิต และกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชน ประกอบกับมีข้อมูลเพียงพอที่จะชี้ได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 57 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการลุ่มน้ำซึ่งรับผิดชอบเขตพื้นที่ที่ปริมาณน้ำลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง สามารถพิจารณากำหนดเขตภาวะน้ำแล้งในพื้นที่เช่นว่านั้น และกำหนดกิจกรรมที่ประชาชนจะสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควรเพื่อให้เกิดการใช้น้ำในเขตภาวะน้ำแล้งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2. สาระสำคัญของร่างประกาศ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย

ใช้บังคับในเขตพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายในลุ่มน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้ง

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

คณะกรรมการลุ่มน้ำซึ่งรับผิดชอบในเขตพื้นที่ของตนเอง ที่ปริมาณน้ำได้ลดลงอย่างต่อเนื่องจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิต มีอำนาจประกาศเขตภาวะน้ำแล้งโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี

๒.๓ ประเภทกิจการที่เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ

คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจกำหนดรายละเอียดประเภทกิจการได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างกิจการหรือกิจกรรมซึ่งคณะกรรมการลุ่มน้ำเห็นอาจเห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำเท่านั้น

2.3.1 เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การปลูกพืชไร่หรือการทำไร่ ประเภท... (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(2) การปลูกพืชสวนหรือการทำสวน ประเภท... (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมประเภทนี้ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(3) การปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถกำหนดรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ ซึ่งต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน แต่หากไม่อาจจำกัดปริมาณการใช้น้ำเพื่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นดังกล่าวได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้)

(4) การปศุสัตว์ ประเภท...

(5) การประมงหรือการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(6)

2.3.2 อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... (สำหรับกิจการโรงงานที่อาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(2) กิจการโรงไฟฟ้า (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เป็นการใช้น้ำเพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม (ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก โดยอาจระบุขนาดของโรงแรมด้วยว่าเป็นโรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่กี่ห้องขึ้นไป) เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำโดยคำนวณอัตราส่วนการใช้น้ำในแต่ละวันต่อปริมาณผู้เข้าพัก หรืออาจระบุประเภทกิจกรรมที่ถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำในโรงแรมได้ เช่น จำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับการให้บริการสระว่ายน้ำ หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่กระทบต่อกิจการจนเกินสมควร

(4) อุตสาหกรรมในครัวเรือน (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(5)

2.3.3 พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า

(2) ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ซึ่งอาจถูกจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น กิจการสนามกอล์ฟ การให้บริการสระว่ายน้ำ การให้บริการล้างรถ การให้บริการสระผม

(3)

2.3.4 การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าพัก

(2) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำที่อาจมีการใช้น้ำมากเกินความจำเป็นเมื่อเทียบกับปริมาณผู้เข้าใช้บริการ เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานที่บริการอาบอบนวด (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(3) การจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(4)

2.3.5 คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(2) การใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำอันอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(3)

2.3.6 กิจการอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(2) การรดน้ำต้นไม้ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(3) การล้างรถ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้)

(4)

2. ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ
วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
(มาตรา 58 วรรคหนึ่ง)

ร่าง

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ

วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับ

เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

พ.ศ.

โดยที่ได้เกิดภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่... ของลุ่มน้ำ... และภาวะดังกล่าวยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ นายกรัฐมนตรีจึงจำเป็นต้อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง กำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภท เกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค และวิธีการแบ่งปันน้ำ รวมถึงมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับ เพื่อให้ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในกิจการด้านต่างๆ อันเป็นการแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง เพื่อให้ ผ่านพ้นสถานการณ์ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ นายกรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตพื้นที่ในท้องที่ตำบล... ตำบล... อำเภอ... ตำบล... ตำบล... อำเภอ ... จังหวัด ... และ ตำบล... อำเภอ... จังหวัด... ภายในลุ่มน้ำ... เป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

ข้อ ๒ ในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็น กิจการที่เห็นสมควรกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็น แก่การอุปโภคบริโภค เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในช่วงที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงเกิดประโยชน์แก่ ส่วนรวมสูงสุด ดังนี้

(๑) เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตาม ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนด กรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่ เห็นสมควร

(ข) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือ ทำสวนที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียด ได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนด กรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่ เห็นสมควร

(ค) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือ ไม้ยืนต้นที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้ เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกลำไยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ

แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ง) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์

(จ) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ฉ)

(๒) อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ข) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ค) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ง) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(จ)

(๓) พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(ข) ให้ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราวให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ค)

(๔) การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ข) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานที่บริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ค) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(ง).....

(๕) คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(ข) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ค).....

(๖) กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(ข) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(ค) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายกรณี

(ง).....

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... พิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา ภายในเขตลุ่มน้ำ... ที่อยู่นอกพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้มาเพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวได้ ตามที่เห็นสมควร โดยต้องให้เหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ โดยน้ำที่ได้รับแบ่งปันมานั้นให้จัดสรรเพื่อตอบสนองต่อการอุปโภคบริโภคก่อน น้ำในส่วนที่เหลือถ้าหากมี ให้จัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป

ข้อ ๔ เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... มีอำนาจพิจารณากำหนดมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเท่าที่จำเป็นดังต่อไปนี้ เพื่อใช้บังคับได้

(๑) ให้มีการควบคุมคุณภาพน้ำในพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้

(๒) ให้มีการสร้างระบบบำบัดน้ำเพื่อนำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ได้อีก

(๓) ให้มีการนำน้ำทะเลมาปรับปรุงคุณภาพให้สามารถใช้ในกิจการบางประเภทได้

(๔) ให้งดการสูบน้ำมาใช้ในกิจการต่าง ๆ ที่ไม่เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง

(๕) ขอความร่วมมือให้งดการจัดประชุมหรือการจัดกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมากในพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้

(๖)..... (มาตรการอื่นเพิ่มเติม ตามที่เห็นสมควร)

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... มีอำนาจพิจารณากำหนดเวลาการห้ามใช้น้ำในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ได้ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่... เป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง วิธีการใช้น้ำ
วิธีการแบ่งปันน้ำ และมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างประกาศ

โดยที่ภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่ของกลุ่มน้ำยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่กลุ่มน้ำดังกล่าว ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนด มาตรการที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดปริมาณการใช้หรือห้ามการใช้น้ำบางประเภท นอกเหนือไปจากความจำเป็น ในการใช้เพื่ออุปโภคบริโภค ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 58 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ พ.ศ. 2561 นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่นั้น รวมถึง กำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับขึ้น เพื่อบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ดังกล่าว

2. สาระสำคัญของร่างประกาศ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย

ใช้บังคับในเขตพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายในกลุ่มน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้ง อย่างรุนแรง

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตพื้นที่ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง รวมถึงกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลด ปริมาณการใช้หรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าความจำเป็นในการอุปโภคบริโภค

2.3 ประเภทกิจการที่เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ

นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดรายละเอียดประเภทกิจการได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดดังต่อไปนี้ เป็นเพียงตัวอย่างกิจการหรือกิจกรรมซึ่ง นายกรัฐมนตรีอาจเห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำเท่านั้น

2.3.1 เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(2) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือทำสวน ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(3) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(4) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์

(5) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(6)

2.3.2 อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(2) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(3) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(4) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(5)

2.3.3 พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(2) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว ให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(3)

2.3.4 การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(2) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(3) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(4)

2.3.5 คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(2) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(3)

2.3.6 กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(2) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(3) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายการณี

(4)

2.4 การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา

คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาภายในเขตลุ่มน้ำของตนเองซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้ เพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาจำเป็นต้องมีเหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการด้วยเพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ ซึ่งการใช้น้ำที่ได้รับการแบ่งปันจากลุ่มน้ำสาขาจะต้องใช้เพื่ออุปโภคบริโภคก่อนเป็นลำดับแรก และหากมีน้ำเหลือจึงจัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป (ร่างประกาศฯ ข้อ 3)

2.5 การกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

ภายในเขตพื้นที่ที่ถูกประกาศเป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง คณะกรรมการลุ่มน้ำที่รับผิดชอบเขตพื้นที่ดังกล่าวมีอำนาจพิจารณากำหนดมาตรการที่จำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เพื่อใช้บังคับได้ อีกทั้งมีอำนาจพิจารณากำหนดเวลาการห้ามใช้น้ำในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงตามประกาศนี้ได้ (ร่างประกาศฯ ข้อ 4 และ 5)

2.5.1 ให้มีการควบคุมคุณภาพน้ำในพื้นที่เพื่อให้สามารถใช้อุปโภคบริโภคได้

2.5.2 ให้มีการสร้างระบบบำบัดน้ำเพื่อนำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ได้อีก

2.5.3 ให้มีการนำน้ำทะเลมาปรับปรุงคุณภาพให้สามารถใช้ในการกิจการบางประเภทได้

2.5.4 ให้งดการสูบน้ำมาใช้ในกิจการที่ไม่เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง

2.5.5 ขอความร่วมมือให้จัดการจัดประชุมหรือการจัดกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก
ในพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้

2.5.6.....(มาตรการอื่นเพิ่มเติม ตามที่เห็นสมควร)

3. ร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง (มาตรา 58 วรรคสอง)

ร่าง

ประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ
เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
พ.ศ.

โดยที่มีข้อมูลเพียงพอที่ชี้ได้ว่าอาจจะเกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่... ของลุ่มน้ำ... ซึ่ง
จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว คณะกรรมการลุ่มน้ำ
จึงจำเป็นต้องกำหนดวิธีการใช้น้ำและวิธีการแบ่งปันน้ำ เพื่อแก้ไขและบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่และเพื่อ
ป้องกันมิให้เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑
คณะกรรมการลุ่มน้ำออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตพื้นที่ในท้องที่ตำบล... ตำบล... อำเภอ... ตำบล... ตำบล... อำเภอ ... จังหวัด ... และ
ตำบล... อำเภอ... จังหวัด... ภายในลุ่มน้ำ... เป็นพื้นที่ที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศนี้

ข้อ ๒ ในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งประกาศนี้ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เห็นสมควร
กำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำหรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น ดังนี้

(๑). เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตาม
ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนด
กรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่
เห็นสมควร

(ข) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือ
ทำสวนที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียด
ได้เองตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนด
กรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่
เห็นสมควร

(ค) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น
ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง
ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วยในภาคเหนือตอนบน การทำสวนทุเรียน การทำสวนส้ม ฯลฯ
แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจาก
ที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(ง) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์

(จ) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ฉ)

(๒) อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหลีกเลี่ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ข) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหลีกเลี่ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(ค) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ง) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

(จ)

(๓) พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ให้ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(ข) ให้ผู้ประกอบพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว ให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(ค)

(๔) การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ข) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(ค) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(ง)

(๕) คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(ข) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(ค).....

(๖) กิจกรรมอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(ข) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(ค) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายกรณี

(ง).....

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ... พิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา ภายในเขตลุ่มน้ำ... ที่อยู่นอกพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้มาเพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศนี้ได้ ตามที่เห็นสมควร โดยต้องให้เหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ โดยน้ำที่ได้รับแบ่งปันมานั้นให้จัดสรรเพื่อตอบสนองต่อการอุปโภคบริโภคก่อน น้ำในส่วนที่เหลือถ้าหากมี ให้จัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่... จนถึงวันที่... หรือจนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

ประธานกรรมการลุ่มน้ำ...

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างประกาศคณะกรรมการลุ่มน้ำ
เรื่อง กำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำ
เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง
พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างประกาศ

โดยที่ภาวะน้ำแล้งในเขตพื้นที่ของกลุ่มน้ำยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของประชาชนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่กลุ่มน้ำดังกล่าว ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนด วิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างทั่วถึงที่ นอกเหนือไปจากความเป็น การใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 58 วรรคสอง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ พ.ศ. 2561 คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจประกาศกำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและ บรรเทาภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ได้ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศตาม มาตรา 58 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561

2. สาระสำคัญของร่างประกาศ

2.1 ขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย

ใช้บังคับในเขตพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภายในลุ่มน้ำ

2.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจประกาศกำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทา ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำของตนเอง

2.3 ประเภทกิจการที่เห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำ

คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจกำหนดรายละเอียดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำเพื่อแก้ไขและบรรเทา ภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำของตนเอง อย่างไรก็ตาม รายละเอียดดังต่อไปนี้ เป็นเพียงตัวอย่าง กิจการหรือกิจกรรมซึ่งคณะกรรมการลุ่มน้ำเห็นอาจเห็นสมควรจำกัดปริมาณการใช้น้ำเท่านั้น

2.3.1 เกษตรกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำไร่ ประเภท... (ระบุรายละเอียดได้เองตามข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกข้าว หรือห้ามปลูกพืชไร่หรือทำได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(2) ห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวน ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกพืชสวนหรือทำสวน ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่หากไม่อาจห้ามปลูกพืชสวนหรือทำสวนได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

(3) ห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ประเภท... หรือให้จำกัดการใช้น้ำต่อการปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น ที่ต้องใช้น้ำในปริมาณมากหรือต้องใช้น้ำในการเพาะปลูกต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน (ระบุรายละเอียดได้เอง

ตามมาตรา 57 และมาตรา 58 แต่หากไม่อาจห้ามปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้นได้ ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณีนี้) เว้นแต่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้จำกัดปริมาณการใช้น้ำได้ตามที่เห็นสมควร

- (4) ห้ามใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์ เว้นแต่เพื่อการดำรงชีพของสัตว์
- (5) ห้ามทำการประมงหรือเลี้ยงสัตว์น้ำที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ
- (6)

2.3.2 อุตสาหกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้การประกอบกิจการโรงงาน ประเภท... ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงงานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(2) ให้กิจการโรงไฟฟ้าลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากสามารถจำกัดปริมาณการใช้น้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ) เว้นแต่เพื่อหล่อเลี้ยงเครื่องจักรกลหรือระบบปฏิบัติการของโรงไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการต่อไปได้

(3) ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กิจการโรงแรม ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือจำกัดการให้บริการแก่ผู้พักหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

(4) ให้อุตสาหกรรมในครัวเรือน ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ (หากมีการดำเนินกิจกรรมที่ต้องใช้น้ำมาก)

- (5)

2.3.3 พาณิชยกรรม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการค้า ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น การจำกัดปริมาณการใช้น้ำของห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า หรือห้ามใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมส่งเสริมการขายบางอย่างตามที่เห็นสมควร

(2) ให้ผู้ประกอบการพาณิชยกรรมด้านการบริการ ลดการใช้น้ำหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำลงจากการประกอบกิจการตามปกติ หรือห้ามใช้น้ำสำหรับกิจกรรมบางประเภทโดยไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่กิจการจนเกินสมควร เช่น ให้กิจการสนามกอล์ฟจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว ให้กิจการให้บริการล้างรถหรือกิจการให้บริการสระผมจำกัดการให้บริการหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว

- (3)

2.3.4 การท่องเที่ยว ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราวที่มีใช้กิจการโรงแรม เช่น เกสเฮ้าส์ โฮมสเตย์ ให้จำกัดจำนวนผู้เข้าพักหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(2) สถานที่ให้บริการอาบน้ำหรือโรงอาบน้ำ (เช่น การให้บริการอาบน้ำจัดตามชายหาด สถานบริการอาบอบนวด) ให้จำกัดการให้บริการแก่ลูกค้าหรือจำกัดปริมาณการใช้น้ำหรือหยุดประกอบกิจการไว้ชั่วคราว เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำที่เกินกว่าจำเป็น

(3) ให้ลดหรืองดการจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เช่น การแข่งขันกีฬาทางน้ำ การจัดกิจกรรมสวนน้ำ การจัดให้มีการเล่นทางน้ำ ล่องแก่ง ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะหรือต้องสูญเสียน้ำ

(4)

2.3.5 คมนาคม ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจสูญเสียน้ำเกินกว่าจำเป็น เช่น การเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำเพื่อใช้สำหรับเป็นทางสัญจร

(2) ห้ามใช้น้ำเพื่อการคมนาคมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ เช่น การใช้เรือยนต์สัญจรทางน้ำซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำสาธารณะ

(3)

2.3.6 กิจการอื่นหรือการดำรงชีวิตประจำวัน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ห้ามล้างถนน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร

(2) ห้ามรดน้ำต้นไม้ เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อมิให้ต้นไม้แห้งตาย

(3) ห้ามล้างรถ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ... เป็นรายการณี

(4)

2.4 การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขา

คณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาภายในเขตลุ่มน้ำของตนเองซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้ เพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การแบ่งปันน้ำจากลุ่มน้ำสาขาจำเป็นต้องมีเหตุผลและข้อมูลประกอบการดำเนินการด้วยเพื่อลดความขัดแย้งของประชาชนภายในเขตลุ่มน้ำ ซึ่งการใช้น้ำที่ได้รับการแบ่งปันจากลุ่มน้ำสาขาจะต้องใช้เพื่ออุปโภคบริโภคก่อนเป็นลำดับแรก และหากมีน้ำเหลือจึงจัดสรรเพื่อการรักษาระบบนิเวศและการฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือเพื่อการอื่นต่อไป (ร่างประกาศฯ ข้อ 3)

งานที่คณะที่ปรึกษาจะดำเนินการต่อไป

1. นำความคิดเห็นที่ได้จากการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งความคิดเห็นของผู้ว่าจ้างไปปรับร่างกฎหมายลำดับรอง และแบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการที่เหลืออีก 6 มาตรา และแบบประกาศ จำนวน 3 มาตรา และส่งมอบงวดงานที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย

1) ร่างกฎหมายลำดับรองซึ่งได้รับฟังความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องและได้ปรับร่างกฎหมายลำดับรอง และแบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน พร้อมทั้งบันทึกวิเคราะห์สรุปขอบเขตเนื้อหาสาระของร่างกฎหมายลำดับรองเพื่อประกอบการนำเสนอ จำนวน 6 มาตรา

2) แบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ซึ่งได้รับฟังความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และได้ปรับแบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน พร้อมทั้งบันทึกวิเคราะห์สรุปขอบเขตเนื้อหาสาระของแบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ จำนวน 3 มาตรา

3) รายงานสรุปผลการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

2. จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปขอบเขตเนื้อหาสาระของร่างกฎหมายลำดับรองทุกฉบับ เพื่อประกอบการนำเสนอ และคู่มือการปฏิบัติงานตามกฎหมายลำดับรอง จำนวน 13 มาตรา และแบบของประกาศ ระเบียบหรือข้อบัญญัติ และหลักเกณฑ์ วิธีการ จำนวน 5 มาตรา (รวม 18 มาตรา) ที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 ตามแนวทางที่ผู้ว่าจ้างให้ความเห็นชอบ

3. จัดทำต้นแบบเอกสารสำหรับเผยแพร่ ประกอบด้วย แผ่นพับเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 จำนวน 20 ชุด และต้นแบบอุปกรณ์แสดงผลภาพม้วนเก็บ (Roll up) รวมทั้งต้นแบบหนังสือคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561
